ஸ்வாபாவிகமான வடிவுதன்னைக்கொண்டிருக்கும். (க) †"கலெள ஜகத்
ப்ரபும்-கலெளஜகத்பதிம்" இத்யாதி. - மைத்ரேய! பட்டபாடு பா
ராயென்னுதல்; † இக்காலம் தட்டாதாய் நீயொருவனுமேயிறே யெ
ன்னுதல். கருமையென்று - கறுப்புக்கும் பேர்; வர்ணஸாமாந்யத்
துக்கும் பேர். நிறத்தில்வந்தால் நீலமான நிறத்தை யுடையனாயிரு
க்கும்.

(ஒருவடிவத்தோருருவென்று உணரலாகா) நிறத்தையழிய்
மாறுகையன்றியே வடிவையுமழியமாறும். இப்படி ஆஶ்ரிதார்த்த
மாக வடிவையும் வர்ணத்தையும் அழியமாறுகையாலே, இதுவ
டிவு, இது நிறமென்று ஒருவராலும் பரிச்சேதிக்கப்போகாது.
(உ) "ஸுரநரதிர்யக்ஷு-ஸுரநரதிரஶ்சாம்" என்கிறபடியே ஸர்வ
யோநியிலும்வந்து அவதரிக்கையாலே வடிவையுமழியமாறினானி
றே. (௩) "யுவாகுமார:-யுவாகுமார:" என்கிறபருவம், காள
மேகம்போலேயிருக்கிற நிறம், ஸ்வாபாவிகமாயிருக்குமென்று பரிச்
சேதிக்கப்போகாதோவென்னில்; † புத்ரனாயிருக்கவுங் காண்கையா
லே பருவத்தைப் பரிச்சேதிக்கப்போகாது;ஆஶ்ரிதருடைய ருச்யநு
குணமாக வர்ணத்தைப் பரிக்ரஹிக்கையாலே நிறத்தைப் பரிச்சேதி
க்கப் போகாது. ஆனாலும் இவை ஆகந்துகம், நிலை நின்றவேஷமிது
வென்று பரிச்சேதிக்கைக்குக் குறையென்னென்னில்; ஆஶ்ரிதார்த்
தமாகக்கொண்ட வடிவையும் நிறத்தையும் பார்த்தால் † அதுதான்
ஆகந்துகமென்னும்படியாய், †அவை தன்னை யாதரித்திருக்கையாலே
பொருந்தியிருக்கும்படி. (ச) * இச்சாக்ருஹீதமிறே. (உணரலாகா)
பாசுரமிட்டுப் பேசமுடியாமையன்று, நெஞ்சாலும் நினைக்கப்
போகாது.

(ஊழிதோறூழிநின்றேத்தலல்லால்) செய்யலாவது இதுவெ
ன்கிறார். அவன்கொண்ட ரூபபேதங்களையும் வர்ணபேதங்களையும்

செய்கிறார் (கலெளஜகத் பதிம் இத்யாதி). பராசரனுக்கு பவிஷ்யத்தான கலி
யுகம் ப்ரத்யக்ஷம்போலே தோன்றுகையாலே (இக்காலம்) என்கிறார்.

ஒருவடிவு, ஓருரு. அத்து-அசை. "உரு" என்று - அழகாய், நிறத்தைச்
சொல்லுகிறது. (புத்ரன்)-ஸ்தநந்தயம். (அதுதான்) - ஸ்வாபாவிகமான வடிவு
தான். (அவைதன்னை) - ஆஶ்ரிதார்த்தமான வடிவையும் நிறத்தையும்.

(க) வி-பு-௬௧-௪௩.
(உ)
(௩)
(ச) வி-பு-௬-௫-௮௪.

பார்த்தால் காலதத்வமுள்ளதனையும் நின்றேத்து மித்தனையல்லது பரிச்சேதிக்கப்போகாது. (கருவடிவில் செங்கண்ணவண்ணன் தன்னை) தமக்குக்காட்டின வடிவை யருளிச்செய்கிறார். தமக்கு ருசியுண்டாகிலிறே ருச்யநுகுணமான வடிவைக்கொண்டு காட்டுவது. நாம் பகவத்விமுகராய் விஷயப்ரவணராயிருக்கத், தன்னுடைய ருசியாலே ஸ்வாபாவிகமான வடிவுதன்னையேயாயிற்றுக்காட்டிற்று. காளமேக நிபஶ்யாமமான வடிவையும், அதுக்குப் பரபாகமாய் உள்வாயிலே கிடக்கிற வாத்ஸல்யாம்ருதவர்ஷியான திருக்கண்களையு முடையவனை. † இவையும் ஶ்ரிய:பதித்வத்தோபாதி தனித்தனியே ஸர்வாதிகத்வலக்ஷணமாயிறேயிருப்பது.

(கட்டுரையே யாரொருவர் காண்கிற்பாரே) † நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே நான்கண்டுபேசினாற்போலே எவர்தாம் கண்டு பேசவல்லார்? நான்கண்டாற்போலே காணவல்லாருண்டோ? நான் பேசினாற்போலெ பேசவல்லாருண்டோ? அதவா, (கட்டுரையே) எல்லாரும் பேசியேபோமித்தனையொழியக் காணவல்லாருண்டோவென்னவுமாம்.

†வேதங்களும் ஈஶ்வரனுடைய வடிவிருக்கும்படியை (க) “நீலதோயதமத்யஸ்தா-நீலதோயதமத்யஸ்தா” என்று கடக்கநின்று பேசிப்போமித்தனையல்லது கண்டதில்லை. (௨) “நீலமுண்ட மின்னன்ன மேனிப்பெருமான்” என்றவர்களும் நான் கண்டாற்போலே கண்டார்களோ? நைஸர்க்கிகமான விரக்தியையும் நைஸர்க்கிகமான ப்ரேமத்தையுமுடையராயன்றோ அவர்கள் கண்டது; நைஸர்க்கிகமான பகவத்வைமுக்யத்தையும் விஷயப்ராவண்யத்தையுமுடைய நான் †அவ்வாறு இவ்வாறாய்க்கண்ட காட்சிக்கு ஸத்ருசமுண்டோ? ஆன

ஶ்ரிய:பதி என்னுமல் நிறத்தையிட்டு நிரூபிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவையுமித்யாதி).

(கட்டுரையே) எகாரமாகையாலே, கட்டுரைப்பாரார், காண்கிற்பாரார் என்னுதல். அன்றியே, கட்டுரையே - கட்டுரைமாத்ரமே, காண வல்லாரில்லை யென்னுதல்.

ஆர் என்பானென், வேதங்களும் ஆழ்வார்களு மில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களுமித்யாதி). அவ்வாறிவ்வாறு - விரக்த்யாதிகளாலன்றிக்கே அவிரக்த்யாதிகளாலே காண்கை.

(க) பு-ஸூ. (௨) தி-வி-௩௰.

பின்பு நான்கண்டகாட்சியை வேதங்கள் கண்டதோ? ஆழ்வார்கள் கண்டார்களோ?

(ஆரொருவர்காண்கிற்பாரே) ஸ்வஸாமர்த்யத்தாலே எவர்கள் காணவல்லார்? †ஸாதகரைப்போலே ஸ்வயத்நத்தாலே கண்டேனோ? †ப்ரபந்நரைப்போலே ஸம்ஸாரபயபீதனாய்க் கண்டேனோ? விஷயப்ரவணனாய்த் திரியச்செய்தேயன்றோ நான்கண்டது. ... ()

மூ.—இந்திரர்க்கும்பிரமர்க்கும்முதல்வன்றன்னை
யிருநிலம்கால்தீநீர்விண்பூதமைந்தாய்ச்
செந்திறத்ததமிழோசைவடசொல்லாகித்
திசைநான்குமாய்த்திங்கள்ஞாயிறாகி
அந்தரத்தில்தேவர்க்குமறியலாகா
வந்தணனையந்தணர்மாட்டந்திவைத்த
மந்திரத்தை,மந்திரத்தால்மறவாதென்றும்
வாழ்தியேல்வாழலாம்மடநெஞ்சமே. (௪)

பதம்.—இந்திரர்க்கும், பிரமர்க்கும், முதல்வன்றன்னை, இருநிலம்கால்தீ நீர்விண் பூதமைந்தாய், செந்திறத்த, (ரு) தமிழோசையாகி, வடசொல்லாகி, திசைநான்குமாய், திங்கள்ஞாயிறாகி, அந்தரத்தில், (௧0) தேவர்க்கும், அறியலாகா, அந்தணனை, அந்தணர்மாட்டு, அந்திவைத்த, (௧ரு) மந்திரத்தை, மந்திரத்தால்மறவாது, வாழ்தியேல், மடநெஞ்சமே, என்றும், (௨0) வாழலாம். ()

உரை.—இந்த்ரனுக்கும், ப்ரஹ்மாவுக்கும், காரணபூதனாய், பெரிதான பூமி காற்று அக்நி ஜலம் ஆகாசம் ஆகிய பஞ்சபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மதயா வ்யாபித்து நிற்குமவனாய், (தன்னை உள்ளபடியே காட்டும்) செவ்வையையுடைய, (ரு) த்ராவிட வேதமான ப்ரபந்தங்களுமாய், ஸம்ஸ்க்ருத வேதங்களுமாய், நான்குதிக்குக்களிலுமுள்ள பதார்த்தங்களுக்கு அந்தராத்மாவாய், சந்த்ர ஸூர்யர்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய், இப்படி அந்தராத்மதயா வ்யாபித்து நிற்குமிடத்தில், (௧0) தேவாதிஸகல பதார்த்தங்களுக்கும், அறியக்கூடாத, சுத்தஸ்வபாவனாய், ப்ராஹ்மணர்களுக்கு தநமான வேதத்தினுடைய, முடிவிலே ப்ரகாசிக்கிற, (௧ரு) ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஶ்வரனை, திருமந்த்ரத்தாலே, இடைவிடாமல், அநுபவிப்பாயேயாகில், எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் நெஞ்சே! (௨0) இவ்வாத்மாவுள்ளதனையும், நித்ய ஸூரிகள் நடுவேயிருந் தநுபவிக்கப்பெறுவாய். (௨௨) ... ... (௪)

ஸாதகரென்கையாலே - ருஷிகளையும், ப்ரபந்ந ரென்கையாலே - ஆர்த்தப்ரபந்நரையும் வ்யாவர்த்திக்கிறது. இத்தால் - பரகத ஸ்வீகாரத்துக்கு முக்யாதிகாரி தாமென்றபடி. (௩)

வ்யா.—(நாலாம்பாட்டு) (இந்திரர்க்கும்) கீழ் மூன்று பாட்டாலும் - †அர்த்தமற்றதிறே. முதற்பாட்டில் - சேஷசேஷித்வம் ஸாக்ஷாத்க்ருதமாயிற்று; இரண்டாம்பாட்டில் - அந்யசேஷத்வம் நிவ்ருத்தமாயிற்று; மூன்றாம் பாட்டில் - போக்யதை குறைவற்றது; இனி அநுபவத்துக்கு ஸஹகாரிகளைத் தேடுமித்தனையிறே. அதில் நித்யஸூரிகள் தேசவிப்ரக்ருஷ்டராகையாலும், ஸம்ஸாரிகள் விஷயப்ரவணராகையாலும் துணையாகமாட்டார்கள்; இனி தமக்கு அவர்ஜ்ஜநீயமாயிருந்துள்ள திருவுள்ளமேயிறே ஸஹகாரியாவது. ஆகையாலே, நெஞ்சே! நாம் இவ்விஷயத்தை யநுபவிக்கப் பாராயென்கிறார்.

† கீழ்ச்சொன்ன விலக்ஷண விக்ரஹ விசிஷ்டனுடைய ஜகத்காரணத்வப்ரயுக்தமான வைபவத்தை ஸ்வரூபப்ரகாசகமான திருமந்த்ரமுகத்தாலே அநுபவிக்கப் பாராயென்கிறார். † இவர் தாம் திருமந்த்ரமுகத்தாலே அநுபவிக்கிறாராகில் அதுக்கு உபயவிபூதி நாதத்வமும் ஸமஸ்தகல்யாண குணாத்மகத்வமுமன்றோ †அர்த்தமென்னில்; †அதுவும் ப்ரமாண ப்ராசுர்யத்தாலே காரணத்வத்திலே யொதுங்கியிருக்கக்கடவது;

(க) †"ఏకో హ వై నారాయణ ఆసీత్ - ஏகோஹவைநாராயண ஆஸீத்" என்றும், (உ) "నరాజ్ఞాతాని తత్వాని - நராஜ்ஞாதாநி தத்வாநி" என்றும், (ங) "ఆపో నారా ఇతి ప్రోక్తాః - ஆபோநாரா இதிப்ரோக்தா:" என்று மித்யாதிகளாலே ஜகத்காரணத்வத்தை நாராயண சப்தார்த்தமாகச் சொல்லக்கடவதிறே. † அத்தனக்குக் கருத்தென்னென்னில்; முறையழிந்துகிடக்கிறது இத்தேசமாகையாலே ப்ரமாணாபேக்ஷையுள்ளது இத்தேசத்துக்கிறே. தன்காணியைப் பிறர் ஆளும் போதிறே ப்ரமாணங் காட்டவேண்டுவது; ஆகையாலே சொல்லுகிறது. ஆகையாலே, நெஞ்சே! ஜகதீ அநுபவிக்கப் பாராயென்கிறார்.

நாலாம்பாட்டு.—(இந்திரர்க்கும்) (அர்த்தமற்றதிறே) - திருமந்த்ரார்த்தமற்றதிறே என்றபடி.

பாட்டுக்கெல்லாம் தாத்பர்யமாக மீளவும் அவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ச்சொன்னவித்யாதி). (அர்த்தமென்னில்) காரணத்வத்தைச் சொல்லவானென், என்று சங்காபிப்ராயம். (அதுவும்) - திருமந்த்ரமும்.

காரணத்வத்திலே ஒதுங்கினபடியை அருளிச் செய்கிறார் (ஏகோஹவை இத்யாதி). (அது தனக்குக்கருத் தென்னென்னில்) - அதுதான் காரணத்வத்தை ப்ரதிபாதிக்கிறதுக்குக் கருத் தேதென்று சங்காபிப்ராயம்.

(க) மஹோப- (உ) பாத்மோத்தரம்-ச. (ங) மநுஸ்ம்ருதி-க-கo.

வ்யா.—(இந்திரர்க்கும்பிரமர்க்கும் முதல்வன்றன்னை) (க)"மூவுருவுங் கண்டபோதொன்றுஞ்சோதி" என்கிறவிடத்தில் சப்தத்தை நெருக்கியிறே பொருள்சொல்லுவது; அதுவே தமக்குக் கருத்தென்னுமிடந் தோற்ற அத்தை இங்கே வ்யக்தமாக்குகிறார். ஏகனே நிர்வாஹகனென்றுகிடீர் கீழ்ச்சொல்லிற்றென்கிறார். ஸம்ப்ரதிபந்ந க்ஷேத்ரஜ்ஞனான இந்த்ரனுக்கும், ஈஶ்வரனென்றுசங்கிக்கைக்கு யோக்யனான ப்ரஹ்மாவுக்கும் உத்பாதகனானவனை. சங்கநீயனான ப்ரஹ்மாவை முற்படச்சொல்லி, பின்பு இவனைச்சொல்ல ப்ராப்தமாயிருக்க இவனை முற்படச் சொல்லிற்று, இவனோபாதி அவனும் ஸ்ருஜ்யகோடிகடிதனென்னுமிடந் தோற்றுகைக்காக.

ஆனால் ருத்ரனும் ஈஶ்வரனாக சங்கநீயனாயன்றோ விருப்பது, அவனைச் சொல்லாதொழிவானென்னென்னில்; (உ) "బ్రహ్మణశ్చాపి సమ్భూతశ్శివఇత్యవధార్యతామ్ - ப்ரஹ்மணஶ்சாபி ஸம்பூதஶ் ஶிவ இத்யவதார்யதாம்" என்று இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலே அவனுக்கு ப்ரஹ்ம புத்ரத்வம் ப்ரஸித்தமாயிருக்கையாலே, எல்லாரிலும் ப்ரதானனான ப்ரஹ்மாவையும் கீழான இந்த்ரனையும் சொன்னபோதே †ப்ரத்யாஹாரந்யாயத்தாலே மத்யே அவனையும் சொல்லிற்றாகக்கடவது. இந்திரனுக்கும் பிரமனுக்கும் என்றதே ரேபாந்தமாகச் சொல்லிற்று - பூஜ்யதாபுத்தியாலன்று, க்ஷேபிக்கிறார். ஈஶ்வரனாலே ஸ்ருஜ்யனாயிருக்கச்செய்தேகிடீர் "த்ரைலோக்யாத்யக்ஷன் நான்" என்றிருக்கிறதும், "சதுர்த்தசபுவநமும்என்னாலே ஸ்ருஜ்யம், இத்தனைக்கும் நிர்வாஹகன்நான்" என்றிருக்கிறதும், கும்பிடுகொள்ளுகிறதும்.

(†முதல்வன்) தனக்கு உத்பாதகனின்றியே யிருக்கிறவன். (தன்னை) வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணமான தன்னை யென்னுதல். (இருநிலமித்யாதி)-கீழ் வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லிற்று ; இத்

(ப்ரத்யாஹாரம்) - "அசி-அல்" என்று - அகாரத்தையும் லகாரத்தையும் எடுக்கவே நடுவுள்ள அக்ஷரங்கள் தன்னடையே ஸித்திக்குமென்கிற சப்தப்ரக்ரியாந்யாயம்; அப்படியே ஆத்யந்தங்களைச் சொல்லவே நடுவுள்ளதும் ஸித்திக்கு மென்றபடி.

(முதல்வன்) - தனக்குந்தானே காரண மென்னுதல், இவ்வருகுள்ளார்க்கும் காரண மென்னுதல். (கால், தீ, நீர்) என்கிற மூன்று பூதங்களும்

(க) - உ (உ)

ஞ

யவொண்ணுதென்கைக்காக வருளிச்செய்கிறார். (அந்தணனை) சுத்தனை. †ஆழ்வார்களெல்லாரும் இஸ்ஸபத்தாலே சுத்தியைச் சொல்லக்கடவதா யிருப்பதொரு ஏற்றமுண்டு. (க) "அறவனையாழிப் படையந்தணனை" என்றாரிறே - நம்மாழ்வார். † கையும் திருவாழியுமா யிருப்பானொரு ப்ராஹ்மண னில்லையிறே. †கேவலனுக்கு சுபாஸ்ரயமாக வருளிச்செய்கிறா ராகையாலே அங்ஙனருளிச்செய்கிறது. †பகவத்ப்ராப்திகாமன் குணவிசிஷ்டமாக உபாஸிக்கக்கடவன்; குணங்களை ப்ராப்யமாகையாலே. ஆத்ம ப்ராப்திகாமன் சுத்திவிசிஷ்டனாகை உபாஸிக்கக்கடவன்; (௨) *ஜராமரணமோக்ஷமே புருஷார்த்தமாகையாலே. ஆகில், இவர்க்குசுத்தி அபேக்ஷிதமோவென்னில்; கீழ் - ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லி, ஸ்ருஷ்டமான ஸகலபதார்த்தங்களிலும் வ்யாபித்துநிற்குமென்கையாலே, தத்கததோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனென்கை யபேக்ஷிதம்; அதைப் பற்றச் சொல்லுகிறது. (௩) "ఏషసర్వభూతాన్తరాత్మాఽపహతపాప్మా -ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மாऽபஹதபாப்மா" என்று - வ்யாப்தியைச்சொன்ன ப்ரதேசங்களிலே தத்கததோஷைரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டத்வங்களையுஞ் சொல்லக்கடவதிறே. †இதிறே இவர் திருவுள்ளத்தில் கிடப்பது. பரமபவதிகர்களிறே - ஆழ்வார்களாகிறார்.

(அந்தணர்மாட்டந்திவைத்தமந்திரத்தை) கீழுக்தமான இவ்வஸ்து வேதசிரஸ்ஸிலே குஹ்யமாயிருக்குமென்கிறார். (அந்தணர்மாடு) (௪) "బ్రాహ్మణానాం ధనం వేదః - ப்ராஹ்மணாநாம் தநம் வேத:" என்கிறபடியே ப்ராஹ்மணர்க்குதநம் வேதமிறே. (௫) "ధనం మదీయం తవపాదపఙ్కజమ్ - தநம்மதீயம்தவபாதபங்கஜம்" என்கிற ஸம்வரனன்று காணும் தநம், வேதமாயிற்று. † வேதைகஸமதிகம்ய

அந்தணன் - ப்ராஹ்மணனன்றோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்களித்யாதி). அங்கும் ப்ராஹ்மணனுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கையும்திருவாழியுமித்யாதி). அங்குசுத்தியாகக் கொள்ளவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கேவலனுக்கித்யாதி). ஆனால் குணவிசிஷ்டமாக வன்றோ உபாஸிப்பது, சுத்திவிசிஷ்டமாக வேணுமோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பகவத் ப்ராப்தீத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). (இதிறே), சொன்ன[illegible]ார்த்தமிறே திருவுள்ளத்தில் பட்டதென்றபடி.

(க) தி-வாய்-க-ள-க.
(௨) கீதை-எ-உ௯.
(௩) ஸுபாலோப.
(௪)
(௫) ஸ்தோ-ரு-௩௦.

னென்றிறே - வஸ்துவுக்கேற்றம். ப்ரமாணமுகத்தாலே யிறே - ப்ரமேயபூதனை ஈஶ்வரனை நாம் என்றறிவது. (அந்திவைத்தமந்திரத்தை) வேதாந்தத்திலே ப்ரகாசிக்கிறரஹஸ்யத்தை. மாட்டந்தி - வேதத்தின்முடிவிலே; வேதாந்தத்தி லென்றபடி. மந்திரம் என்றும், ஸர்வஸ்மாத்பரனென்றும் - பர்யாயம்போலேகாணும். ஈஶ்வரனை ரஹஸ்யமென்கிறது - தலைக்கடையையும் புழைக்கடையையுமடைத்துக் கிழிச்சீரையை யவிழ்த்துப் பார்ப்பாரைப்போலே அஷ்டகர்ணமாக உபதேசிக்கவும் அநுஸந்திக்கவும்வேண்டி இப்படி சீரியசரக்காயிருக்கையாலே.

அதவா,(மந்த்ரம்)என்று-ஈஶ்வரனுக்குத்திருநாமமாக ஸ்ரீஸஹஸ்ர நாமத்திலே சொல்லிற்று.(க) "మన్త్రశ్చన్ద్రాంశుర్భాస్కరద్యుతిః மந்த்ரஶ்சந்த்ராம்ஶுர்ப்பாஸ்கரத்யுதி:"என்னக்கடவதிறே. "మననాత్త్రాయత ఇతి మన్త్రః-மநநாத்த்ராயத இதி மந்த்ர:" என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே, மந்த்ரமென்று - ஈஶ்வரனுக்குத் திருநாமமாகிறது. (அந்தணர்மாடு) என்கிறார்காணும் தாம் அதுக்கு அயோக்யரென்னுமிடந்தோற்ற. ஸர்வமும் திருவுள்ளத்திலே ப்ரகாசியாநிற்க வாய்விடுகை மர்யாதாஹாநி யென்றிருக்கிறாரிறே. தாம்பரமவைதிகராயிருக்கச் செய்தே பிறர்தநமென்பாரைப்போலே அத்தோடு ஸம்பந்தமற வார்த்தைசொல்லுகிறாரிறே மர்யாதாஸ்த்தாபகார்த்தமாக.

(அந்தணர் மாட்டந்திவைத்த மந்திரத்தை மந்திரத்தால்-வாழ்தியேல்) ப்ரதிபாத்யமும் அங்கேயாய் ப்ரதிபாதகமும் அங்கேயாயிருக்கிறபடி. (மந்திரத்தை - வாழ்தியேல்) ஜகத்காரணபூதனாய், ஸர்வாந்தர்யாமியாய், துர்ஜ்ஞேயனாய், தத்கததோஷை ரஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாயிருக்கிறவனை அநுபவிப்புதியாகில். (மந்திரத்தால்-வாழ்தியேல்) அவ்விஷயத்தை அநுபவிக்குமிடத்தில் வேதாந்தமுகத்தாலே யாதல் இதிஹாஸபுராண முகத்தாலே யாதல் அநுபவிக்கப் பாராதே நானிழிந்ததுறையிலே யநுபவிக்கப்பார்; திருமந்த்ரத்தாலே யநுபவிக்கப்பார்; திருமந்த்ரத்தாலே அநுபவிக்குமாபோலே ஸுகரமாயிராதிறே.(உ)"సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థమ్-ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்த்தம்"-என்கிறபடியே ஸர்வார்த்தங்களையும் †திரளச்சொல்லுகிற மந்த்ரமிறே.

---

*அவனன்றோதநம், வேதம் தநமானபடி எப்படி.யென்ன : அருளிச் செய்கிறார் (வேதைகஸமதிர்யாந்).

(†திரள) - ஸங்க்ரஹமாக.

(க) ஸஹஸ்ரநா. (உ)

பகவந்மந்த்ரங்கள் அஸங்க்யாதங்களன்றோ, மந்த்ரம் என்னப் பெரியதிருமந்த்ரத்தைக் காட்டுமோவென்னில்; (க)"[illegible]-யாநிநாமாநிகௌணாநி" என்கிறபடியே அல்லாதவை குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமாயிறே யிருப்பது. கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு வாசகமாயிருப்பதொரு சப்தமில்லையிறே; ஆகையாலே காட்டும். அல்லாத வ்யாபகமந்த்ரங்கள் இதுக்கு வாசகமன்றோவென்னில்; அவை இத்தைப்பற்ற †ஸாபேக்ஷமாகையாலே வ்யாபகாந்தரங்களையுங் காட்டாது. அடியிலே இவர்தாம் (உ) "நான் கண்டு கொண்டேன்" என்று தலைசெய்த்தமந்த்ரம் இதுவேயிறே.

(மறவாது வாழ்தியேல்) விஸ்மரியாதே அநுபவிப்புதியேல். பகவதநுபவத்துக்கு விஸ்ம்ருதிஹேது விஷயாந்தரஸ்பர்சமாகையாலே விஷயாந்தரம் கலசாதபடி அநுபவியென்கிறாரோவென்னில்; அது இவர்க்குச்சேராது, சரமதசையிலே ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவிக்கிறவராகையாலே. இனி இவர்க்கு விஸ்ம்ருதி ஹேதுவென்னென்னில்; தாபத்ரயாஶ்ரயமான தேஹஸம்பந்தத்தோடேயிருக்கையாலே தேஹத்தைப்பாரார், பூர்வவ்ருத்தத்தைப் பாரார், விஷய வைலக்ஷண்யத்தைப் பாரார், தங்கிவ்ருத்திக்கும் அபிமதஸித்திக்கு முறுப்பாக ஈஶ்வரனை உபாயமாக அநுஸந்திப்பதொரு அநுஸந்தாநமுண்டு, அது பகவதநுபவத்துக்கு விஸ்ம்ருதிஹேதுவாகக்கடவது. ஆகையாலே, பூர்வார்த்தத்திலிழியாதே அநுபவிக்கப்பார். இவர்தாம் த்வயநிஷ்டரன்றோ, இங்ஙனே சொல்லுவானென்னென்னில்; அடியிலே ஒருகால் ஈஶ்வரன்கையிலே நம்கார்யத்தை ஸமர்ப்பித்துவிட்டோமாகில் இனி ஸ்வோஜ்ஜீவநத்தைச் சிந்திக்கையாவது-†பிறர்கார்யத்திலேயிழிகையிறே. † ஸ்வரக்ஷணத்தோடு ஜகத்வ்யாபாரத்தோடு வாசியில்லையிறே ப்ராப்தியில்லாமைக்கு.

(ஸாபேக்ஷம்)* - வ்யாப்யபதார்த்தாதிகள், அவை அத்யாஹரிக்கவேணும், அவற்றுக்கு; திருமந்த்ரத்துக்கதுவேண்டாவென்றபடி. (பிறர்கார்யம்) - ஈஶ்வரனுடையகார்யம். ஈஶ்வரகார்யமான ஜகத்வ்யாபாரமன்றோ இவனுக்கு வேண்டாதது, ரக்ஷணசிந்தை பண்ணவொண்ணுதோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரக்ஷணத்தோடித்யாதி).

(க) ஸஹஸ்ரநாமோபோத்காதம். (உ) திருமா-௧-௧-௧.

(வாழ்தியேல்) அவனுடைய பாவநத்வத்திலும் ஸாதநத்திலும் இழியாதே போக்யதையிலேயிழிந்து அநுபவிப்புதியாகில். (வாழ்தியேல்) வாழ்ச்சி உன்னதிறே; நானும் உனக்கு ஸஹகாரி யித்தனை யிறே. (வாழ்தியேல்) என்று - தமக்குக் கரணமான மநஸ்ஸை சேதநஸமாதியாலே கர்த்தாவாகப் பேசுகிறாரிறே; மநஃப்ராதாந்யந்தோற்ற. †யாவதாயுஷம் பகவதநுபவத்துக்குப் பரிகரமிதுவாகையாலே, தத்ஸாபேக்ஷனயிறே முமுக்ஷுவிருப்பது. (என்றும் - வாழலாம்) நித்யஸூரிகள்நடுவேயிருந்து யாவதாத்மபாவிவாழலாம். எங்குமொக்க அநுபவமிறே இவனுக்குள்ளது. வைஷ்ணவனாகிறான்-ராஜகுமாரனிறே. (மடநெஞ்சமே) எனக்கு பவ்யமான நெஞ்சே! விஷயப்ராவண்யநிவ்ருத்திவேளையோடு, உஜ்ஜீவநவேளையோடு, போகவேளையோடுவாசியற, என்பின்னே யொழுகும்படி எனக்குவிதேயமாகப் பெற்றேனென்று திருவுள்ளத்தைக் கொண்டாடுகிறார். (க) "நெஞ்சமே நல்லைநல்லை" என்னுமாபோலே. (௪)

மூ.—ஒண்மிதியில்புனலுருவியொருகால்நிற்ப
ஒருகாலுங்காமருசீரவுணனுள்ளத்து
எண்மதியுங்கடந்தண்டமீதுபோகி
யிருவிசும்பினூடுபோயெழுந்து, மேலைத்
தண்மதியுங்கதிரவனுந்தவிரவோடித்
தாரகையின்புறந்தடவியப்பால்மிக்கு
மண்முழுதுமகப்படுத்துநின்றவெந்தை
மலர்புரையுந்திருவடியேவணங்கினேனே. (௫)

பதம்.—ஒருகால், ஒண்மிதியில், புனலுருவி, நிற்ப, ஒருகால், காமருசீர், அவுணன், உள்ளத்தெண்மதியம் கடந்து, அண்டமீது, போகி, எழுந்து, இரு, விசும்பினூடுபோய், மேலைக்கதிரவனும், மேலை, தண்மதியும், தவிர வோடி, தாரகையின் புறந்தடவி, அப்பால்மிக்கு மண்முழுதும், அகப்படுத்துநின்ற, எந்தை, மலர்புரையும் திருவடி, வணங்கினேன்.

உரை.—ஒருதிருவடி, ஓரடியிட்டமாத்ரத்தில், ஆவரணஜலத்தளவும் ஊடுருவிச்சென்று, (அப்புறம்போக இடம் பெருமையாலே, அங்கே) நிற்க,

மநஸ்ஸாப்ரதாநமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (யாவதாயுஷமித்யாதி). ... ... (௪)

(க) தி - வாய் - க - ௧௦ - ௪.

ஒருதிருவடி (கு) நல்ல (ஔதார்ய) ஸ்வபாவத்தை யுடையனுன, மஹாபலி, தன் மநஸ்ஸிலே நினைக்கும் நினைவைக்கடந்து, அண்டபித்திக்கும், அவ்வருகேபோகைக்காக, (கo) கிளம்பி, விசாலமான, ஆகாசத்தை ஊடுருவிச்சென்று, மேலேயிருக்கிற ஸூர்ய மண்டலத்தையும், அதுக்குமேலேயிருக்கிற, (கக) குளிர்ந்த சந்த்ரமண்டலத்தையும், கடந்துசென்று, (அதுக்குமேலேயிருக்கிற) நக்ஷத்ர மண்டலத்தையும் கடந்து, அதுக்குமேலே (ப்ரஹ்மலோகத் தளவும்வ்யாபித்து) பூலோகம் முதலான பதினுன்கு லோகங்களையும், அளந்துகொண்டு க்ருதக்ருத்யனுய்நின்ற,(உ0)எனக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனுடைய, தாமரைமலரையொத்த திருவடிகளை, ஆஶ்ரயித்தேன். ()

வ்யா..—அஞ்சாம்பாட்டு. (ஒண்மிதியில்) கீழ் - ஜகத்காரணபூதனுய் ஜகச்சரீரியாயிருக்கிறபடியை யநுபவித்தார் ; அநந்தரம் நாராயண சப்தார்த்தத்தை நாராயணுநுவாகமாகிற ஓலைப்புறத்தே கேட்டுப்போகாதே கண்ணுலேகண்டநுபவிக்கலாம்படி ஸ்ரீவாமநனுயவதரித்துத் திருவுலகளந்தபடியை யநுபவிக்கிருர். †சேஷசேஷித்வஸம்பந்தமிறே - நாராயண சப்தார்த்தமாகிறது. † ஜகத்காரணத்வத்தாலும் - ஈஶ்வரனேடு இவ்வாத்மாவுக்குண்டான ஸம்பந்தத்தையிறே சொல்லுகிறது. †(க)"காண்மின்களுலகீரென்றுகண்முகப்பேநிமிர்ந்த" என்று - ஸர்வலோகமும் இவ்வர்த்தத்தைக் கண்ணுலே காணலாம்படியிறே திருவுலகளந்தருளினது. ஆகையாலே நாராயணசப்தார்த்தமான த்ரைவிக்ரமாபதாநத்தை யநுபவிக்கிருர். †யஜ்ஞவாடத்தே சென்றபடியையும் அர்த்தித்தபடியையும் சொல்லாதே எல்லார்தலைகளிலும் திருவடிகளை வைத்த இவ்வம்சத்தைச் சொல்லுகையாலே - சேஷசேஷித்வ ஸம்பந்தத்தை அநுபவிக்கிருரென்று தோற்றுகிறதிறே.

(ஒண்மிதியிலித்யாதி) ஒருதிருவடிகளாலே பூமியையடங்கவளந்தான், ஒருதிருவடிகளாலே ஊர்த்த்வலோகங்களை யடங்கவளந்தா

அஞ்சாம்பாட்டு. (ஒண்மிதி) த்ரிவிக்ரமாபதாநம் நாராயணசப்தார்த்தமெப்படியா மென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (சேஷசேஷித்வேத்யாதி). காரணத்வம் சொல்லிற்றே, ஸம்பந்தமானபடி யெப்படி யென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (ஜகத்காரணத்வேத்யாதி). அப்படி அளந்தானே வென்ன ; அருளிச்செய்கிருர் (காண்மின்களித்யாதி). வாமநாவதாரத்திலே சீலமன்றோ தோற்றுவது, ஸம்பந்தம் தோற்றும்படி யென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (யஜ்ஞவாடத்திலித்யாதி).

(க) தி - வாய் - கூ - ரு - கக.

னென்கிறார். (ஒண்மிதியில்) ஸர்வாதாரமானவஸ்து சேதநர்தலையிலே திருவடிகளை வைத்தால் லோகம் தரிக்கவற்றோ? கம்ஸன், திருவடிகள்பட்டுங் காட்டில் நக்கனாந்து கிடந்திலனோ வென்னில்; †அதுதானேயாயிற்று தரிக்கைக்குஹேதுவும். †தாரகமான பதார்த்தம் தார்யமானாலும் தாரகத்வம் நழுவாதிறே. † திருவடிகளுக்குத்தான் தாரகனானவோபாதி இவர்கள்தலைக்கும் தாரகம் தானேயிறே. † தார்யமானது தாரகமாக மாட்டாது, தாரகமானது தார்யமாக மாட்டாது. † சரீரம் ஆத்மாவுக்கு அதிஷ்டாநமா யிருந்தாலும் சரீரம் தாரகமாகிறதன்று, ஆத்மா தார்யமாகிறதன்றிறே. † ஆத்மா தாரகம், சரீரம் தார்யமென்னுமிடம் †சரீராத்மலக்ஷணஞ் சொல்லுகிறவிடத்தே சொல்லிற்றிறே.

(மிதியில்) (க)“மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி-மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி” என்றும், (உ) “படிக்களவாக நிர்மித்த நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்” என்றும் - திருவடிகளைச் சிரோபூஷணமாகச் சொல்லுவது திருவடிகளின்வைலக்ஷண்யத்தையு மறிந்து தங்களுக்கும் அதிலே ஆதரமுண்டாகையிறே; தேஹாத்மாபிமாநிகளாகையாலே வெற்றுக்கால் தங்கள்தலையைத் துகைத்ததாக நினைத்

†(அதுதானே) - திருவடிகள்வைத்தது தானேயாயிற்று. வைத்தது தரிக்கைக்கூடலாமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தாரகமானவித்யாதி). அப்படி எங்கேகண்டோமென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (திருவடிகளுக்கித்யாதி). (திருவடிகளென்றது) திருமேனியாய், திருமேனி திவ்யாத்மஸ்வரூபமான தனக்கு ஆபாதப்ரதீதியில் அதிஷ்டாநதயாதாரகம்போலேதோற்றினாலும் வஸ்துகத்யா திவ்யாத்மஸ்வரூபம் திருமேனிக்கு தாரகமாகிறாப்போலே இவர்கள் தலையிலேவைக்கையாலே தான் தார்யனானாலும் சரீரபூதரான இவர்களுக்குத் தான் தாரகனாகக் குறையில்லை. தாரகத்வம் வ்யவஸ்திதமாயிருக்குமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தார்யமானதித்யாதி). இப்படி வ்யவஸ்திதமா யிருக்குமென்னுமத்தை சரீராத்மவிஷயத்திலும் காட்டுகிறார் (சரீரம் ஆத்மாவுக்கு இத்யாதி). இப்படிக்கு ப்ரமாணமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாதாரகமித்யாதி). சரீராத்மலக்ஷணமாவது; - யஸ்ய சேதநஸ்ய யத்த்ரவ்யம் ஸர்வாத்மநா ஸ்வார்த்தே நியந்தும் தாரயிதும்சசக்யம், தச்சேஷைதகஸ்வரூபஞ்ச, தத்தஸ்ய சரீரம், ஸர்வாத்மநா-எப்போதும் ஸ்வார்த்தே வல்லவளவு.

ஆபரணமாக வைத்து என்னுமல் (மிதித்து) என்பானென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (மதீயமூர்த்தாநமித்யாதி).

(க) ஸ்தோ - ர - ௩௦. (உ) தி - வாய் - ௯ - ௨ - ௨.

திருக்கு மித்தனையிறே; ஆகையாலே அவர்க ளபிப்ராயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். (ஒண்மிதியில்) நிலா தென்றல் ஸஞ்சரித்தாற் போலே அநுகூலமாகத் திருவடிகளை வைத்தபடி. அல்லாதபோது (௧) "திருவாணை" என்று - ஆணையிடுமவர்களிறே. அதவா, மேலொரு காலத்திலே ஆபிமுக்யம் பிறந்தால் தங்கள் பூர்வவ்ருத்தத்தையும் ஈஶ்வரனைவலக்ஷண்யத்தையும்பார்த்து இறாயாதே வழக்குப் பேசிப் பற்றலாம்படி மிதித்த மிதியாகையாலே - (ஒண்மிதி) என்கிறது என்னவுமாம். "நான் விமுகனானவன்று என்தலையிலே யிருந்த திருவடிகளை ஆபிமுக்யம் பண்ணினவின்று பற்றக்குறையென்?" என்னலாமிறே.(௨)"ஸ்ரீவத்ஸ வக்ஷஸ்-லோகவிக்ராந்தசரணௌ" என்றால் ஈஶ்வரனுக்கு மறுமாற்றமில்லைபோலேகாணும்.

(புனலருவி) பூமியளவாதல், ஸப்தஸமுத்ரங்களளவாதல், ஸப்தத்வீபங்களளவாதல், சக்ரவாளகிரியளவாதல், மஹாஜலத்தளவாதல், அண்டகடாஹத்தளவாதல் நில்லாதே, ஆவரண ஜலத்தளவுஞ் செல்லத் திருவடிகளை நிமிர்த்தபடி. அண்டகடாஹத்துக்குள்ளேயன்றோ ரக்ஷ்யவர்க்கம், அவ்வருகுபோகவேண்டுவானென்னென்னில்; ரக்ஷ்யத்தினளவல்ல ரக்ஷகனுடையபாரிப்பென்கை. (௩) "அதனில் பெரியவென்னவா" என்று - இவருடைய ஆவலைப்போலேகாணும் அவனுடைய ஆவலும்; † இவனுடைய ப்ரேமம் செய்ததுசெய்யமாட்டாதே அவனுடைய வாத்ஸல்யம். திருவடிகள் அண்டகடாஹத்தையும் கடந்துவி ஆவரண ஜலத்தளவும் சென்றால் அண்டகடாஹம் போகாதோவென்னில்; அது பெண்மிதியில்லையிறே - ஸூக்ஷ்மமாய் ஸ்தூலத்தை வ்யாபிக்கும்போது. ஆகாசம் அண்டகடாஹத்தை வ்யாபியாநின்றது, அதிற்காட்டில் ஸூக்ஷ்மமான மூலப்ரக்ருதியிலும் ஸூக்ஷ்மமாயிறே திவ்யமங்கள விக்ரஹமிருப்பது.

(ஒருகால்நிற்ப) ஒருதிருவடிகள்நிற்ப. (௪) "திருவடியே வணங்கினேனே" என்னுகின்றார் - மேல்; கீழே - (௫) "திருவடி என்றலைமேலவே" என்றார்; ஆயிருக்க, திருவடிகளென்னாதே (கால்) என்கிறது ஸம்ஸாரிக ளபிப்ராயத்தாலே. ஒருவன்கால் நந்தலை

† சேஷிக்கு சேஷபூதனிடத்தில் அபிநிவேசம் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவனுடைய ப்ரேமமித்யாதி).

(௧) தி - வாய் - ௧௦ - ௧௦ - ௨. (௩) தி - வாய் - ௯ - ௧௦ - ௧௦.
(௨) கத்யத்ரயம் (௪) ஷ. (௫) ௧.

யிலே யிருந்ததென்று நினைத்திருக்குமதொழிய, வருத்தமுமாய் ஸௌரிபோக்யமுமான திருவடிகளிலே நந்தலையிலிருந்ததென்னும் முறையறியார்களிறே. (நிற்ப) திருவடிகள் பூமியையளக்கவென்று உத்யோகித்த உத்யோகத்தே † குசைதாங்கின வுருவையெல்லாரீந் தோற்றுகிறதாயிற்று. இதினுடைய உத்யோகத்தைக்குசை §(போலே) தாங்கினான் என்கிறே அவன்றனக்கேற்றம். (ஒருகாலும்) பூமியை யளந்த திருவடிகளை யநுபவித்தார் - கீழ்; இத்தால் - ஊர்த்த்வலோகங்களை யளந்த திருவடிகளை யநுபவிக்கிறார். (ஒருகாலும்) மற்றத்திருவடிகளும். மற்றக்காலும் என்னாதே (ஒருகாலும்) என்கையாலே - "இதொன்றிருந்தபடி யென்!" என்கிறார். அந்தத் திருவடிகளையநுபவிக்கிறபோது இதுக்குமேற்பட்ட போக்ய வஸ்துவில்லையாகாதே யென்றிருந்தார், இந்தத் திருவடிகளைக் கண்டவாறே இதுக்கு மேற்பட்ட போக்யவஸ்து வில்லையென்கிறார்.

(காமருசீர்த்யாதி) மஹாபலியுடைய மநோரதரூபமான ஜ்ஞானத்தை அதிக்ரமித்து. († காமருசீரவுணன்) ஸ்ப்ருஹணீயஸ்வபாவனான மஹாபலி. ஜ்ஞாதாக்களடங்க இவனை "அஹங்காரக்ரஸ்தன், பகவத்விபூத்யபஹாரி" என்று நிந்தியாநிற்க, இவர் "மஹாபாக்யவான்" என்கிறார். அதுக்கு ஹேதுவென்னென்னில்; பிற்பாடரான நம்மைப்போலன்றியே ஸ்ரீவாமநனுடைய வடிவழகையும் சீலத்தையும் கண்ணாலே காணப்பெற்றவனன்றோ, இவனுபாதிபாக்யவான்களுண்டோவென்றிருக்கிறார். நானும் "அடியேன்" என்றிருக்கிறத்தைவிட்டு, பகவத்விபூதியை அபஹரிக்க, ஔதார்யத்தை மேறிட்டுக்கொண்டு யஜ்ஞவாடத்திலே இழியப்பெற்றிலேனேயென்கிறார். காமருதல் - விரும்புதல்.

(எண்மதியங்கடந்து)(க) "மூவடி" என்றவாறே அத்தையொழிந்தவிடம் நம்மதன்றோவென்றிருந்தான், பூமியையடங்க அளந்தவாறே ஊர்த்த்வலோகங்களுண்டிறேயென்று நினைத்திருந்தான், அந்தரிக்ஷத்தைஅளந்தவாறே மேலுள்ளலோக மிழந்தோமென்று நிவ்ருத்தனானான்; ஆகையாலே (கடந்து) என்கிறார். (அண்டமீதுபோகி)

(குசைதாங்குகை) - வேகத்திலே போகிற குதிரையைக்கடிவாளத்தை வெட்டி நிறுத்துமாபோலே நிறுத்துகை.

(காமருசீர்) ஆசைப்பட்ட ஔதார்ய குணத்தையுடைய மஹாபலியினுடைய ஹ்ருதயத்திலே எண்ணுகிற்கிற ஜ்ஞானத்தைக்கடந்தென்று சப்தார்த்தம்.

§குண்டூனீதம் கமாசித்தகம். (க) பெரி - திரு உ - கo - ய.

ஒருதிருவடிகளே அண்டபித்திக்கு மவ்வருகேபோய். அளந்தக்ரமத்திலேசொல்லாதேப்ரதமத்திலே (அண்டமீதுபோகி) என்பானென்னென்னில்; ஸ்ரீவாமநனுடைய விஜயத்தில் தமக்குண்டான ஆதராதிசயத்தாலே அளக்கும்ப்ரதேசத்துக்குக் கொண்டைக்கோல்நாட்டுகிறார். (க) "𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌜𑌗𑌤𑍍 -ஜிதம்பகவதாஜகத்" என்று † ஸ்ரீஜாம்பவாந் மஹாராஜர் அவனுடைய விஜயத்தில் *தமக்குண்டான ஆதராதிசயத்தாலே சக்ரவாளகிரியைச் சூழப் பறையடித்துக்கொண்டு திரிந்தாற்போலே. († மீதுபோகி) என்றது - மீதுபோகைக்காகவென்று அர்த்தத்தோடேசேர சப்தத்தை நியமித்துச் சொல்லிப்போகக்கடவது. (உ) "திருவுடையடிகள்தம் நலங்கழல்வணங்கி" என்றத்தை, (வணங்க) என்று அர்த்தத்தை நியமித்துச் சொல்லக்கடவதிறே; அப்பக்ஷத்திலும் முற்படச் சொல்லுகைக்கு ஹேது கொண்டைக்கோல் நாட்டுகிறாரென்கிற விதுவாமித்தனை. (எழுந்து - இருவிசும்பினூடுபோய்) என்றந்வயம். (எழுந்து) கையில் நீர்விழுந்த ஸமநந்தரம் மஹாபலியினுடைய யஜ்ஞவாடத்தில்நின்றும் கிளம்பி. இருவிசும்பு - பெரியவாகாசம். பூமியைப்பற்றப் பெரிதாயிருக்கையாலும் அவனுடைய வளர்த்தியில் தமக்குண்டான ஆதராதிசயத்தாலும் அந்தரிக்ஷத்தை (இருவிசும்பு) என்கிறார். (ஊடுபோய்) பூமிக்குமேலே ஸ்வர்க்கத்துக்குக் கீழே நூறாயிரக்காதமாறு ஓக்கத்தையுடைத்தான அந்தரிக்ஷமித்தனையும் விம்மும்படியாகத் திருவடிகளை நிமிர்த்தபடி. அந்தரிக்ஷஸ்ருஷ்டி ஸபலமாயிற்றென்கிறார். திருவடிகள் வ்யாபியாதபோது பாழ்போலேகாணும்.

(மேலையித்யாதி) அந்தரிக்ஷத்துக்கு மேலெல்லையாய், ஸ்வர்க்கத்துக்குக் கீழெல்லையா யாயிற்று ஆதித்யபதமிருப்பது; அதுக்கு மேலே நூறாயிரக்காதபாறு - சந்த்ரபதம். ஆனால் ஆதித்ய *பதத்தைச்சொல்லி சந்த்ரபதத்தைச் சொல்லாதொழிவானென்னென்னில்; அஹங்காரக்ரஸ்தராய் பகவத்விமுகரா யிருக்கிறவர்கள்தலையிலே அத்யந்தஸுகுமாரமான திருவடிகளை வைக்கையாலே இவர்

ஸ்ரீஜாம்பவாந் மஹாராஜர் வாமநன் திருவவதாரத்தை § உடனே விஜயத்தைக் கொண்டாடினு ரென்றபடி. (மீது, போகி) போயென்னுதல்; போகைக்காக என்றுதுமுணுதல். (போகி) என்றத்தை, போக என்று நியமிக்கை.

(க) (உ) தி - வாய் - ௬ - ௩ - அ.

§ இங்கு சில அக்ஷரங்கள் பதிதமாயிருக்கலாம்.

சிசிரோபசாரம் பண்ணுகிறார். † அது தோற்றவிறே (தண்மதி) என்கிறது. † "வெங்கதிரோன்" என்றிலரே. வெறும் கதிரவனிறே - அங்கு, மேலைத்தண்மதியும், கீழைக்கதிரவனும். மேலென்றது - கீழையுங் காட்டுமிறே. (தவிரவோடி) அதுக்குமேலேபோய். ஓடியென்று – திருவடிகளை அமைக்கவேண்டும்படியான த்வரையிருக்கிறபடி. (க) "தாய்நாடுகன்றேபோல்" என்று சேஷபூதன் சேஷியைக் கிட்டுகைக்குண்டான த்வரையோபாதி போருமிறே - சேஷிக்கும் சேஷபூதனை லபிக்கைக்குண்டான த்வரையும். எல்லார்க்கும் தந்தாமபிமதஸித்தியிலே த்வரையுண்டாயிருக்குமிறே.

(தாரகையின் புறந்தடவி) நக்ஷத்ரபதத்தையும் வ்யாபித்து அதுக்குமேலேபோய். சந்த்ரபதத்துக்குமேலே நூறாயிரக்காதமாறுஉண்டிறே - நக்ஷத்ரபதம்; நக்ஷத்ரபதத்துக்குமேலெல்லை † சிம்சுமாரப்ரஜாபதியிறே; க்ருஹங்களோபாதி நக்ஷத்ரங்களிலே யொருவனிறே; அவனும் பன்னிரண்டுநூறாயிரக் காதமாறுண்டிறே. (தடவி) கெடுத்துத்தேடுவாரைப்போலே ரக்ஷகனுக்கு ரக்ஷ்யவர்க்கம் தேட்டமாயிருக்கிறபடி. இப்படி தடவித் திரிகிறவிடத்திலும் அகப்படாதே (கடந்து) என்கிறார். (உ) "புடைதான்பெரிதே புவி" என்கிறபடியே - த்ரைவிக்ரமாபதாநத்திலும் அகப்படாதே கிடப்பதொருபுடையுண்டாவதே! (தடவி) அநுகூலமாகத் திருவடிகளை வைக்கையாலே ஸுகஸ்பர்சமாயிருந்தபடி யென்னவுமாம். (அப்பால்மிக்கு) ப்ரஹ்மலோகமவதியாக வ்யாபித்து. மஹாபலி அபஹரித்தது த்ரைலோக்யமன்றோ, மேலுள்ளலோகங்களை அளக்கவேண்டுவானென்னென்னில்; அந்யசேஷத்வத்தாலே த்ரைலோக்யமும் நசித்தவோபாதி ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே மேலுள்ளலோகங்களும் நசித்துக் கிடந்ததாயிற்று, (ங) "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்குமவர்களாகையாலே. அந்யசேஷத்வத்தால் வரும். அநர்த்தம்போலன்

---

* சிசிரோபசாரமென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அதுதோற்றவிறேயித்யாதி). சந்த்ரனுக்குத் தட்பம் ஸ்வபாவமன்றோ; அதிஜ்ஞாபகமானபடி யெப்படி யென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (வெங்கதிரோனென்றிலரோ) என்று. ஆதித்யனைச் சொல்லும்போது சிசிரோபசாரம் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வெறுங்கதிரவனிறே யங்கு) என்று.

† சிம்சுமாரப்ரஜாபதி பதம் - நக்ஷத்ரங்களுக்கவ்வருகே பன்னிரண்டுலக்ஷம் காதமென்றபடி. § ஸ்வதந்த்ரனுக்காலல் அந்ய சேஷமன்றோ வென்ன;

(க) க - திரு ௩௦.   (ங) கீதை - ௧௬ - ௧௪.
(உ) பெரியதிருவந் - ௭௫. § இங்கு சில அக்ஷரங்கள் மாறியிருக்கலாம்.

றே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யத்தால் வருமநர்த்தம். † சேஷத்வத்தை யிசைந்தானிறே இவன்.

(மண்முழுதும்அகப்படுத்து) சதுர்த்தசபுவநத்தையுமளந்துகொண்டு. மண் என்று பூமியைச்சொல்லி, முழுதும் என்கையாலே - ஊர்த்த்வலோகங்களை நினைக்கிறார். அங்ஙனன்றிக்கே, மண்ணென்று - ஸ்த்தலமாய் மேலுண்டான ஸ்த்தலங்களைச் சொல்லுகிறது. அளந்து என்னாதே (அகப்படுத்து) என்கையாலே - இவன் மேல் விழுக்காடும் அவர்கள் இருப்பும் தோற்றுகிறது. (நின்ற) க்ருதக்ருத்யனாய்நின்ற. சேஷபூதன் சேஷியைலபித்து க்ருதக்ருத்யனானாற்போலேகாணும் * சேஷியும் சேஷவஸ்துவை லபித்து க்ருதக்ருத்யனானபடி. (எந்தை) ஸ்ரீவாமநனுடைய வடிவழகையும் சீலத்தையுங்கண்டால் ராஜ்யத்தைக் காற்கடைகொண்டு பார்வைப்பிளக்க வெழுத்துவாங்கிக் கொடுக்க ப்ராப்தமாயிருக்க, ராஜ்யத்தைக் கொண்டுபோனான் இந்த்ரன், மஹாபலி தன்னைவைத்து ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தான்; நான் என்னைக் கொடுத்தேனென்கிறார்

(மலர்புரையும் இத்யாதி) நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளை அநுபவிக்கப் பெற்றேன். கீழ்-(க) 'தளிர்புரையுந்திருவடி" என்றார், இங்கே - (மலர்புரையுந்திருவடி) என்கிறார், இதுக்கு ஹேது வென்னென்னில்; ஆழ்வாருடைய ஸ்பர்சவிசேஷத்தாலே வாடினவன் அவருடைய தலையிலே திருவடிகளை வைக்கையாலே தளிரும் முறியுமானபடியைச் சொல்லிற்று - அங்கு; இங்கு - போக்தாக்களாய் அநுபவிக்க இழிந்தவாறே போக்யமாயிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. (மலர்புரையும்) † ஆஸ்ரிதர் ஸந்நிதியிலே அலரும் தாமரையிறே இது. (திருவடி) அநுபவிக்க இழியுந்துறையும் திருவடிகளிறே. (திருவடியே) என்கிற அவதாரணத்தாலே - அவயவாந்தரங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது. மேன்மையும், நீர்மையும், வடிவழகும் §(மூன்றும்) குறைவற்ற விஷயமிறே. "ஈஸ்வரோஹம்" என்றிருப்பார் தலையிலும் மாப்படத் திருவடிகளை வைக்கையாலே - மேன்மையில் குறையில்லை; தன்னுடைமையை லபிக்கைக்குத் தான் அர்த்தியாய்ச் செல்லுகையாலே - நீர்மையில் குறையில்லை; துஷ்ப்ரக்ருதியான

அருளிச்செய்கிறார் (சேஷத்வத்தையித்யாதி).

மலரோடொத்தால் இந்தமலர் எதுக்கலருமென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரித்யாதி).

(க) ௧ -

§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

மஹாபலியையுமகப்பட எழுதிக் கொள்ளுகையாலே வடிவழகில் குறையில்லை; ஆகையாலே புறம்புபோகவேண்டாவிறே.

(வணங்கினேன்) அநுபவிக்கப்பெற்றேன். (க) "నమ ఇత్యేవ వాదినః-நம இத்யேவவாதிந:" என்று, முக்தபோக்யத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே. † இங்கு ஆஶ்ரயணீயமும் திருவடிகளே, அநுபாவ்யமும் திருவடிகளே. (உ) "உலகமளந்த பொன்னடியை யடைந்துய்ந்தேன்" என்றிறே ஆஶ்ரயணவேளையிலும் அருளிச்செய்தது. † விமுகனை மஹாபலிக்கும் ருசியைப்பிறப்பிக்கும் ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனையொழிய ஆஶ்ரயணீயருண்டோ? தன்னுடைமையை லபிக்கைக்குத்தான் அர்த்தியாய்ச்செல்லும் சீலவானையொழிய ஆஶ்ரயணீயருண்டோ? அதிந்த்ரியமான விக்ரஹத்தை துஷ்ப்ரக்ருதிகள் கண்ணுக்குமகப்பட விஷயமாக்கும் ஸௌலப்யனையொழிய ஆஶ்ரயணீயருண்டோ? சதுர்த்தச புவநத்தையுமளந்த ஸர்வஸ்மாத்பரனையொழிய ஆஶ்ரயணீயருண்டோவென்கிறார். ஸர்வஸ்மாத்பரனாய், சீலவானாய், ஸுலபனாய், ருசிஜநகனாயிருக்குமவனிறே-ஆஶ்ரயணீயனாவானும் போக்யபூதனாவானும். (ங) "త్రివిక్రమత్వచ్చరణాంబుజద్వయం మదీయమూర్ధానమలంకరిష్యతి-த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணாம்புஜத்வயம் மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி" என்றார் ஆளவந்தார்; (ச) "లోకవిక్రాన్తచరణౌ శరణం తే వ్రజం విభో-லோகவிக்ராந்தசரணௌ ஶரணம்தேவ்ரஜம்விபோ" என்றார் உடையவர். .... (ரு)

மூ.—அலம்புரிந்தநெடுந்தடக்கையமரர்வேந்தன்
அஞ்சிறைப்புள்தனிப்பாகனவுணர்க்கென்றும்
சலம்புரிந்தங்கருளில்லாத்தன்மையாளன்
தானுகந்தவூரெல்லாந்தன்தாள்பாடி

வணங்குகை ஆஶ்ரயணமன்றோ; அநுபவமோ வென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (நம இத்யேவ வாதிந: இத்யாதி). திருவடிகளிலே வணங்குகை ஆஶ்ரயணமன்றோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இங்கு இத்யாதி). அவதாராந்தரங்களை யொழிய இவனே ஆஶ்ரயணீயனும் அநுபாவ்யனு மென்கைக்கு அநுரூபமான குணங்களை யருளிச்செய்கிறார் (விமுகனை இத்யாதி). அவ்வவதாரத்தை அநுபாவ்யமும் ஆஶ்ரயணீயமுமாகப் பற்றினபேருண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (த்ரிவிக்ரமேத்யாதி). ... ... (இ)

(க) பார - மோக்ஷ.
(உ) தி - மொ - ௯ - அ - க.
(ங) ஸ்தோ - ர - ௩௦.
(ச) கத்யத்ரயம்.

நிலம்பரந்துவரும்கலுழிப்பெண்ணையீர்த்த
நெடுவேய்கள்படுமுத்தமுந்தவுந்திப்
புலம்பரந்துபொன்விளைக்கும்பொய்கைவேலிப்
பூங்கோவலூர்தொழுதும்போதுநெஞ்சே. (கூ)

பதம்.—அலம்புரிந்த, நெடும், தடம், கை, அமரர்வேந்தன், (ரு) அம், சிறை, புள், தனிப்பாகன், அவுணர்க்கு, (க0) என்றும், சலம்புரிந்து, அங்கு, அருளில்லா, தன்மையாளன்தான், (கரு) உகந்தவூரெல்லாம், தன்தாள்பாடி, நிலம்பரந்துவரும், கலுழி, பெண்ணை, (உ0) ஈர்த்த, நெடுவேய்கள், படு, முத்தம், உந்த, (உரு) உந்தி, புலம், பரந்து, பொன்விளைக்கும், பொய்கை, (ங0) வேலி, பூம், கோவலூர், நெஞ்சே, தொழுதும்போது. (ஙரு)

உரை.—(இரப்பாளர்)போதும்போதும் என்னும்படி கொடாநிற்பதாய், நீண்டு, பரந்திருந்துள்ள, திருக்கைகளையுடையனாய், நித்ய ஸூரி நிர்வாஹகனாய், (ரு) அழகிய, சிறகையுடைத்தான, பெரியதிருவடிக்கு, அத்விதீயனான பாகனாய், ராக்ஷஸர்களுக்கு, (க0) எந்தக்காலத்திலும், தீங்கிழைக்குமவனாய், அவர்கள் விஷயத்தில், தயையின்மையையே, ஸ்வபாவமாகவுடையனான ஸர்வேஸ்வரன், (கரு) உகந்தருளின நிலங்களிலெல்லாம், அவனுடைய திருவடிகளைப்பாடி, பூமியெங்கும் வ்யாபித்து வருமதாய், கலக்கத்தை யுடைத்தான, தக்ஷிண பிநாகிநியானது, (உ0) இழுத்துக்கொண்டு வருகிற, பெரிய மூங்கில்களில், உண்டாகிற, முத்துக்களை, (கழனிகளிலே கொண்டு)தள்ள, (உரு) (கர்ஷகர் தங்கள் பயிருக்குக்களையென்று) தள்ளப்பட்டு, கழனிகளெங்கும், பரவியிருக்குமதாய், பொன்னை விளையாநின்றுள்ள, தடாகங்களை, (ங0) சுற்றிலுமுடையதாய், தர்சநீயமான, திருக்கோவலூரை, மநஸ்ஸே! அநுபவிப்போம் வருவாயாக. (ஙரு)

வ்யா:—ஆறும்பாட்டு. (அலம்புரிந்த) (க) "மந்திரத்தை மந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்தியேல்" என்று † திருமந்த்ரத்தை ப்ரமாணத்தாலே கண்டுபோகையன்றியே கண்ணாலேகண்டநுபவிக்கலாம்படி வந்தவதரித்து எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளை வைத்து முறையுணர்த்தின ஸம்பந்தத்தையும் தத்காலத்தில் செவ்வியையும், அதுக்குப் பிற்படுகையாலே அநுபவிக்கப்பெற்றிலோமென்று விஷண்ணராக, "அவதாரத்துக்குப் பிற்பட்டாரை அநுபவிப்பிக்கைக் குறைப்பாகவன்றோ நாம் செவ்வியோடே திருக்கோவலூரிலேவந்துநின்றது" என்று உகந்தருளினதேசத்தைக்காட்டிக்கொ

ஆறும்பாட்டு.—(அலம்புரிந்த) (திருமந்த்ரத்தை) மந்த்ரமென்று இதிலே சொல்லப்பட்ட ஸர்வேஸ்வரனை. மந்த்ரார்த்தபூதன் ஈஸ்வரனன்றோ, ஊனை

டுக்க, "நெஞ்சே! நமக்கு வாய்த்தது, அநுபவிக்கப்போராய்" என்கிறார். ‡ திருமந்த்ரார்த்தத்துக்கெல்லை உகந்தருளின நிலங்களிறே. திருமந்த்ரத்தை ப்ரதமத்திலே லபித்து அதினர்த்தத்தை யநுபவிக்கிறவிடத்திலே, (க) "சூழ்புனற்குடந்தையே தொழுது" என்றன்றே யநுபவித்தது. ஆனால், "புலம்பார்ந்து பொன்விளைக்கும் பொய்கை வேலிப்பூங்கோவலூர் தொழுதும்" என்னவமையாதோ, இவ்வெல்லாம் சொல்லவேண்டுவா னென்னென்னில்; † உகந்தருளின நிலங்களுடைய † அடிப்பாடு சொல்லுகிறது. மேன்மையும் நீர்மையும்போலேகாணும் நாராயண சப்தார்த்தமாகிறது.

(அலம்புரிந்த நெடுந்தடக்கை) இட்டுநீண்டகை என்கிறார். அர்த்திகள் "அலம்" என்னும்படியாகக் கொடுக்கை. பின்னைப் புறம்பொருவர்வாசலிலே செல்லாதபடி பர்யாப்தமாகக் கொடுக்கை. இத்தால் - ஈஶ்வரனைப்பற்றியிருக்கிறவன் வ்யதிரிக்த விஷயங்களில் ஸாபேக்ஷனல்ல னென்னுமிடம் சொல்லுகிறது. அதவா, (அலம்புரிந்த) ஔதார்யம்பண்ண உத்யோகித்தால் அவன் "அமையும்" என்றவாறே மீளுமித்தனை போக்கித் தன்கொடைக்கு அவதியின்றியிலேயிருக்கை. உழக்கிலே பதக்கைப் பொகடவொண்ணாமையாலே மீளுமித்தனை. † இவனுடைய ஔதார்யத்தைப் பார்த்தால் அவனுடைய மநோரதம் கடலில்குளப்படிபோலேயிறே யிருப்பது § (புரிகை - கொடுக்கையும் மீளுகையும்) அலம்என்னக் கொடுக்கையாவது - பின்னையொருத்தன்பக்கலிலும் ஸாபேக்ஷனாகாதபடியாகக் கொடுக்கை. அநந்யப்ரயோஜநனுக்குத் தன்னையும் தன்னுடைமையையும் கொடுத்தால் பின்னைத் தனக்குக் கொடுக்க விரகில்லை, அவனும் அபேக்ஷிக்கவேண்டுவதில்லை, அவனும் அநுபவத்திலே யிழியுமித்தனை, இவனும் (உ) *என்செய்வனென்றே யிருந்துபோமித்தனை.

(நெடுந்தடக்கை) கொடுக்கையே விளைநீராகவளர்ந்தகை. ரக்ஷகனுக்குவ்ருத்தி ரக்ஷணதர்மத்தாலேயிறே. ஔதார்யத்தைப்

அநுபவிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (திருமந்த்ரார்த்தத்துக்கித்யாதி) வரலாறு சொல்லுகிறானென்னுதல்; மேன்மையும் நீர்மையும் அர்த்தமாகையாலே சொல்லுகிறானென்னுதல். இவற்றைவாக்யத்வயத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (உகந்தருளின நிலங்களித்யாதி.) (அடிப்பாடு) - வரலாறு.

(புரிந்த) புரிகை - கொடுக்கையாதல்; மீளுகையாதல். ஆசைபெருத்தன்றோ விருப்பது, உழக்கு என்பா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவனுடையவித்யாதி).

(க) தி - மொ - ௪ - ௯ - ௨. (உ) பெரி - திருவ் - ௩௩.
§ குண்டலிதம் அரும்பதத்தோடு புநருக்தம்.

பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதகை என்னவுமாம்; அர்த்திகளிருந்தவளவும் செல்ல நீண்டகையென்னவுமாம். (தடக்கை) (க) "[illegible] பாஹுச்சாயாமவஷ்டப்த:" என்கிறபடியே லோகமடங்க ஒதுங்கினாலும் மிஞ்சியிருக்கும்படியான தோள். † ஸர்வாதிகாரமுமாய் ஆஸ்ரயணீயமுமாய்த் தானே ப்ரயோஜநமுமாயிருக்குங்கை. தடக்கை - பரந்தகை.

(அமரர்வேந்தன்) இந்த ஔதார்யத்தை உபஜீவிக்குமவர்களைச் சொல்லுகிறது. அமரர் - மரணதர்மங்களில்லாதவர்கள். நித்யஸூரிகளுக்கு மரணப்ரஸங்க முண்டோவென்னில்; போக விச்சேதத்திலே மூச்சடங்கு மவர்களாகையாலே மரணப்ரஸங்க முண்டு, அதில்லாமையாலே (அமரர்) என்கிறது. † அநுபவம் நித்யமானவாறே அவர்களும் நித்யரானார்களித்தனையிறே. (வேந்தன்) அவர்களை அடிமைகொள்ளக்கடவதாக முடிகவித்திருக்கிறவன். வேந்தன் - அரசன். † அவன் அடிமைகொள்ளுகையிலே அபிஷிக்தனாயிருக்கும்; இவர்கள் (உ) "[illegible] அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்று தாஸ்யத்திலே அபிஷிக்தராயிருப்பர்கள்; அபிஷேகம் இருவர்க்கு மொக்கும். (௩) "அரசமர்ந்தானடிசூடுமரசு" என்னக்கடவதிறே.

(அஞ்சிறைப்புள்தனிப்பாகன்) அவர்களை யடிமைகொள்ளும்படிக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக ஒருவ்யக்தியைப் பேசுகிறார். † அழகியசிறகையுடைத்தான பெரியதிருவடிக்கு அத்விதீயனான பாகன். வினையுள்ளபோதன்றோ வாஹநாபேக்ஷையுள்ளதென்னில்; வினையில்லாதபோதும், ராஜாக்கள் அழகுசெண்டேறக் கடவதாயிறேயிருப்பது. (௪) "ஒடும்புள்ளேறி" என்னக்கடவதிறே. பெரியதிருவடியுடைய செல்லாமையாலும் தன செல்லாமையாலும் நித்யஸூரிகளை அநுபவிப்பிக்கைக்காகவும் அழகு செண்டேறக்கடவதாயிறேயிருப்பது. (௫) "செழும்பறவைதானேறித்

எடுத்தப்ஸ்லோகத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதிகாரமுமாயித்யாதி).

மூச்சடங்கும்படியானால் நித்யரானபடி யெப்படி யென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநுபவமித்யாதி). (முடியுடைவானவர்) என்று அவர்களுக்கு முடியுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவன் அடிமைகொள்ளுகையித்யாதி).

எடுத்த பாசுரத்துக்கு அர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (அழகியசிறகையித்யாதி). தன் செல்லாமைக்கு ப்ரமாண மருளிச்செய்கிறார் (செழும்பறவையித்

(க) ரா-ஸு-௩௪-௩க.
(உ) ரா-அ-௩க-உ௫.
(௩) பெரு-திரு-௧0-எ.
(௪) தி-வாய்-க-அ-க.
(௫) பெரியதிருவ்-அக.

திரிவான்" என்னக்கடவதிறே. (அம்சிறை) பெரியதிருவடியை மேல்கொண்டால் திருப்பரியட்டத்தைக் கொய்து சாத்தினாற்போலே அங்குத்தைக்கு அலங்காரமாயிருக்கை. அதவா, அழகு செண்டேறும்போதை ஆயாஸத்துக்கு ஆலவட்டம் பணிமாறினாற்போலே இரண்டு திருச்சிறகாலும் ஆஶ்வாஸகரா யிருக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறது. † (க) "व्यजनस्त्रयीमयः– வ்யஜநம் த்ரயீமய:" என்னக்கடவதிறே. அங்ஙனன்றியே, பரதத்வத்தை ஆஶ்ரிதருடைய காற்கடையிலே கொண்டுவந்து சேர்க்கைக்கடியான † பரிகரத்தையுடையவனென்னுதல்.

(புள்) பாபயோநியான ஜந்மம் அவர்களுக்குண்டோவென்னில்; பிராட்டியும் ஸர்வேஶ்வரனும் திருத்திரைக்குள்ளேயிருந்தால், நிலா, தென்றல் ஸஞ்சரிக்கும்போது ப்ரகாஶிக்க வேண்டும்படியிறே அப்போதை ஏகாந்தமிருப்பது; அவ்வவஸ்தாநுகுணமாக † கூனர் † குறளர் ஸஞ்சரிக்குமாபோலே அந்தரங்கஸேவைக்கு அநுகூலமான வடிவைப் பரிக்ரஹிப்பார்களென்கை. † ஸரீஸ்ருபஜாதியோடு பக்ஷிஜாதியோடு ஸ்தாவரஜாதியோடுவாசியற பரிக்ரஹிப்பர்கள், † ஸம்ஸாரி, கர்மபலாநுகுணமாக சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணக்கடவன்; † அவன் அவஸ்தாநுகுணமாக சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணக்கடவன். (தனிப்பாகன்) பாகன் என்கையாலே - அவனுக்குத்தான் பவ்யனாய் தனக்கு அவன் பவ்யனாயிருக்கிறபடியும் தோற்றுகிறது. ஆனையைத் தன் நினைவிலே நடத்தக்கடவனும் அதுக்கு சேஷனுமிறே பாகனிருப்பது ; பெரியதிருவடிமுதுகிலே நற்றரிக்கவிருந்து அவனை நடத்துகையிறே ஸர்வாதிகத்வலக்ஷணம்; அது புறம்பில்லாமையாலே அத்விதீயத்வம். அதவா, (தனிப்பாகன்) நித்யஸூரிகளுக்கு அத்விதீயநிர்வாஹகனென்னவுமாம். "அயர்வறுமமரர்களதிபதி" என்னக்கடவதிறே.

(அவுணர்க்கித்யாதி) இத்தால் - அத்தேசத்தில் விரோதிப்ரஸங்கமில்லாமையாலே ராமக்ருஷ்ணாதிரூபத்தாலே ஸாதுபரித்ராணாதி.)

யாதி.)(பரிகரத்தையுடையவன்)(பரிகரம்) சிறகு."புள்தனிப்பாகன்"என்றது-நித்யஸூரிகளுக்கும் உபலக்ஷணமாக்கி, அத்விதீயநிர்வாஹகத்வ மருளிச்செய்கிறார் (வ்யஜநமித்யாதி). (கூனர்) - வ்ருத்தர். (குறளர்) எக்கடிகள் - (ஸரீஸ்ருபம்)-பாம்பு. ஆனாலும் சரீரபரிக்ரஹம் கர்மபலமன்றோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரீத்யாதி). (அவன்) - பெரிய திருவடி.

க) ஸ்தோ ௩-௬௪.

னார்த்தமாகவவதரித்து தத்விரோதிநிரஸநம் பண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது. துஷ்க்ருத்விநாசமும் அவதார ப்ரயோஜநமிறே. †அவதாரத்துக்கு ப்ரயோஜநம் விரோதிநிவ்ருத்தியைப்பண்ணுகை யோவென்னில்; ப்ரதாநம் விரோதிநிவ்ருத்தியாகையாலே சொல்லுகிறது. (க) "సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యా - ஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமி" என்னக்கடவதிறே. † ஸஹஜகைங்கர்யமாகையாலே ஆவிர்ப்பாவமிறே யுள்ளது; † ஸாத்யம் விரோதிநிவ்ருத்தியிறே. ஆகையாலிறே † இத்தையிட்டு † அத்தை உபலக்ஷிக்கவேண்டுகிறது. (அவுணர் துஞ்ச) அஸுரஜாதியைச் சொல்லுகிறதன்று, அஹங்கார மமகாரயுக்தராய், (உ) "ననమేయం-நநமேயம்" என்றிருக்குமவர்களைச் சொல்லுகிறது. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதனை, ஜந்மமதுவாயிருக்கச்செய்தே, (ங) "ఉపమానమశేషాణాం సాధూనాం-உபமாநமசேஷாணாம் ஸாதூநாம்" என்கையாலும், ராக்ஷஸஜந்மமாயிருக்கச்செய்தே ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை, (ச) "విభీషణస్తు ధర్మాత్మా-விபீஷணஸ்து தர்மாத்மா" என்கையாலும், தேவயோநியாயிருக்கச்செய்தே ஐயங்கள் ப்ரஹ்மாஸ்த்ரத்துக்கு இலக்காகையாலும் ஜாதிபரமன்று, ஸ்வபாவபரம். (ரு) "ద్వౌ భూతసర్గౌ లోకేஉస్మిన్ దైవ ఆసుర ఏవ చ-விஷ்ணுபக்திபரோதேவோ விபரீதஸ்ததாஸுர:" என்னக்கடவதிறே.

(என்றும் சலம்புரிந்து) அவர்களுக்கு (உ) "ననమేయం-நநமேயம்" என்றிருக்கை வ்யவஸ்திதமானாற்போலேயாயிற்று அவர்கள் திறத்தில் இவனுக்கும் க்ரோதம் வ்யவஸ்திதமாயிருக்கும்படி. (புரிந்து) ஈஶ்வரனைக்கிட்டினார்க்கு வெறுமன்போகவேண்டா காணும். ஔதார்யத்தைப்பெற்றுப் போதல், க்ரோதத்தைப் பெற்றுப்போதல் செய்யுமித்தனைபோக்கி ப்ரயோஜநசூந்யமாயிராது. ஸ்வவிநாசம் ப்ரயோஜநமாயிருக்குமோவென்னில்; அவர்கள் நினைவாலே ப்ரயோஜநமன்றியிலேயிருந்ததேயாகிலும் அதுதான் அவர்களுக்கு ஹிதமாய்த் தலைக்கட்டாநின்றதிறே. ஒருவன் தலையையறுத்துக்கொள்ளப்புக்கால் கையில்வாளை வாங்குகை ஹிதமாயிரு

இரண்டும் ப்ரயோஜநமானால் பரித்ராணமும் சொல்லவேண்டாவோ என்று சங்காபிப்ராயம். சரமஶ்லோகத்திலேதான் இஷ்டப்ராப்தி சொல்லாதிருப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸஹஜகைங்கர்யேத்யாதி). (ஸாத்யம்)-ஸாதிக்கவேண்டுவது. (இத்தை)-விரோதிநிவ்ருத்தியை. (அத்தை) கைங்கர்யத்தை.

(க) கீதை-கஅ-௬௬-
(உ) ரா-யு-௩௬-௧௧.
(ங)
(ச) ரா-ஆ-௫௫-௨௪. (ரு) விஷ்ணுத.

க்குமாபோலே, பகவத்பாகவத நிந்தைக்கு உபகரணமான கரணத்தைப் போக்குகை உபகாரமாகக்கடவது. தலையையறுப்பது † ரக்ஷகனுடைய வ்யாபாரமாகையாலே ஸர்வமும் ரக்ஷணமாயிருக்குமிறே. (க) † "రామబాణాసనక్షిప్త మావహత్యాత్మనోగతిమ్-ராமபாணாஸநக்ஷிப்தமாவஹத்பரமாங்கதிம்" என்றும், (உ) "தலையையாங்கேயறுப்பதே கருமம்" என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. புரிகையாவது - க்ரோதகார்யமான நிரஸநத்தைப்பண்ணுகை. புரிதல் - செய்தலென்று தமிழர் சொல்லுவர்கள். சலத்தைப்பண்ணி என்றபடி. புரிதல் - செய்தலும், கொடுத்தலும்.

(அங்கருளில்லாத தன்மையாளன்) ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் தயை வ்யவஸ்திதமாயிருக்குமாபோலே அவர்கள்பக்கல் நிர்த்தயத்வம் வ்யவஸ்திதமாயிருக்கும். †சீறமும்தயையுமிரண்டும் விருத்ததர்மம், ஏகாஶ்ரயத்திலே வர்த்திக்கலாமிறே விஷயவிபாகத்தாலே. அசேதநமாயிருப்பதொரு கல்லு, சந்த்ரஸந்நிதியிலே நீராகவும் அஸந்நிதியிலே கல்லாகவுங் காணாநின்றோமிறே. (தன்மையாளன்) இதுவே தனக்கு ஸ்வபாவமாக வுடையவன். ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் உதாரனாய் தயாவானாயிருக்கையும், தத்விரோதிகள்பக்கல் க்ருத்தனாய நிர்த்தயனாயிருக்கையுமே ஸ்வபாவனாயிருக்கும்.

(தானுகந்தவூர்) (அமரர்வேந்தன் தானுகந்தவூர்) (அங்கருளில்லாத்தன்மையாளன் தானுகந்தவூர்) நிரதிசய போக்யன் வர்த்திக்கிறதேசம்; விரோதி நிரஸநசீலன் வர்த்திக்கிறதேசம். நித்யஸூரிகளும் தானுமாக உகந்ததேசமிறே பரமபதம்; ஸம்ஸாரிகள் விமுகராயிருக்கத் தானே யுகந்ததேசமிறேயிது. உடைமை நசியாமைக்காகத் தானே ஆதரித்துவந்த நிகரதேசமிறே. இத்தால் - உகந்தருளினநிலங்களே ஆஶ்ரயணீயமும் ப்ராப்யமுமென்கை. †(அமரர்வேந்தன்) என்கையாலே - ஸ்வாமித்வங் கண்டோம், அத்தேசத்தைக் காற்கடைகொண்டு தோஷபூயிஷ்டமான இத்தேசத்திலே

---

† விநாசமும் ப்ரயோஜநமென்கைக்கு ஜ்ஞாபகமேதென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகனுடைய வித்யாதி) ஹிம்ஸிக்கை உபகாரமென்னுமதுக்கு ப்ரமாண மருளிச்செய்கிறார் (ராமபாணாஸநேத்யாதி). "వహ ప్రాపణే - வஹ ப்ராபணே" தாது; - அடைவிப்பிக்கை.

† விருத்தர்மம் ஏகாஶ்ரயத்திலே கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சீற்றமுமித்யாதி).

† ப்ராப்யமும் ப்ராபகமும் என்கைக்கு அவற்றுக்கு உபயோகியான குண

(க) ரா-கி-௧௪-௧௮. (உ) தி-மா-௮.

வந்து நிற்கையாலே வாத்ஸல்யங் கண்டோம், கீழ் உத்தமான் சக்தி கிடக்கச்செய்தே "மூச்சில்லை" என்னும்படி தன்னை அவர்களிட்ட வழக்காக்கி வைக்கையாலே ஸூசீலதை கண்டோம், சக்ஷுர்விஷயமா யிருக்கையாலே ஸௌலப்யங் கண்டோம். நித்யஸூரிகள் ஏற்றஅஃகமுண்ண இங்கேவருகையாலே ப்ராப்யபௌஷ்கல்யமுள்ளது இங்கேயிறே. (க) "வானவர் வானவர் கோனொடுஞ் சிந்து பூமகிழுந் திருவேங்கடம்" என்றாரிறே - நம்மாழ்வார்.

(க) [வானவர் வானவர்கோனொடும்] † அடியறப் போந்தபடி. எல்லாரையும் போகவிட்டு அகம்பார்த்திருக்கிறப்போலேகாணும் ஸ்ரீ வைகுண்டநாதன். (தானுகந்தவூர்) அவனுகந்ததாக வமையும் போலேகாணும் இவராதரிக்கைக்கு.

(ஊரெல்லாம்) ஜ்ஞாநம் பிறப்பதற்கு முன்பு, (உ) "அவரவர் பணைமுலைதுணையா" என்று ஆதிகியதியின்றியிலே வரையாதே உத்தேஶ்யமானாற்போலே ஜ்ஞாநம்பிறந்தபின்பு திருப்பதிகளெல்லாம் உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறபடி. அநுபவிக்கப்போகிறது திருக்கோவலூராயிருக்க, (ஊரெல்லாம்) என்பானென்னென்னில்; ஓரூருக்குப்போம்போது நீர்ச்சாய்வையும் நிழற்சாய்வையும் பற்றிப் போவாரைப்போலே திருப்பதிகளிலே ஒதுங்கிப் போகிறார். (ங) * †வாஸுதேவதருவை அநுபவிக்கப் போம்போது(ங)*வாஸுதேவதருச்†சாயையிலேயிறே ஒதுங்கிப்போவது †"ஸர்வம்வஸதிதிவாஸுதேவ:" என்கிறபடியே - உகந்தருளின நிலங்களெல்லாம் வஸ்தவ்ய பூமியிறே; தத்வ்யதிரிக்தங்களை மருபூமியாகவிறே இவர் நினைத்திருப்பது. (தன்தாள்பாடி) வழிபோவார்க்குப் பாதேயம்வேணுமிறே. (ச) "పాథేయం పుణ్డరీకాక్ష నామసఙ్కీర్తనామృతమ్- பாதேயம்புண்டரீகாக்ஷநாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம்" என்னக்கடவதிறே. ப்ரா

ங்களுண்டோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அமரர்வேந்த னித்யாதி).

(அடியற) - எல்லார்க்கும் ப்ரதாநரான ஸேனைமுதலியாரோடேகூட.

திருப்பதிகளிலே தங்கவேணுமோ, வேறொரு விடமாகாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வாஸுதேவ தருவையித்யாதி). (தரு) ப்ராப்யம்; (நிழல்)- ப்ராபகம். உபாயோபேயம் அவனே யென்றபடி. அவன் சாயையிலே போகைக்கு அங்கே வர்த்திக்கிறானோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வம்வஸதீத யாதி). ஸர்வசப்தத்தை திவ்ய தேசமாத்ரத்திலே ஒதுக்குகிறார்.

(க) தி-வாய்-ங-ங-எ. (ங)

(உ) தி-மொ-க-க-உ- (ச)

ப்யப்ராபகங்களிரண்டுமான தன்திருவடிகளை. தன்னைப்பாடி என்னுதே (தாள்பாடி) என்கையாலே, கீழ் (க) "ஒருகால் நிற்பவொருகாலும்" என்றதிருவடிகளாயிற்று இவர்க்குப் பாதேயம். (பாடி) ப்ரீதிப்ரேரிதராய்க் கொண்டுபாடி.

(நிலமித்யாதி) பெண்ணையைக்காண்பதற்கு முன்புபோலேகாணும் திருவடிகளைப் பாடுவது, பெண்ணையைக்கண்டவாறே திருவடிகளைமறந்து இத்தைக்கவிபாடத்தொடங்கினர். அதுக்குஹேதுவென்னென்னில்; அத்தேசத்திலே தமக்கு ஆதாரமுண்டாகையாலே அத்தேசத்தை ஆதரிப்பாரும் தமக்குத் துணையாயிருப்பரிறே. (நிலம் பரந்துவரும்) † புருஷோத்தமனை ஒருஸ்த்ரீ அநுபவிக்கப் § போகிறு ளாகையாலே அத்யாதரத்தோடே யாயிற்றுப் போகிறது. திருக்கோவலூரை அநுபவிக்கப்போகிற ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே கரைக்குமீதேவழிந்து குடியிருப்புக்களை யழித்து, கரையில் நிற்கிறவேய்களை † பீட்கன்றாக வேர்ப்பற்றிலே குத்தியெடுத்து இழுத்துக்கொண்டு வருவதாய்க்கொண்டு பெரியகிளர்த்தியோடே வருகிறபடி. (கலுழி) கலக்கமும், ‡ காறுைம். ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே கலங்கிப்போகிறபடி. பகவத்விஷயத்தை யநுபவிக்கப்போம்போது அவன்விபூதியை யழித்துக்கொண்டுபோகலாமோ வென்னில்; விபூதியினழிவுபாரான், இவளாதரத்தையிறே அவன் பார்ப்பது. கண்டாகர்ணன், "ருஷிப்பிணம். இப்போதுகொன்றது, இத்தை இப்போது அமுதுசெய்தருளவேணும்" என்றானிறே. பிராட்டியைக்கண்ட ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே, முதலிகள் மதுவநத்தை யழிக்க அத்தைவந்து மஹாராஜர்க்குச் சொல்ல, "நங்கார்யம் க்ருதக்ருத்யமாயிற்றது" என்று உகந்தார்களிறே-மஹாராஜரும் ராஜகுமாரர்களும். (உ) "த்ருஷ்டாஸீதா-த்ருஷ்டாஸீதா" என்னவேண்டுவதில்லை. எம்பார் இவ்விடத்திலே "நடுவே மதுவநமொன்றில்லையாகில் முதலிகளுடையகிளர்த்தி ராஜகுமாரர்களுடையமுதுகோடே போமித்தனைகாண்" என்று அருளிச்செய்வர்.

ஆற்றுக்கு ஆதாரமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (புருஷோத்தமனையித்யாதி). (பீட்கன்றாக)-கீழ்க்கன்றோடே. (காறுை)-காட்டருவிகள். ரஸோக்தியாகவருளிச்செய்கிறுர் (எம்பாரித்யாதி). (முதுகோடேபோகை)- ஸந்தோஷத்தாலே ஒருத்தரொருத்தராகத் திருமேனியைக் கட்டிக்கொண்டால் ஸௌகுமார்யத்தாலே ஸஹியாதென்றபடி.

(க) ௬- (உ) ரா-பா-௬-௭அ.

§ (பா)பார்க்கிறுளாகையாலே. ப்ரார்த்திக்கிறுளாகையாலே.

(பெண்ணையீர்த்தநெடுவேய்கள்படுமுத்தம்) ஆஸந்நப்ரஸவைகளான கர்ப்பிணிகளை மயிரைப்பிடித்திழுத்தால் அதுவே ஹேதுவாக ப்ரஸவிக்குமாபோலே வேர்ப்பற்றிலே குத்தியெடுத்து அலைத்துக்கொண்டு போகப்புக்கவாறே வேய்கள் உடைந்து முத்தை ஈன்றபடி. (நெடுவேய்கள்) திருவுலகளந்தருளினபடிக்கு ஸ்மாரகமா யிருக்கிறதாயிற்று - வேய்களுடைய ஒக்கம். (உந்தவுந்தி) பெண்ணையானது ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே முத்தைக்கொடுசென்று வயல்களிலே தள்ள, கர்ஷகர் தங்கள்பயிருக்குக் களைகளென்றுதள்ள, †அவர்களாலே நோக்கவொண்ணாதபடியாகத் தள்ளி வயலெங்கும் பரந்ததாயிற்று முத்து. விளைவதுபொன்னாய், முத்து களையாம்படியிறே தேசத்தின்போக்யதை. (க)*பொன்பட்டுதட்டமிறே. (உ) "பொன்னாய்" என்கிறவஸ்துவை விளைக்கும் தேசம்போலே காணும். (பொய்கைவேலி) இப்படிப்பட்ட வயல்களையும் தடாகங்களையும் சுற்றிலேயுடைத்தாயிருக்கை. (ங) "†[illegible]-நதீஸ்தடாகாநிசபூரயித்வா" என்கிறபடியே வர்ஷம் நிறைக்கையன்றிக்கே ஆறுநிறைக்கக்கடவதான பொய்கைகளிறே.

(பூங்கோவலூர்) அவன்றன்பாடுபோகவேண்டாதபடி தேசந்தானே போக்யமா யிருக்கிறபடி. (தொழுதும்போதுநெஞ்சே) நெஞ்சே! அநுபவிக்கப்போராய் (தொழுவோம்) என்னு மவஸரத்திருக்க (போது) என்கிறது, ஆற்றினுடைய ஆதரத்தையும், வயலின்போக்யதையையும், ஊரின்போக்யதையையும் சொல்லக்கேட்டபோதே திருவுள்ளம், கட்டணம் கட்டியெடுக்கவேண்டும்படிதனைப்பட்டுக் கிடந்தது. அன்றியே, தன்தாள்பாடிஎன்று - திருவடிகளைப் பாடுகையாலே திருவடிகளின்போக்யதையும் மிடற்றோசையும் வருத்தத்திருவுள்ளம் தளர்ந்தபடியாகவுமாம், கையைக்கொடுத்துப் போராயென்கிறார். (தொழுதும்) (ச) "[illegible]- நமஇத்யேவவாதிந:" என்றார் - கீழ்; இதில் - (ச) "[illegible]- பத்தாஞ்சலிபுடா:" என்கிறார். இரண்டும் முக்தருடைய அநுபவமிறே. ... ... (௬)

(உந்தவுந்தி) - கர்ஷகர் களையென்றுதள்ள அத்தை மீறித்தான் தள்ளியென்றபடி. (பொய்கைவேலி) பொய்கைகளுக்கு அதிசயமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நதீஸ்தடாகாநிஇத்யாதி). (௬)

(க)
(உ) ௧௦.
(ங)
(ச) பார-மோக்ஷ-௧௩௩.

மூ.—வற்புடையவரைநெடுந்தோள்மன்னர்மாள
வடிவாயமழுவேந்தியுலகமாண்டு
வெற்புடையநெடுங்கடலுள்தனிவேலுய்த்த
வேள்முதலாவென்றானூர்விந்தைமேய
கற்புடையமடக்கன்னிகாவல்பூண்ட
கடிபொழில்சூழ்நெடுமறுகில்கமலவேலி
பொற்புடையமலையரையன்பணியநின்ற
பூங்கோவலூர்தொழுதும்போதுநெஞ்சே!. (௭)

பதம்.—வடிவாய, மழு, ஏந்தி, வற்புடைய, வரை, (௫) நெடு, தோள், மன்னர், மாள, உலகமாண்டு, (௧௦) வெற்பு, உடைய, நெடுங்கடலுள், தனி வேல், உய்த்த, (௧௫) வேள்முதலா, வென்றான், ஊர், விந்தைமேய, கற்புடைய, (௨௦) மடம், கன்னி, காவல்பூண்ட, கடி, பொழில்சூழ், (௨௫) நெடு, மறுகில், கமலம் வேலி, பொற்புடைய, மலையரையன், (௩௦) பணியநின்ற, பூங்கோவலூர், தொழுதும், நெஞ்சே, போது. (௩௫)

உரை.—(பரசுராமாவதாரம்செய்தருளி), அழகுமிக்கிருந்துள்ள, மழுவைத், தரித்து, பலத்தையுடைய, மலைபோலே, (௫) உயர்ந்த, தோள்களையுடையரான, (ஸஹஸ்ரபாஹ்வர்ஜுநன் முதலான) அரசர்கள், அழியும்படி செய்தும், (சக்ரவர்த்தித் திருமகனாய்த் திருவவதரித்து ராவணாதிகளையழியச் செய்து) லோகங்களைப் பரிபாலநம்செய்தும், (௧௦) மலைகளை, (தனக்குள்ளே) யுடைய, மஹா ஸமுத்ரத்திலே, ஒப்பற்றவேலை, ப்ரயோகித்த,(௧௫) ஸுப்ரஹ்மண்யன்முதலானோரை, ஜயித்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய, தேசமாய், விந்த்யபர்வதத்திலேவர்த்திக்கிற, மிக்கஅறிவை யுடையளாய், (௨௦) தான்பற்றின கர்மத்தை விடாதவளாய், அநந்ய பரையான துர்க்கையாலே, காக்கப்பட்டதாய், பரிமளத்தை யுடைய; சோலையாலே சூழப்பட்டதாய், (௨௫) அகலத்தையும் நீளத்தையு முடைத்தான, திருவீதிகளையும், தாமரைமலர்ந்திருந்துள்ள தடாகங்களையுமுடையதாய், செறிவை யுடைத்தான, பர்வதராஜன், (௩௦) ஆஶ்ரயிக்கும்படி (ஸர்வேஶ்வரன்) வர்த்திக்கிற, அழகியதிருக்கோவலூரைத், தொழுவோம்; மநஸ்ஸே!, வாராய். (௩௫)

வ்யா.—ஏழாம்பாட்டு. (வற்புடைய) இப்படி திருவுள்ளத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு அநுபவிக்கப்பார்த்தவர், அநுபாவ்யவிஷயமானது வரையாதே எல்லார்தலைகளிலும் திருவடிகளை வைத்த † தூளிதாநத்தோடே வந்து நிற்கையாலே அத்தை யநுஸந்தித்து அநுபவத்தை விஸ்மரித்து பயப்படத் தொடங்கினார். † அதுவும்

ஏழாம்பாட்டு.— (வற்புடைய) (தூளிதாநத்தோடே) - அந்தச்செவ்வியோடே, - அந்த் வாகாரத்தோடே யென்றபடி. (அதுவும்) - அளந்த செவ்வி

அ

அநுபவத்துக்குறுப்பா மித்தனையன்றே, பயப்பட வேண்டுவா னென்னென்னில்; அநுபவிதாக்களான தம்படியாலும் அநுபாவ்யவிஷயத்தின்படியாலும் பயம் மேலிட்டது. அஸ்த்தாநே பயசங்கைபண்ணும்படியாயிற்று இவர் தம்முடையப்ரேமாந்ததையிருப்பது.† பக்தி போகோபகரணமாகைதவிர்ந்து,§ உபாயோபகரணமாம் படியிறே இவருடைய ப்ரேமாந்ததை யிருப்பது. ‡ இவர் தமக்கு அநுபாவ்யம் ஸௌந்தர்யாதிகளிறே.

இதில்ஸௌகுமார்யத்தை யநுஸந்தித்தவாறே வயிறுபிடிக்க வேண்டியிருக்கும். மஹாராஜர், ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான் அநுகூலனாய்வந்து சரணம்புகுராநிற்கத் தம்முடைய ப்ரேமாந்த்யத்தாலே (க) "𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍- வத்யதாம் வத்யதாம்" என்றாரிறே.† அஸுரராக்ஷஸராலே மிடைந்துகிடக்கிற தேசமாகையாலே அத்தைப் பார்த்தவாறேவயிறுபிடிக்கவேண்டியிருக்கும். இவர்பயத்தாலே இழிந்தாலும் ரக்ஷகனுக்கு அவ்வோபயநிவ்ருத்தியைப்பண்ணி யநுபவிப்பிக்கை பரமிறே. ஆகையாலே, மஹாராஜர் பயத்தைப் பெருமாள் தம்முடைய ராஜநீதியைக்காட்டியும், சரணாகத விஷயத்தில் (உ) "𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌯𑌸𑌿-ஸத்யஜேயம்" என்று பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையைக்காட்டியும் சமிப்பிக்க வொண்ணாதென்றுபார்த்துத் தம்தோள்வலியைக்காட்டி பயநிவ்ருத்திபண்ணினாற்போலே, தன்மிடுக்கையும், காவலுறைப்பையும், தேசத்திலுடைய அரணுடைமையையும் புத்திப்ரதாந முகத்தாலேகாட்டிக் கொடுக்க நிர்ப்பயராய், நெஞ்சே! நாம் அநுபவிக்கப்போராயென்கிறார். அத்தலையில்ஸௌகுமார்யத்தையநுஸந்தித்து பயப்படக்கடவன், சௌர்ய வீர்யாதிகளையநுஸந்தித்து நிர்ப்பயனாகக்கடவன்.

யும். ப்ரேமம் அநுபவத்துக் குடலன்றேவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பக்தி போகோபகரணமித்யாதி). (உபாயோபகரணம்) - உபாயபூதனானவனை ரக்ஷிக்கைக்கு உபகரணம். (அநுபாவ்யவிஷயத்தின்படியாலும்) என்றத்தைக் காட்டுகிறது (இவர்தமக்கித்யாதி).

(பழிக்கக்கூடுமோஎன்ன;) அங்கு விரோதி பூயிஷ்ட்டமாகையாலே மஹாராஜர் பயப்படுகிறார், இங்கு விரோதியுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அஸுரராக்ஷஸராலேஇத்யாதி). (ரு) "𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌽𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃-விபரீதஸ்ததாஸுரா:" என்கிற அஸுரர் இங்குமுண்டே. (ராஜநீதி) - தம்முடைய பூர்வர்கள் சரணாகதரைரக்ஷித்துப்போந்தவை.

---

§ (பா)பயோபகரணமாய். (உ) ரா-யு-கஅ-ரு.

(க) (ரு) விஷ்ணுதர்மம். ‡ குண்டலிதம் அநங்விதம்.

(வற்புடையவித்யாதி) அநேகாவதாரங்களிலுண்டான மிடுக்கையெல்லாங்காட்டி சமிப்பிக்க வேண்டும்படி காணும் இவருடைய பயாதிசயமிருப்பது. (வற்புடையவரை நெடுந்தோள் மன்னர்) ஹிரண்யராவணாதிகளுடைய பலத்தைச் சொல்லுமாபோலே இவர்களுடைய பலத்தை யருளிச்செய்கிறது, அத்தலையில் மிடுக்குத் தோற்றுகைக்காக. பலத்தையும் மலைபோலே ஓங்கின தோள்களையுமுடையவர்கள். மலையிலே சிலபதார்த்தங்கள் வந்தடியுண்டால் அவைதான் நக்கணாந்துபோமத்தனையொழிய மலைக்குச் சிதைவில்லாதாற்போலே எதிரிகள் நசித்துப்போய் இவர்கள் தோளுக்குச் சலநமின்றிக்கே யிருக்கை. (மன்னர்மாள) †அநுகூலவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்தாலும் ஆஸுரமளாவியிருக்குமாகில் ஈஸ்வரன் அழியச்செய்யுமென்கை. ரக்ஷகஜந்மமிறே யென்றுபாரான், அவர்கள் ஆஸுரமாயிற்றுப் பார்ப்பது. ஸஹஸ்ரபாஹ்வர்ஜுநன் முதலான ராஜாக்களெல்லாம் நிஶ்ஶேஷமாக நசிக்கும்படி.

இவர்கள் நசிக்கும்படி பண்ணின வ்யாபாரமேதென்னில்; (வடிவாய மழுவேந்தி) கையிலே மழுவையேந்த நஶித்துக்கிடந்ததித்தனையாயிற்று. மழுவின்கூர்மையையும் பிடித்தபிடியையுங் கண்டு நசித்தவித்தனை; நரஸிம்ஹவேஷத்தைக்கண்டு ஹிரண்யன் ம்ருதனானாற்போலே. அங்ஙனன்றியே கையும் மழுவுமாயிருக்கிற விருப்பு தர்சநீயமாயிருக்கையாலே (ஏந்தி) என்னவுமாம். ரௌத்ரமான அஸ்த்ரமென்று வைஷ்ணவர்களெல்லாரும் இத்தை அநாதரியாநிற்க, இவர் (வடிவாயமழு) என்கிறார்†; எத்தனை மோராயுதத்தைப் பிடிக்கிலும் இவர்க்கு தர்சநீயமாயிருக்குமிறே. திருவாழியும் அவன்பிடித்தவாறேயிறே தர்சநீயமாயிருக்கிறது. (உலகமாண்டு) ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானாண்டதொரு ராஜ்யமில்லாமையாலே ராமாவதாரத்தை நினைக்கிறது. †தன்பிதாவை நலிந்தார்களென்னும் கோபத்தாலே ராஜாக்கள் தலையையறுத்து அவர்களுடைய ரக்தத்தாலே தடாகத்தை நிரப்பி உதகக்ரியை பண்ணிப்போனானித்தனையிறே. ஆனாலும், (க) “[illegible]-ஸ்நாத்வாபுஞ்ஜீத” என்னு

---

† ராஜாக்கள் ரக்ஷகரன்றோ அவர்களை யழிக்கக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலவேஷேத்யாதி).

† (மழு) என்கிறார், “இது கூடுமோ” என்று பூரிப்பது. ராஜ்யம் பண்ணவிட்டால் நலிவானென் னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தன்பிதாவையித்யாதி).

(க)

மாபோலே, (ஏந்தி) என்கிற இந்த ல்யப்பு ஏககர்த்ருகமாகவன்றோ இருக்கிற தென்னில்; வஸ்த்வைக்யத்தாலே ஏககர்த்ருகமாகவும் தட்டில்லை, அர்த்தாநுபபத்தியாலே பிந்நவ்யக்திகமாகவும் தட்டில்லை. †மேலே க்ருஷ்ணாவதாரமாயிருக்க ஏக கர்த்ருகமாயிருக்கிறது-வஸ்த்வைக்யத்தாலேயிறே. ஆகையாலே ஆகாரத்வயத்தாலும் (உலகமாண்டு) என்கிறவிது - ராமாவதாரத்தைக் காட்டுகிறது. †பரசுராமாழ்வான் பெருமாளைக் கண்டவாறே கையில் மழுவைப்பொகட்டு வில்லையெடுக்க, வில்லோடேகூட அவனுடைய சக்தியைவாங்கி அவ்வில்லாலே ராவணாதிகண்டக நிரஸநபூர்வகமாகச் சிறியத்தைப் பெரியது நலியாதபடி ராஜ்யத்தை யாண்டபடியைச்சொல்லுகிறது.

(வெற்பித்யாதி) வெற்பைத் தனக்குள்ளேயுடைத்தான மஹா ஸமுத்ரத்திலே அத்விதீயமான வேலைவிட்ட இளமதிப் பேரானஸுப்ரஹ்மண்யன். அதாவது - பர்வதங்களுடைய பக்ஷவத்தாய்க் கொண்டு § பறந்து லோகங்களையும் அழித்துக்கொண்டு திரிகையாலே இந்த்ரன், தன்கையில்வஜ்ரத்தாலே பக்ஷங்களைச்சேதித்துப்பொகட, ஒருபர்வதம் அவனைத் தப்பித்தெரியாதபடி ஸமுத்ரத்துக்குள்ளே கிடக்க, தேவஸேநாபதியாகையாலே அதுகிடக்கிறவிடமறிந்து அழியச்செய்தபடியைச் சொல்லுகிறது. (நெடுங்கடல்) இப்போது ஸமுத்ரத்தினுடைய மஹத்தையைச் சொல்லுகிறது-பர்வதம் இன்னவிடத்திலே புக்கொளித்ததென்று ஒருவருக்கும் நிலைநாட்டவொண்ணாதென்கைக்காக. (தனிவேலுய்த்த) வேலையெறிந்தால் தந்நிரஸநத்துக்குப் பின்னை ஓராயுதம் விடவேண்டாதபடியா யிருக்கை. வேளென்று - காமனுக்குப் பேராயிருக்க, இவனை (வேள்) என்கிறது - பருவத்தாலும் வீர்யத்தாலும் எதிரிகளை யழியச் செய்கையாலே சொல்லுகிறது. (முதலாவென்றானூர்) ஸுப்ரஹ்மண்யன் முதலாக ஜயித்த ஆண்பிள்ளை வர்த்திக்கிறதேசம். பாணயுத்தத்திலே ப்ரதாநனாய் முற்தூசியிலேவந்தான் இவனிறே. (க) "நேர்சரிந்தான் கொடிக்கோழி கொண்டான்" என்னக்கடவதிறே. அப்போதுவந்து எதிரிட்டார்க்கும் தோற்றார்க்கும் தொலகயில்லாமையாலே (வேள்

வஸ்த்வைக்யத்தாலே எங்கே கூடிற்றென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (மேலேக்ருஷ்ணாவதார மித்யாதி). "ஏந்தி, ஆண்டு" என்ற சேத்தியைப்பற்ற ஐக்யபக்ஷத்திலே (பரசுராமாழ்வானித்யாதி). வில்லையெடுத்து எதிராகவரத், தாமும் ஏகமாகையாலே அத்தை வாங்கிப் பெருமாள் எய்தாரென்றபடி.

(க) தி-வாய-எ-ச-அ. § (பா)புகுந்து.

முதலா)என்று †திரளப்பேசுகிறார்.(க)†"முண்டன்நீறன்" இத்யாதி. (வென்றானூர்) அநிருத்தாழ்வானை பந்தித்தவளவிலே ஸ்ரீநாரதபகவான் க்ருஷ்ணனுக்கு வந்து விண்ணப்பஞ் செய்ய, பெரியதிருவடி முதுகிலே புறப்பட்டு அழியச்செய்யக்கடவதாகச் சென்றால், க்ருஷ்ணன் ஒருதலையானால் நமக்கு ஜயிக்கப்போகாதென்றறியாத மதிகேடனாகையாலே அவனை ரக்ஷிக்கக்கடவதாகப் பண்ணின ப்ரதிஜ்ஞையை நினைத்துளதிரிட,(உ)"ஸஸமேயஸ்ஸ-நநமேயம்"என்றிருக்கும் நிர்ப்பந்தம் இவர்களுக்கில்லாமையாலே "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்கைக்கடியான செருக்கைக்காட்டி ரக்ஷிக்கக்கடவதாகவந்து பாணனைக்காட்டிக்கொடுத்துத் தோற்று முதுகிட்டு ஓடும்படி பண்ணினானாயிற்று. பாணனையழியச் செய்யாதே அவன் செருக்குக்கடியான தோள்களைச் சேதித்துவிட்டது-உஷை, "நாம்பித்ருஹீநை" என்று கண்ணநீர் பாய்ச்சவொண்ணாதென்கைக்காக. †அதுதான் † இரண்டொருகார்யமாயிற்று,"உன்னைரக்ஷகனாகப்பற்றி நான்பட்டபாடே" என்றும், "உன்னை ரக்ஷிக்கக்கடவதாக ஏறிட்டுக்கொண்டு நான்பட்டபாடே' என்றும் அந்யோந்யம்கட்டிக்கொண்டு கதறுகைக்குறுப்பாயிற்று. (வென்றானூர்) இப்படிப்பட்ட வீரன்வர்த்திக்கிறதேசம்.

(விந்தைமேயவித்யாதி) காவலுறைப்பை யருளிச்செய்கிறார். (விந்தைமேய) விந்த்யாடவியிலே வர்த்தித்தவள். துர்க்கை என்னவமைந்திருக்க இப்போது இது சொல்லுகிறது, காவல்பூண்கைக் குறுப்பாக தபஸ்ஸுபண்ணினவநம் சொல்லுகைக்காக. †தான் அடிமை செய்ய ப்ராப்தையானாலும் அவன் இரங்கிக்கொள்ளும்போது தபஸ்ஸுபண்ணவேணும்போலே காணும். இவளுடைய வைபவமெல்லாம் அங்குத்தைரக்ஷைக்கு உறுப்பாகையாலே யருளிச்செய்கிறார்.

(†கற்புடைய) கற்பு - ஜ்ஞாநம். கட்டும் கழற்று மறிந்துகாக்கவல்லஜ்ஞாநாதிக்யத்தை யுடையவள். கற்பென்று - ஸ்த்ரீத்வமாய்,

---

(திரள) - ஸங்க்ரஹமாக, கூட்டியென்றபடி. அப்படி திரளாக வந்தார்களோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (முண்டன்நீறனித்யாதி). (அதுதான்) - தலையையறுக்காமல் வைத்ததுதான். (இரண்டொருகார்யம்)-பித்ருஹீநையாகாமைக்கும், கட்டிக்கொண்டமைக்குமுடலாயிற்றென்றபடி.

அடிமைக்கு ருசியமையாதோ, தபஸ்ஸுபண்ணவேணுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தான் அடிமையித்யாதி).

(கற்பு) - கல்வியாய், ஜ்ஞாநமாதல்; ஸ்த்ரீத்வமாதல்.

(க) தி-ச-வி-எக. (உ) ரா-யு-ஙசு-கக.

தந்தாமையழியமாறியும் ஸ்த்ரீத்வத்தை நோக்குமாபோலே தன்னையழியமாறியும் அத்தை நோக்கக்கடவளாயிருக்கை. மடப்பமாவது - பற்றிற்றுவிடாதொழிகை. ப்ரபல விரோதிகளுண்டானாலும் விட்டுப்போகாதொழிகை. கன்னி - அநந்யபரையென்கை. (காவல் பூண்ட) பிறர் நியமிக்கக் காக்கையன்றிக்கே தன்னுதரத்தாலே காக்கை. (காவல்பூண்ட)‡பரிவின்மிகுதியாலே ரக்ஷணதர்மத்திலே அந்வயித்தாளென்கை. காவலுக்கு அழிவுவருமிறே - இவள் போகப்ரவணையாமாகில். ‡ கன்னியென்று-அழிவில்லாததுக்குப் பேராகையாலே, இவளுக்கு அழிவில்லாமையாலே ஊருக்கு அழிவில்லையென்றபடி. பிறந்தவன்றே நடைபோந்தவளாகையாலே என்றுமொக்கப் பரிவையா யிருக்குமிறே. "தம்பிவளைக் காரியன்றோ" என்று நஞ்சீயரருளிச்செய்வர். சேஷபூதனா யிருக்கச்செய்தே தன்பரிவின் மிகுதியாலே ரக்ஷண தர்மத்தையேறிட்டுக் கொள்ளுமிறே. (க) "நின்செவ்வடிசெவ்வி திருக்காப்பு" என்றாரிறே - பெரியாழ்வார்.

(கடிபொழிலித்யாதி) பரிமளத்தை நிரூபகமாக வுடையபொழில். நித்யவஸந்தமான தேசமென்கை. இப்போது தேசத்தின் போக்யதை சொல்லுகிறதன்று - இவருடைய பயநிவ்ருத்திக்குறுப்பானவற்றைச் சொல்லுகிற ப்ரகரணமாகையாலே; நம்மாசார்யர்கள் பயநிவ்ருத்திக்குறுப்பாக வருளிச்செய்து போருவர்கள். போக மோக்ஷங்களை யொழியப் புருஷார்த்த மில்லையிறே. பகவத்விரோதிகளாயிருப்பார் விஷயாந்தரப்ரவணரா யிருக்கையாலே அவர்களைத் தன்னுடைய போக்யதாதிசயத்தாலே உள்ளுப்புகுராமே தன்பக்கலிலே துவக்கவற்றாயிருக்கை. உள்ளுப்புக்கு ஒருவனை அழியச் செய்யவேணுமோ, இந்தபோக்யதையை அநுபவிக்கவமையாதோ வென்னும்படிபண்ணுகை.

(நெடுமறுகில்) அத்தைத்தப்பிப்புகுந்தாரைத், திருவீதிதான் ஆயாம விஸ்தாரங்களாலே தர்சநீயமாய்உள்ளுப்புகுராதபடி துவக்கவற்றாயிருக்கை. (கமலவேலி) பரப்புமாறப்பூத்த தாமரைகளையுடைத்தானதடங்களை யுடைத்தாயிருக்கை. ஓடைகள் பரப்புமாறப் பூத்துக்கிடக்கையாலே தர்சநீயமாய் அங்கே கால்தாழும்படிபண்ணுகை. இத்தால்-ஒருகாவல்வேண்டாதபடி அரணையுடைய தேசமென்கை.

ரக்ஷ்யபூதையான தான் காவலிலே பூணக்கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பரிவின்மிகுதியாலே யித்யாதி). அர்த்தாந்தரம் (கன்னியென்று அழிவில்லாததுக்குப்பேர்) என்று.

(க) திருபல்லாண்டு-க-   § (பா) கடியை.

(பொற்புடைய வித்யாதி) அரணின்றியிலே யொழிந்தாலும கிட்டவொண்ணாத காவலுறைப்பிருக்கிறபடி. இத்தேசத்தோடே செறிவை யுடைய மலயமாநவர்களுக்கு ஆஶ்ரயணீயனானவன்வர்த்திக்கிறதேசம். தபஸ்ஸு பண்ணிவந்து காக்கையன்றியே நிலவராலே காக்கப்பட்ட தேசமென்கை. அந்யோந்ய முண்டான செறிவைச் சொல்லுதல். அதாவது - எல்லாருமொக்க ஏககண்டராய்க் காக்கும்தேசமென்கை. ஏகவசநம்-ஜாத்யபிப்ராயத்தாலே. (பணியநின்ற) ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயன் வர்த்திக்கிற தேசமென்கை. (நின்ற) ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனான பின்புகாணும் க்ருதக்ருத்யனாய்த் தரையில் கால்பாவிற்று; சேதநர்பகவத்விஷயத்தில் போக்யதையளவுஞ்செல்ல அவகாஹித்தால் க்ருதக்ருத்யராமாபோலே. †விமுகராயிருக்கச்செய்தே நிர்ஹேதுகமாக ஸம்பந்தத்தை உணர்த்தினவன் ஸம்பந்தாநுரூபமாக ஆஶ்ரயித்தால் க்ருதக்ருத்யனாகச் சொல்லவேணுமோ?

(பூங்கோவலூர்தொழுதும்) அவனை யொழிய அத்தேசமே போக்யமாம்படியிறே - இவர் திருப்பதிகளிலேமண்டினபடி. (போதுநெஞ்சே) இவர்க்கு பயநிவ்ருத்தி பிறந்தவிடத்திலும் திருவுள்ளம் தரைப்பட்டுக்கிடந்தது, ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷகமான தேசமாகையாலே நமக்கு பயப்படவேண்டா, நெஞ்சே! நாம் அநுபவிக்கப்போரா யென்கிறார். (தொழுதும்போது நெஞ்சே) "உண்ணப்போராய்" என்பாரைப்போலே அழைக்கிறார். *†தொழுதெழவிறே; தொழாதபோது ஸத்தையில்லை, (தொழுதும்போது நெஞ்சே) என்கிறார். ... ... (எ)

மூ.-- நீரகத்தாய்நெடுவரையினுச்சிமேலாய்
நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய்நிறைந்தகச்சி
ஊரகத்தாய், ஒண் துறைநீர்வெஃகாவுள்ளாய்
உள்ளுவாருள்ளத்தாய், உகலமேத்தும்
காரகத்தாய்கார்வானத்துள்ளாய்கள்வா
காமருபூங்காவிரியின்தென்பால்மன்னு
பேரகத்தாய், பேராதென்னெஞ்சினுள்ளாய்
பெருமானுன்திருவடியேபேணினேனே. (அ)

(பொற்பு) செறிவு. இவன் ஆஶ்ரயித்தமட்டில் ஈஶ்வரன் க்ருதக்ருத்யனாகக் கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (விமுகராயித்யாதி). ஸந்தாரகமானாற்போலே தொழுகையும் ஸத்தாஹேதுவோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தொழுதெழவிறே) என்று. (எ)

பதம்.—நீரகத்தாய், நெடுவரையின், உச்சிமேலாய், நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய், நிறைந்த, (௫) கச்சி, ஊரகத்தாய், ஒண், நீர்த்துறை, வெஃகாவுள்ளாய், (௧௦) உள்ளுவார் உள்ளத்தாய், உலகம் ஏத்தும், காரகத்தாய், கார்வானத்துள்ளாய், கள்வா, (௧௫) காமருபூம், காவிரியின், தென்பால், மன்னு பேரகத்தாய், என்நெஞ்சில், (௨௦) பேராதுள்ளாய், பெருமான், உன்திருவடியே, பேணினேன், (௨௪)

உரை.—திருநீரகத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவனே! உயர்ந்த திருமலையின், சிகரத்திலே நின்றருளினவனே! ஸகல கலைகளாலும் பூர்ணனான சந்த்ரனைப்போலே தாபத்தைப்போக்குமவனாய் (பூமியிலே) ஒருகண்டமான நிலாத்திங்கள் துண்டமென்கிற திருப்பதியிலே நின்றருளினவனே! அழகு நிறைந்த, (௫) காஞ்சீபுரத்திலே, திருஊரகத்திலே நின்றவனே! அழகிய, தடாகத்தின் கரையிலே, திருவெஃகாவிலே கண்வளர்ந்தருளுமவனே! ௧௦) (உன்னை சேஷியென்று) அநுஸந்திப்பாருடைய மநஸ்ஸிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனே! லோகத்தாரெல்லாரும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி, திருக்காரகத்திலே நின்றருளினவனே! திருக்கார்வானத்திலே வர்த்திக்குமவனே! (ஆஸ்ரிதர்க்காயிருக்கிற திருமேனியை அவர்களுக்குக்காட்டாத) கள்வனே! (௧௫) மிக்க அழகை யுடைத்தான, காவேரியின், தென்கரையிலே, திருப்பேரகத்திலே பொருந்தி யெழுந்தருளியிருப்பவனே! என்னெஞ்சிலே, (௨௦) பேராதிருப்பவனே! ஸர்வஸ்வாமியான, உன்னுடைய திருவடிகளையே, காணவேணுமென்கிற ஆசையாலே கூப்பிடாநின்றேன். (௨௪)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு. (நீரகத்தாய்) "திருவுலகளந்தருளினபடியைத் தத்காலத்தில் அநுபவிக்கப்பெற்றிலோம்" என்று விஷண்ணராக, "அச்செவ்வியோடே திருக்கோவலூரிலே வந்துநின்றோம், அநுபவியீர்" என்ன; தம்முடைய திருவுள்ளத்தையுங் கூட்டிக்கொண்டு அநுபவிக்கவிழிந்தவர், ஆயனுடைய சௌர்யவீர்யாதிகளையும் விஸ்மரித்துத் தம்முடைய அநுபவத்தையும் விஸ்மரித்து முகப்பிலே ஸௌகுமார்யத்தை யநுஸந்தித்தும் † தேசஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்தும் "இவ்விஷயத்துக்கு என்னதீங்குவருகிறதோ?" என்று பீதரானார். † அவ்விஷயத்திலே ஆசை பிறக்கையும் அங்குத்தைக்குப்பரிகையும் ஆத்மதர்மமிறே. அவன் தன்னுடைய §சக்த்யாதிகளைக் காட்டித்தெளிவிக்கத், திருவுள்ளத்தையுங் கூட்டி

எட்டாம்பாட்டு.—(நீரகத்தாய்) (தேசஸ்வபாவம்) - ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் மேவிட்டிருக்கை. ஆசைப்படுகிறதென், துக்கப்படுகிறதென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவ்விஷயத்திலே யித்யாதி).

---

§ (பா)வீர்யாதிகளை.

க்கொண்டு அநுபவத்திலே உத்யோகித்தாராய் நின்றார் - கீழ்; இதில் - திருக்கோவலூரிலேபோய் அநுபவிக்க ஒருப்படுகிறார் †தாமாகையாலே போகவென்று ஒருப்பட்டவளவிலே ஸ்ரீபாதம் பேர்ந்ததில்லை, ஆயனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளை யநுஸந்தித்து, (௧) "காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" என்கிறபடியே - கரணங்கள் சிதிலமாகையாலும், ஸ்வரூபாநுஸந்தாநத்தாலே வந்த அப்ராப்தியாலும்.†ஆஸ்ரயணவேளையோடு போகவேளையோடு வாசியற அவன் மேல்விழுந்து ஆஸ்ரயிப்பிக்க ஆஸ்ரயிக்கையும் அவன்மேல் விழுந்து புஜிப்பிக்க புஜிக்கையுமிறே ஸ்வரூபம். (௨) "கூவுதல் வருதல் செய்யாய்" (௩) "என்திறஞ்சொல்லார்" என்னக்கடவதிறே. ஆக, கரணசைதில்யத்தாலும் அப்ராப்தியாலும்தாம்போகமாட்டிற்றிலர், தாம் இருந்தவிடம் திருக்கோவலூராகப்பெற்றிலர், கூப்பிடத்தொடங்கினார். திருக்கோவலூரை யநுபவிக்கப்பாரித்தவர் திருப்பதிகளைப்பற்றிக் கூப்பிடுவானென்னென்னில் ; கதிர்பொறுக்கிக் கூட்டுவாரைப்போலே ஆயனுடைய ஸ்வபாவம் திருப்பதிகளிலே ப்ரகாசிக்கையாலே அத்தைப்பற்றிக் கூப்பிடுகிறார். (௪) "విష్ణునాసదృశోవీర్యే- விஷ்ணுநாஸத்ருசோவீர்யே" என்னுமாபோலே.

(நீரகத்தாய்) திருநீரகத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனே! நீரினுடைய ஸ்வபாவத்தை யுடையவன் வர்த்திக்கையாலே தத்ஸம்பந்திபந்தநமாக (நீரகம்) என்று - திருப்பதியைச் சொல்லுகிறது. ஆத்மஸ்வரூபம் ஏகரூபமாயிருக்கச்செய்தே கர்மாநுகுணமாக தேவாதிஜாதிபேதமுண்டாய், §(ஜாத்யநுகுணமான புத்திபேதமுமுண்டாய்,)ததநுகுணமாக ஜீவநபேதங்களுண்டானாலும் ஸர்வோபஜீவ்யமாயிறே ஜலமிருப்பது. அப்படியே திருநீரகத்து நாயனாரும் ஸர்வோபஜீவ்யராயிருக்கை. திருவுலகளந்த திருவடிகள் ஸர்வோபஜீவ்யமாயிறே யிருப்பது; இஸ்ஸ்வபாவம் இத்திருப்பதியிலே ப்ரகாசிக்கையாலே; வரையாதே எல்லார்க்கும் அநுபாவ்யனான நீ எனக்குமுகங்காட்டாதொழிவதே! என்கிறார்.

(நெடுவரையினுச்சிமேலாய்) பூமியிலுள்ளார் அநுபவிக்கையன்றிக்கே ஊர்த்த்வலோகங்களிலுள்ளாரும் அநுபவிக்கும்படி திரு

(தாமாகையாலே) - ப்ரேமாந்தரான தாமாகையாலே. ஆஸ்ரயணத்துக்கொழிய அநுபவத்துக்குத் தாம் மேல்விழ வேண்டாவோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரயணேத்யாதி).

---

(௧) பெரியதிருவந்-௫௪.
(௨) தி-வாய்-௯-௨-௧௧.
(௩) தி-வாய்-௮-௩-௭.
(௪) ரா-பா-௧-௧௮.
§ குண்டலிதம் ப்ரக்ஷிப்தம்.

மலேயிலே நின்றருளினவனே! (௧) "வானவர் வானவர்கோனொடும் நமன்றெழுந்திருவேங்கடம்" என்னக்கடவதிறே. † ஊர்த்த்வலோகங்களை யளந்த திருவடிக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறதாயிற்று - திருமலையின்நிலை. "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருப்பார்க்கு மகப்பட முகங்கொடுக்கக்கடவ நீ எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(நிலாத்திங்கள்துண்டத்தாய்) இதுவும் நாயனார்ஸ்வபாவத்தைப்பற்றத் திருப்பதிக்குத் திருநாமமாகிறது. ஸகலகலைகளாலும் பூர்ணனை சந்த்ரனைப்போலே தாபத்ரயாதுரர்க்குத்தாபஹரனாயும் அநுபவிப்பார்க்கு போக்யனாயுமிருக்கிறவனே! (௨) "సూర్యాంశుజనితం తాపం నిర్వేతారాపతిశ్శమమ్- ஸூர்யாம்சுஜநிதம்தாபம் நிர்யேதாராபதிஶ்ஶமம்" என்கிறபடியே - ஆதித்யகிரணங்களாலே தப்தரான சேதநர்க்கு சாந்திஹேதுவாயும் ஆஹ்லாதகரனாயுமிறே சந்த்ரனிருப்பது. (நிலாத்திங்கள்) † கலைகுறைந்தநாளில் நிலாமழுங்கியிருக்கையாலே (நிலாத்திங்கள்) என்கிறது. பூமியிலே ஒருகண்டமிறே திருப்பதியாகிறது ; அத்தைப்பற்றத் (துண்டம்) என்கிறது. இத்தால் - அல்லாத தேசங்களிற்காட்டில் இதுக்குண்டான வ்யாவ்ருத்திதோற்றச் சொல்லுகிறது. திருவுலகளந்தருளினபோதை வடிவில் ஶ்ரமஹரதைக்கும் போக்யதைக்கும் ஸ்மாரகமாயிருக்கிறது. ஸர்வர்க்கும் ஶ்ரமஹரனாய் ஆஹ்லாதகரனாயிருக்கிற நீ எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(நிறைந்தகச்சியூரகத்தாய்) அழகாலும் சீலத்தாலும் காஞ்சீபுர மித்தனையும் நிரம்பிச் சுழியாறுபடும்படி திருவூரகத்திலே நின்றருளினவனே! திருவுலகளந்தருளினமையை ப்ரத்யபிஜ்ஞை பண்ணலாம்படியிறே அங்குநிற்கிறது. (நிறைந்தகச்சி) † (௩) "శోభయన్ దణ్డకారణ్యమ్- சோபயந் தண்டகாரண்யம்" என்னுமாபோலே திரு

§ (ஆழ்வார்கள் நாயனாருடைய ஒரோகுண மென்றதுக்குத்) திருமலையில் நிலையிலே எந்தகுணம் ப்ரகாசிக்கிறதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஊர்த்த்வலோகேத்யாதி). இங்கு, (வானவர்)என்கிறது - இரண்டா மர்த்தத்தைப்பற்ற. (வானவர்) - தேவர்கள்.

திங்கள் என்னவமையாதோ, நிலாவென்று விசேஷிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (கலைகுறைந்தநாளிலித்யாதி).

விவரணம் (சோபயந்இத்யாதி).

(௧) தி-வாய்-௩-௩-௭.
(௨)
(௩) ரா-ஆ-௩அ-௧௫.
§-குண்டலிதம் ஸந்திக்தம்.

க்கச்சியுடைய இவர் கிழலீட்டாலே கிரம்பியிருக்கை. திருப்பதிகளாலே கிறைந்தகச்சி யென்னவுமாம்.

(ஒண் துறை நீர்வெஃகாவுள்ளாய்) திருவெஃகாவில் அழகிய துறையைப்பற்றிக் கண்வளர்ந்தருளினவனே! அல்லாததுறைகளைப்போலன்றியே ஆழ்வார்திருமழிசைப்பிரான் இழிந்து தீர்த்தமாடின துறையாகையாலே அழகிய துறையென்கிறது. தத்ஸம்பந்தத்தாலேயிறே அத்துறையைப் பற்றிக்கிடக்கிறது. ஆஶ்ரிதன்போனபோது அவன்பின்னேபோயும் அவன் வந்தவாறே வந்து கால்கடைதலைமாடாகக்கிடந்தும் இப்படியிறே அங்குத்தை ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யமிருப்பது. (க) "இருந்தவூரிலிருக்கும் மானிடரெத்தவங்கள் செய்தார் கொலோ" என்று - வைஷ்ணவனிருந்ததேசம் வைஷ்ணவனுக்கு உத்தேஶ்யமாயிருக்குமாபோலே ஆஶ்ரிதஸ்பர்சமுள்ள தொருதுறையும் ஈஶ்வரனுக்கு உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறபடி. (உ) "வாசல்கடைகழியாவுள்புகா காமருபூங்கோவலிடைகழியே பற்றியினி" என்றவர்களோடேகூட நெருக்கிக்கொண்டு புகுந்திருந்து அவர்கள்போனவிடத்திலும் அவ்விடத்தை விடாதே யிருந்தபடிக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறதாயிற்று - திருவெஃகாவில்நாயனார் ஸ்வபாவம். ஆஶ்ரிதரோடே காற்கடை தலைமாடாகவிறே பரிமாறிக்கிடக்கிறது. சொன்னவண்ணஞ் செய்தார். ஆஶ்ரிதஸ்பர்சமுள்ள தொன்றைப்பற்றி விடாதே யிருக்கிற நீ உன்னையொழியச் செல்லாத வெனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(உள்ளுவாருள்ளத்தாய்) சேஷியொருத்தனுண்டென்று அநுஸந்திப்பாருடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனே! † திருப்பதிகள்நிலேயும் ஶ்ராஶ்ரிதனுடைய ஹ்ருதயத்தைக்கணிசித்திறே. (ங) "நின்றதெந்தை" இத்யாதி. ஆசாலேச முடையாருடைய ஹ்ருதயத்திலே குடியிருக்கக்கடவ நீ உன்னையொழியச்செல்லாத வெனக்குமுகங்காட்டாதொழிவதே!.

(உலகமேத்துங்காரகத்தாய்) லோகமடங்க ஏத்தும்படியாகத் திருக்காரகத்திலே நின்றருளினவனே! (ச) "[illegible]-லோகவிக்ராந்தசரணௌ" என்று ஸர்வலோகங்களும் வழக்குப்பேசி ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி த்ரைவிக்ரமாபதாநம்பண்ணின ஆயனு

---

† திவ்ய தேசத்தை அநுபவிக்கிறவர் ஆஶ்ரிதவிஷயத்தி லிருப்பைச் சொல்லவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (திருப்பதிகளித்யாதி).

(க) தி-மொ-. (ங) தி-ச-வி-கூச.
(உ) க-திரு-அக. (ச) கத்யத்ரயம்.

டையஸர்வஸமாஶ்ரயணீயதைக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறபடி. ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனான நீ எனக்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!.

(கார்வானத்துள்ளாய்) வர்ஷுகவலாஹகம்போலே திருக்கார்வானத்திலே வர்த்திக்கிறவனே! இத்திருப்பதிக்குத் திருநாமம் இந்நாயனார் ஸ்வபாவத்தைப் பற்ற வாயிற்று. மேகம் ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாக ஜலஸ்த்தலவிபாகமின்றிக்கே வர்ஷிக்குமாபோலே அர்த்தித்வ நிரபேக்ஷமாக எல்லார்தலைகளிலும் திருவடிகளைவைத்த ஆயனுடைய ஔதார்யத்துக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறது. அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக ஔதார்யம் பண்ணக்கடவ நீ என்பக்கல் ஔதார்யம் பண்ணுதொழிவதே!.

(கள்வா) அபஹாரகனே! நாங்கள் (கள்வா) என்னமாட்டோமே- இவரோபாதிபந்தமில்லாமையாலே. அபஹாரமாவது - ஒருவனுக்காயிருக்குமதை அவனுக்காகாதபடி மறைக்கை. ஆஶ்ரிதனுக்கநுபாவ்யமான வடிவை அவனுக்குக் கொடாதொழிகையிறே - ஈஶ்வரனுக்கு அபஹாரமாவது. அதிறே சேதநனுக்கும் ஆத்மாபஹாரமாகிறது, தாதர்த்யம் ஸ்வரூபமாயிருக்க, அத்தை இசையாதே "ஸ்வதந்த்ரோஹம்" என்கையிறே - அபஹாரமாகிறது. என்னுடைய ஆத்மாபஹாரத்தைத்தவிர்த்தது † உன்னுடையவாத்மாவை அபஹரிக்கைக்கோ? தாதர்த்யத்தைஜீவிப்பித்தது (க) "[illegible]-பக்தாநாம்" என்கிறத்தை அழிக்கைக்கோ?.

(காமருபூமித்யாதி) ஸ்ப்ருஹணீயமானவழகையுடைய காவேரியின் தென்பார்ஶ்வத்தில் திருப்பேரிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனே! கோயிலை நடுவேயுடைத்தாகையாலே (காமருபூங்காவிரி) என்கிறார். † ரக்ஷ்யரக்ஷக விபாகமற இரண்டுதலைக்கும் உத்தேஶ்யமாயிறே கோயிலிருப்பது. (தென்பால்) கரைவழியேபோவாருண்டோவென்று கரையைப்பற்றிக் கிடக்கிறபடி. ஜீவநார்த்தமாகக் கரையைப் பற்றியிருப்பாரைப்போலே - ரக்ஷகத்வ ஸித்திக்காகக் கரையைப்பற்றிக் கிடக்கிறபடி. (மன்னு) ஸம்ஸாரம் கிழங்கெடுத்தாலல்லது கிளம்போமென்று கிடக்கிறபடியிறே. "ஆரோநம்மை வந்து கிட்டுவார்?" என்று அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க்கிடக்கிற நீ என

"ஆத்மா தேஹோ" என்கிற ந்யாயத்தாலே (உன்னுடையவாத்மா) உன் திருமேனி. நடுவே யுடைத்தென்கைக்கு நம்பெருமாள் கோயிலுக்கு ஆதிக்யமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷ்யரக்ஷகேத்யாதி).

(க) ஜி-ஸ்தோ-௬.

க்கு முகங்காட்டாதொழிவதே!. இதுவும் ஆஶ்ரிதனை யொழியச் செல்லாதே யிருக்கிற ஆயனுக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறது.

(பேராதென்னெஞ்சினுள்ளாய்) உன்னை சக்ஷுர்விஷயமாக்கா தொழிந்தால் மநஸ்ஸுக்கு விஷயமாக்கவும் வேணுமோ? அகவாய் பெரியதிருநாளாய்ச் செல்லும்படி பண்ணினால் புறம்பு †ஊத்தும் †சுவடுமற்றுக் கிடக்கவும் வேணுமோ? நெஞ்சுக்குவிஷயமாக்கா தொழிந்தாயாகில் மறந்து பிழைக்கலாயிற்றே!, (§கண்டு பிழைக்கலாயிற்றே.) கண்டுபிழைக்கப்பெற்றிலேன், மறந்துபிழைக்கப்பெற்றிலேன், முடிந்துபிழைக்கப்பெற்றிலேன். கண்டுபிழைக்கப்பெற்றிலர் - காட்சி அவன்பக்கலதாகையாலே; மறந்துபிழைக்க மாட்டிற்றிலர் - விஷயவைலக்ஷண்யத்தாலே; முடிந்து பிழைக்கப் பெற்றிலர் - இன்னமொருகால் காணலாமென்னும் நசையாலே. பிரிந்தாலும் "அது, அது" என்றுகிடக்கும்படியிறே விஷயவைலக்ஷண்ய மிருப்பது. விஷயாந்தரங்களாகிலிறே - நாளோட்டைத்தோடே மறந்து பிழைக்கலாவது; நாள்செல்லச்செல்ல ஆற்றாமை மிகுக்கும் விஷயமிறே இது. முடிந்து பிழைக்கமாட்டுகிறிலர் - ஸத்தை அவனதீனமாகையாலே. †பிராட்டிக்கு ஆற்றாமைமீதூர்ந்து வேண்யுத்க்ரதநத்திலே யொருப்பட்டவிடத்திலும் முடியப்போயிற்றதில்லையிறே; தான் பிறர்சரக்காகையாலே. (க) "உயிரினால் குறைவிலம்" என்றவிடத்திலும் முடியாமையாலே, (உ) "சாமாறே - பணி" என்று அவனை இரக்கவேண்டிற்றிறே.

(பெருமான்) இப்படிப்பட்ட திருப்பதிகளுக்குத் தொகையில்லாதவனே! ஆயன்ஸ்வபாவத்துக்கு ஸ்மாரகமான திருப்பதிகளுக்குத் தொகையில்லாமையாலும், அவை எல்லாவற்றையும் பேசத் தமக்குச் சக்தியில்லாமையாலும், அநுக்தமான திருப்பதிகளை ஸமுச்சயிக்கிறார். அதவா, (பெருமான்) சேஷியானவனே! முறையறிந்து என்னகார்யம் செய்தேனென்கிறார். முறையறிந்திலேனாகில் ஸம்ஸாரிகளைப்போலே விஷயப்ரவணனாய்க்களித்துத் திரியலாயிற்றே. தாபத்ரயதப்தரான ஸம்ஸாரிகளைப்போலேயாகப் பெற்றிலேனென்பானென்னென்னில்; அஹங்காரமமகாரங்களடியாகவரும் து:க்கத்தைப் பொறுக்கலாம், அதுபோலன்றே விரஹதாபம்.

(ஊத்து) - காஹளத்வநி. (சுவடு) - த்வஜாதி. ஸத்தை பராதீநமானால் முடியவொண்ணாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டிக்கித்யாதி).

---

§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

(க) தி-வா-௬-அ-௧௦. (உ) தி-வாய்-௪-௯-௧.

(க) "సర్వంసహే - ஸர்வம்ஸஹே" (உ) நான்கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும் நாமம்' என்றது ஸுகஹேதுவென்றிருந்தோம், து:கஹேதுவாய்த்தலைக்கட்டிற்றீ யென்கிறார். ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தால் ஸ்வரூபாநுரூபமான ஜீவநம்பெற்றாலிறே ஸுகமுள்ளது; அல்லாதபோது து:கஹேதுவாமித்தனையிறே. † மாந்த்யமுடையவனுக்கிறே பசி உத்தேஶ்யமாவது; பசியனுக்குச் சோறுபெறாதபோது பசிதானே து:கஹேதுவாயிறே யிருப்பது. ஒன்றில் ஸம்ஸாரிகளைப்போலே விஷயாநுபவத்தாலே களித்தேனல்லேன், முக்தரைப்போலே பகவதநுபவத்தாலே களித்தேனல்லேன், முமுக்ஷுக்களைப்போலே ஸ்வரூபத்தையுணர்ந்து (ங) "తత్ర స్యసదృశం భవేత్ - தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்றிருந்தேனல்லேன். இவை யொருகோடியிலும் அந்வயியாதேயிருப்பதொரு புடையுண்டாவதே! எனக்கு என்கிறார்.

தேஹாத்மாபிமாநிகளாய் விஷயப்ரவணராய்த் திரிகிற உமக்கு ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தையுண்டாக்கி, ஸ்வரூபாநுரூபமான புருஷார்த்தத்தையறிவிப்பித்து, நம்மோட்டை ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களை ஸுகது:கமாம்படி புகுர நிறுத்தி, இப்படி நாம் பண்ணின உபகாரங்களெல்லாம் கிடக்க க்ருதக்நரைப்போலே ஒன்றுஞ் செய்திலோமாக நீர் இங்ஙனே கூப்பிடுவானென்னென்னில்; (உன் திருவடியேபேணினேனே) செய்த அம்சத்தில்க்ருதக்நனாய்க்கூப்பிடுகிறேனல்லேன், அவ்வம்சத்தில் க்ருதஜ்ஞன், உன் திருவடிகளைக் காணவேணுமென்கிற வாசையாலே கூப்பிடுகிறேனென்கிறார். நாட்டாரில்காட்டில் ஒரு வ்யாவ்ருத்திபிறக்கையோ வெனக்குப் புருஷார்த்தம், உன்னைக் கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கையன்றோ வெனக்குப் புருஷார்த்தம். §உன்திருவடியைக் காட்டாதபடியாலே நீ பண்ணின க்ருஷியும் து:கஹேதுவாய்விட்டதித்தனை.

(உன்திருவடி) ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமான உன்திருவடி. அநேகம் திருப்பதிகளைச் சொல்லி, (உன்திருவடி) என்கையாலே ஆயன்படியையே திருப்பதிகளிலு மநுபவிக்கிறாரென்னு மிடந்தோற்றுகிறது. (உன்திருவடி) ஏவம்விதமான ஸ்வபாவத்தையுடைய உன்திருவடி. ... ... (அ)

ஸுகஹேதுவான சேஷத்வஜ்ஞாநம் து:கஹேதுவாமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (மாந்த்யமுடையவனுக்கித்யாதி). (அ)

(க) ஸ்தோ-ர-உ௫.
(உ) தி-மொ-க-க-க-
(ங) ரா-ஸு-௫௯-௫0
§ (பா) உன்வடிவைக்காட்டாமையாலே.

மூ.—வங்கத்தால்மாமணிவந்துந்துமுந்நீர்
மல்லையாய்மதிட்கச்சியூராய்பேராய்!
கொங்குத்தார்வளங்கொன்றையலங்கல்மார்வன்
குலவரையன்மடப்பாவையிடப்பால்கொண்டான்
பங்கத்தாய்பாற்கடலாய்பாரின்மேலாய்
பனிவரையினுச்சியாய்பவளவண்ணா!
எங்குற்றாயெம்பெருமானுன்னைநாடி
ஏழையேனிங்ஙனமேயுழிதருகேனே. (௯)

பதம்.—வங்கத்தால், மா, மணி, வந்து, உந்தும், (௫) முந்நீர், மல்லையாய், மதிள், கச்சியூராய், பேராய், (௧௦) கொங்கு, ஆர்வளம், கொன்றையலங்கல், மார்வன், குலவரையன்மடப்பாவை, (௧௫) இடப்பால்கொண்டான், பங்கத்தாய், பாற்கடலாய், பாரின்மேலாய், பனி, (௨௦) வரையினுச்சியாய், பவள வண்ணா, எங்குற்றாய், எம்பெருமான், உன்னை, (௨௫) ஏழையேன், நாடி, இங்ஙனமே, உழிதருகேன். (௨௧)

உரை,—மரக்கலங்களாலே, பெருவிலையனான, ரத்நங்களைக், கொண்டுவந்து, தள்ளா நின்றுள்ள, (௫) கடற்கரையிலுள்ள, திருக்கடல் மல்லையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனே! திருமதிள்களையுடைய, கச்சிநகரிலேவர்த்திப்பவனே! திருப்பேரிலே வர்த்திப்பவனே! (௧௦) தேனையும், மிக்க பரிமளத்தையுமுடைத்தான, கொன்றைமாலையை, மார்விலே யுடையனாய், ஶ்லாக்யனான பர்வத ராஜன் புத்ரியான பார்வதியை, (௧௫) இடது பக்கத்திலே யுடையனான ருத்ரனை, வலதுபக்கத்திலேயுடையவனே! திருப்பாற் கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுமவனே! பூமியில் (உள்ளார்க்கு நன்மை செய்கைக்காகத்) திருவவதரித்தவனே! குளிர்ச்சியே வடிவான, (௨௦) திருமலையிலே நின்றருளின திருவேங்கடமுடையானே! பவளம்போலே போக்யபூதனான (காஞ்சீநகரத்திலேயிருக்கிற) பவளவண்ணனே! எங்கேபுக்காய், எனக்கு ஸ்வாமியானவனே! உன்னை, (௨௫) அதிசபலனானநான், தேடிக்கொண்டு, இவ்வண்ணமாகவே, அலைச்சல் படாநின்றேன். (௨௧) (௯)

வ்யா.—ஒன்பதாம்பாட்டு. (வங்கத்தால்) தாமிருந்தவிடம் திருக்கோவலூராகப் பெருமையாலும், அவன் தாமிருந்தவிடத்திலே வந்து முகங்காட்டாமையாலும், அவன் வந்துமுகங்காட்டுகைக்கு ஹேதுவான ஸ்வபாவங்களைப் பற்றிக் கூப்பிட்டாராய் நின்றார் - கீழ்; இதில் - "திருவுலகளந்தருளினபோதைச் செவ்வியை யநுபவிக்கவேணுமென்று ஆசைப்பட்டவர்க்கு அச்செவ்வியோடே திருக்கோவலூரிலே வந்து நின்றபடியைக் காட்டிக்கொடுத்தோமாகில், ஸாபேக்ஷரான தாம் நம்பக்கலிலேவந்து அநுபவிக்கு மத்தனையன்றோ" என்று நினைத்திருந்தானோ வென்றும், நான் அயோக்யனெ

ன்று முகந்தாரா திருந்தானோ வென்றும் சங்கித்து, அவன்படியைப் பார்த்தால் ஆசாலேசமுடையா ரிருந்தவிடத்தே சென்று முகங் கொடுக்குமவன்; யோக்யதாயோக்யதைபாராதேமுகங்கொடுக்குமவன்; ஆகையால் அக்குன்ற அவனுக்குண்டாகமாட்டாது. இனி இழக்கைக்கடி என்பாபமிறே. ஆகையாலே யாதநாசரீரம்போலே முடியவும்பெறாதே தரிக்கவும்பெறாதே கிடந்துழைக்குமிதுவேயாய்விட்டது என்கார்யமென்று தம்முடைய அவஸ்த்தையை யநுஸந்தித்து விஷண்ணராகிறார்.

(வங்கத்தாலித்யாதி)ஓராஸ்ரிதன் இக்கரையிலே திருப்பளித்தாமத்தைச்சமைத்து "இச்செவ்விமாறுவதுக்கு முன்பேபோய்ச் சாத்தவேணும்" என்று நினைத்துக், கடல்வற்றினாலல்லது நமக்கு வழி போகவொண்ணாதென்று கடலையிறைக்கத் தொடங்க,இவனுடைய ஆதராதிசயத்தைக்கண்டு கடற்கரையிலே இவன் ஆக்கின திருவிளையாடு சூழலுக்குள்ளே வந்து தரைக்கிடை கிடந்தவிடமாயிற்று - திருக்கடல்மல்லை. ஆனால் (முந்நீர்மல்லை) என்ன வமைந்திருக்க, மேயில்விசேஷணங்களுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்னில்; மரக்கலமாகிறது - த்வீபாந்தரவஸ்துவை த்வீபாந்தரத்திலே கொடுவந்து தள்ளுமதிறே; அப்படியே பரமபத நிலயனானதன்னை லீலாவிபூதியிலே கொடுவந்து பொகட்டதாயிற்று - ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யம். இதுக்கு, மரக்கலஸ்த்தாநீயம்-ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யம். மாமணி - மஹார்க்கமானமணி. (க)"கையார் சக்கரத்தென்கருமாணிக்கம்" என்றும், (உ) "வானவருச்சிவைத்த - பெருமணி" என்றுஞ் சொல்லுகிற மாணிக்கத்தையிறே கொடுவந்து தள்ளிற்று. (வந்துந்தும்) கொள்வாரற்றிருக்க் கடற்கரையிலே வந்து தள்ளிக்கிடக்கிறபடி. மாணிக்கத்தின் சீர்மையறிந்து கிழிச்சீரையிலேயிட்டு ஆளுமாபோலே ஸர்வ போக்யமானவஸ்து கடற்கரையிலேவந்து கிடக்கிறதென்று வாசியறிந்து பேணுவாரற்றிருக்கச்செய்தேகிடீர் கண்வளர்ந்தருளுகிறது. கிட்டினாலும் ப்ரயோஜநத்தைக் கொடுபோமத்தேயொழியத் தன்னை யாசைப்படுவாரில்லையே. (முந்நீர்மல்லையாய்) மஹார்க்கமான த்வீபாந்தரச்சரக்கு த்வீபாந்தரத்திலேவந்து விலையுண்ணாதே போகச் சோம்பாதே கடற்கரையிலேகிடக்கிறபடி. †அநந்தசாயிகிடீர், அவனை விட்டு ஆஸ்ரிதனுக்காகக் கடற்கரையிலே தரைக்கிடைகிடக்கிறான்,

ஒன்பதாம்பாட்டு.—(வங்கத்தால்) (மல்லையாய்) என்று - தரைக்கிடைகிடக்கிறத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (அநந்தசாயியித்யாதி).

(க) தி - வாய் - ரு - ௩ - க. (உ) தி - மொ - க - ரு - ௬.

நித்யாநபாயிநியானபிராட்டியையும் விட்டுக்கிடீர் ஓராஶ்ரிதனுக்காகத் தனியே வந்துகிடக்கிறது. இவ்விசேஷணங்களாலே, அவன் சீர்மையறிந்து பேணுவாரில்லையென்று இத்தேசத்தினுடைய தண்மையைச்சொல்லுகிறது. ஆஶ்ரிதனிருந்தவிடத்தே வந்து முகங்காட்டும் வத்ஸலன்கிடீர் என்னுற்றாமைக்கு முகங்காட்டாதொழிகிறான்.

(மதிட்கச்சியூராய்) கீழ்ச்சொன்ன திருப்பதிகளை இங்கே சொன்னாராகிலும் ப்ரயோஜநபேதத்தாலே புநருக்திதோஷமில்லை. திருக்கடல்மல்லைபோலே பேணுவாரற்றிருக்கையன்றியே இவ்விஷயத்தினுடைய சீர்மையையறிந்து சில தார்மிகர்மதிளிட்டு நோக்கப்பெற்றோமிறே யென்கிறார். அங்கு - இழவைப்பற்றக் கூப்பிட்டார்; இங்குப்பரிகிறார். †இழவிலும்† அத்தலைக்கு என்ன தீங்குவருகிறதோவென்று பரியவேண்டும்படியிறே ஸ்வரூபமிருப்பது. அதவா, ப்ரதிகூலர் கிட்டாமைக்கு இட்டமதிளென்றிருந்தோம், அதுபோய் அநுகூலர் கிட்டாமைக்கு இட்டமதிளாயிருந்ததீ! என்கிறாரென்னவுமாம். (மல்லையாய் மதிட்கச்சியூராய்) ஒருதுறையிலே வந்திறங்கினது, ஒருநகரத்திலே விலைபெறுவது; அப்படியே திருக்கடல்மல்லைத் துறையிலேயிறங்கி காஞ்சிபுரத்திலே வந்து விலைபெற்றபடி. அத்தலையில் ஸௌகுமார்யத்தைப் பார்த்துப் பரிகையும், தனிமையைப் பார்த்துக் கிலாய்க்கையும் இரண்டும் ஆத்மதர்மமிறே.

(பேராய்) ஆஶ்ரிதனைக்கிட்டுமோவென்று அவஸரப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறபடியிறே கீழ்ச்சொல்லிற்று; †இங்கு - (க) "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்னத் திருமால்வந்தென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தான்" என்கிறபடியே - விமுகரையுமுட்பட மடிமாங்காயிட்டு விஷயீகரிக்க வந்திருக்கிறவன்கிடீர் தன்னையொழியச் செல்லாதவென்னை வந்து விஷயீகரியாதிருக்கிறானென்கிறார். †இத்தால், ஆஶ்ரிதருகந்தவிடத்திலே தானேவந்து முகங்கொடுக்கும்படியைச் சொல்லுகிறது.

இழந்து நோவுபடுகிறவர் பிரியக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இழவிலுமித்யாதி). பிரிந்தவர் வெறுக்கக் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அத்தலையித்யாதி).

அவஸரப்ரதீக்ஷனாயிருக்கையன்றிக்கே தானேமேல்விழும்படி சொல்லுகிறது (இங்குத்திருமாலிருஞ்சோலைமலை யித்யாதி). (இத்தால்) - கீழ்ச்சொ

(க) தி - வாய் - ௧௦ - அ - க.

மேல் அயோக்யதை பாராதே முகங்கொடுக்கும்படியைச்சொல்லுகிறது (கொங்கித்யாதி) "நாயேகொள், † பேயேகொள்" என்கிற வடிவுகிடீர், அவ்வடிவை யொழியச்செல்லாதவெனக்கு அரிதாயிற்றென்கிறார். தேனையும் பரிமளத்தையும் செவ்வியையுமுடைத்தான கொன்றைமாலையாலே அலங்க்ருதமானமார்பையுடையவன். கொங்கு - தேன். ஆர் - மிகுதி. வளம் - அழகு; - புஷ்பத்துக்கு அழகு - செவ்விபெற்றிருக்கையும், பரிமளிதமாயிருக்கையுமிறே.

(குலவரையித்யாதி) பார்வதியைத் தனக்கு பார்யையாகவுடையவன். ருத்ரனுக்குப் பார்ஶ்வத்தைக் கொடுத்து என்னவமைந்திருக்க, இவனை இங்ஙனம் †திருநாளெழுந்தருளுவிக்கிறது-இவனுடைய துர்மாநந் தோற்றுகைக்காக. திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதனாய் ஶ்ரியஃபதியாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனோடே ஸமமாகக் கொன்றைமாலையிட்டு, "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற துர்மாநிக்குக்கிடீர் உடம்புகொடுத்ததென்று தோற்றுகைக்காக.

(கொங்குத்தார் வளங்கொன்றையலங்கல்மார்வன்) (க) * தண்டுழாய்மாலைமார்பனுக் கெதிர்த்தட்டாயிருக்கிறபடி. ஈஶ்வரன் ஜகத்ரக்ஷணத்திலே தனிமாலையிட்டிருக்கிறபடியைக் கண்டு, நமக்கும் ஈஶ்வரத்வஸித்தி யுண்டாம்போதைக்கு ஒருமாலை வேணுமென்று பார்த்து கொன்றையை மாலையாக இட்டிருக்கிறபடி. (குலவரையன் மடப்பாவை) (உ) * மலர்மகள் விரும்பும் நமரும்பெறலடிகளுக்கெதிர்த்தட்டாயிருக்கிறபடி. அவன் ஶ்ரியஃபதியாயிருந்தானே, நமக்கும் அதுஸித்திக்கும்போது ஒருமிதுநமாயிருக்க வேணுமென்று பார்த்து உமாபதியாயிருக்கிறபடி. (இடப்பால்கொண்டான்) (ங)* வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கைக்கெதிர்த்தட்டாயிருக்கிறபடி.

(பங்கத்தாய்) (ச) "கூறுளுந்தனியுடம்பன்" என்கிறபடியே - பெரியபிராட்டியாரோடே வழக்குப் பேசியிருக்கும்படியிறே உடம்புகொடுத்தது. நித்யாநபாயிநியான பிராட்டிக்குக் கொடுத்த வுடம்பைக்கிடீர் - அந்யபரனாய் "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்குமவனுக்குக் கொடுத்தது. அவன் படியையும் இவள் படியையும் இவன் தன்

ன்ன மூன்று பதத்தாலும். (பேயே கொள்) - ருத்ரன் சுடுகாட்டுப் பேய். (திருநாளெழுந்தருளுவிக்கிறது) - குவாலாக விசேஷணங்கள்சொல்லுகிறது.

(க) தி - மா - ௫. (ங) திருப்பல் - ௰.
(உ) தி - வாய் - க - ங - க. (ச) தி - வாய் - ச - அ - க.

படியையுமன்று காணும் பார்ப்பது, ஸம்பந்தத்தையாயிற்றுப் பார்ப்பது. † "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற துர்மாநிகளுக்குக்கொடுத்த வடிவுகிடீர் - பரதந்த்ரனுய் அத்தை யொழியச்செல்லாதவெனக்கு அரிதாயிற்றென்கிறார்.

(பாற்கடலாய்) குணக்ஷதந்யாயமாய் ருத்ரனொருவனுக்கு முடம்புகொடுத்தவளவேயோ, ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஓராபத்து வந்தபோது ரக்ஷகரானநாம் தூரஸ்த்தராகவொண்ணாதென்று பரமபதத்தைக் காற்கடைக்கொண்டு க்ஷீராப்த்தியிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே! அபேக்ஷையுடையவெனக்குமுகங்காட்டாதொழிகிறாய்.

(பாரின்மேலாய்) அஸுரராக்ஷஸராலே குடியிருப்பிழந்து ஸகலதேவதைகளும் வந்து சரணம் புகுர ராமக்ருஷ்ணாதிரூபத்தாலே தன்னை யழிய மாறிவந்தவதரித்து ரக்ஷித்தபடி சொல்லுகிறது. (க) "సహి దేవైరుదీర్ణస్య రావణస్యవధార్థిభిః। అర్థితో మానుషేలోకే జజ్ఞేవిష్ణుస్సనాతనః-ஸஹிதேவைருதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதார்த்திபி꞉। அர்த்திதோ மாநுஷேலோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாதந꞉." [సః - ஸ꞉] தச்சப்தம் ப்ரக்ருதபராமர்சியிறே. (உ) "బహువగుణవత్తరః - பஹுவகுணவத்தர꞉" என்றிறே கீழ்ச்சொல்லிற்று; அப்படிப்பட்டகுணாதிசயத்தையாலே பிறந்தான் என்கிறார். †அநந்யப்ரயோஜநர்க்காகப்பிறக்கை குணமன்றிறே. *[హి - ஹி] சப்தம்ஹேதுவிலே. [దేవైః - தேவை꞉] வந்து பிறந்தது, திருவடி திருவநந்தாழ்வான் அர்த்திக்கவோ? ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் "ஈஶ்வரோஹம்" என்றிருக்கிற துர்மாநிகள் அர்த்தித்த கார்யஞ் செய்யக்கிடீர். கார்யங்கொண்டவனந்தரம் எதிரம்பு கோக்குமவர்களிறே. [ఉదీర్ణస్య రావణస్య వధార్థిభిః - உதீர்ணஸ்யராவணஸ்யவதார்த்திபி꞉] தன்னுடைய செருக்காலே லோகத்தையடைய அழித்துக்கொண்டுதிரியும் ராவண நிர

---

† பிராட்டியோ டொக்க துர்மாநியான ருத்ரனுக்குக் கொடுத்த வுடம்பென்றுகூட்டி யோஜிப்பது. §(பரரக்ஷகந்யாயம்) - உத்க்ருஷ்டனை ரக்ஷிக்கவேணுமென்கிற ந்யாயம்.

* ப்ரயோஜநாந்தர பரர்க்காகப் பிறக்கை குணமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநர்க்கித்யாதி).

(க) ரா - அ - க - எ. (உ) ரா - அ - க - கூ. [ணவில்லை.

§ இவ்வரும்பதாறுகுணமானபங்க்தி வ்யாக்யாநகோசங்களிலெங்கும் கா

ஸகார்த்தமாக. ஸ்ம்பந்தம் ஸர்வஸாதாரணமாயிருக்க அர்த்திக்கிறவர்கள் ப்ரயோஜநாந்தரபரராயிருக்க அவர்களை யழியச்செய்கைக்காகக் கிடீர்வந்து பிறந்தது. [ఆర్తితః - அர்த்திதஃ] இது கிடீர் அவர்கள் பண்ணின தபஸ்ஸு. [మానుషే లోకే - மாநுஷேலோகே] தேவதைகளுமகப்படக் கீழ்நோக்கி†முகம்காட்டாததேசத்திலே கிடீர்வந்துபிறக்கிறது. [జజ్ఞే- ஜஜ்ஞே] நாட்டார் பத்துமாஸம் கர்ப்பவாஸம் பண்ணுவார்களாகில் பன்னிரண்டுமாஸம் கர்ப்பவாஸம் பண்ணிக் கிடீர் பிறந்தது. [విష్ణుః-விஷ்ணுஃ] வ்யாபக வஸ்துகிடீர் வ்யாப்யைகதேசத்துக்கு சேஷமாய்ப் பிறந்தது. [సనాతనః-ஸநாதநஃ] நித்யவஸ்துகிடீர் பிறந்தானென்னும்படி ஒருத்தனுக்குப்புத்ரனாய் வந்துபிறந்தது. இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு மகப்படத் தன்னையழியமாறிக்கார்யஞ் செய்கிறவன்கிடீர் அநந்யப்ரயோஜநனான வெனக்கு முகங்காட்டாதொழிகிறா னென்கிறார்.

(பனிவரையினுச்சியாய்) ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு முகங்கொடுத்தவளவேயோ, (க) "கானமும் வாநரமும் வேடுமுடை வேங்கடம்" என்கிறபடியே நிஹீநஜாதிக்கு மகப்பட முகங்கொடுக்கத் திருமலையிலே வந்து நிற்கிறவன்கிடீர் எனக்கு முகங்கொடாதொழிகிறான். (பவளவண்ணா) ‡ அதுவுமாமிறே; க்ர்மப்ராப்தியை ஸஹித்திருக்கலாம்வடிவு படைத்தானாகில். அப்படி பெற்றோமாகில் வேண்டினபோது முகங்கொடுக்கிறா னென்று ஆறியிருக்கலாமிறே. ஸ்வரூபத்தை யநுஸந்தித்து ஆறியிருக்கும்படியன்றே அவன்வடிவு படைத்தது.

(பவளவண்ணாவெங்குற்றாய்) வடிவின்போக்யதையை யநுஸந்தித்துக் கண்ணுஞ்சுழலையிட்டு முன்னடிதோற்றாமையாலே (எங்குற்றாய்) என்கிறார். (உ) "రామం మేఽనుగతా దృష్టి రద్యాపి న నివర్తతే। న త్వా పశ్యామి కౌసల్యే సాధు మాం పాణినా స్పృశ.- ராமம்மேநுகதாத்ருஷ்டி ரத்யாபி நநிவர்த்ததே। நத்வாபஶ்யாமி கௌஸல்யே

---

† (முகம்காட்டாத) - முகம்வையாத.

‡ (அதுவுமாமிறே) - முகங்கொடாமையுமாமிறே.

(க) ச - திரு - சஎ. (உ) ரா - அயோ - சஉ - கூஉ.

ஸாதுமாபாணிநாஸ்ப்ருஶ." [మేదృష్టిః - రామమ్ - అనుగతా - மேத்ருஷ்டி: - ராமம் - அநுகதா] என்னுடைய கண்ணானது - அபிராமதையைப்பற்றிப் பெருமாள்பின்னே போயிற்று. ஆஶ்ரயத்தை விட்டு விஷயத்தின்பின்னேபோயிற்றது. பிறந்தகத்தில்ஸம்பந்தம் விஷயம் பெறுமளவும்போலே காணும். [మేదృష్టిః - மேத்ருஷ்டி:] என்று - கண்ணைக்கொண்டாடுகிறான். நான் விஶ்லேஷத்தாலே தளர்ந்து தரைப்பட்டுக் கிடந்தேன், கண் கூடப்போகப்பெற்றதிறே. கர்த்தாவாயிராதே கரணமாகப் பெற்றிலே னென்கிறான். [అద్యాపినని వర్తతే - அத்யாபிநநிவர்த்ததே] இவ்வளவிலும் மீண்டதில்லை; உன்னுடைய தர்சநத்தாலே ஆஶ்வஸிப்பிக்க யோக்யதை யுண்டானதசையிலும் மீண்டதில்லை. [నత్వాపశ్యామి - நத்வாபஶ்யாமி] ஆஶ்ரயமான நீர் இங்கே யிருக்கக் கண் அவர்பின்னேபோகையாவதென்னென்னில்; கார்யத்தைக்கொண்டு காரணத்தைக் கற்பித்தே னென்கிறான். வந்து நிற்க உன்னைக்காணப்பெற்றிலேனே, அத்தாலே சொல்லுகிறேன். நித்யாநுமேயமாயிறே இந்த்ரியங்களிருப்பது. பதார்த்த தர்சநத்தாலே இந்த்ரியங்களுண்டென்றறிகையும், அவைதோற்றாதபோது இல்லை யென்றறிகையுமாயிறே யிருப்பது. [కౌసల్యే - கௌஸல்யே] கைகேயியாயிட்டுக் காணொழிகிறேனன்றே. [సాధుమాపాణినాస్పృశ - ஸாதுமாபாணிநாஸ்ப்ருஶ] என்னுடைய அதிக்ரமத்தை நினையாதே துர்க்கதியைப் பார்த்து "ஐயோ!" என்றிரங்கி உன்கையாலே என்னை ஸ்பர்சியாயென்கிறான். அபிஷேகத்தைப்பாரித்துக் காப்பைக் கட்டி வநத்தேறப்போகவிட்டேனென்றது பாராமல் "அவனைப் பிரிந்து முடியும்படியாய் விடுவதே!" என்றிரங்கி ஸ்பர்சியாயென்கிறான். "கண்ணானது அவன் பின்னே போயிற்று, த்வகிந்த்ரியம் போயிற்றோ இல்லையோவென்றறியும்படி உன்கையாலே தடவிப்பாராயென்கிறான்" என்று அருளிச்செய்வர்பட்டர்.

(பவளவண்ணா வெங்குற்றாய்) (௧) "భక్తానామ్ - பக்தாநாம்" என்கிறவடிவைக் கொண்டு எங்கே புக்காய். வடிவின்வைலக்ஷண்யத்தை ப்ரகாசிப்பித்தது அவ்வடிவைக் கொண்டு ஒளிக்கவோ?

---

(௧) ஜி - ஸ்தோ - ௬.

அதவா, (எங்குற்றாய்) ஸர்வதா இவ்வாற்றாமையில் அவன் வாராதொழியா னென்றும் தம்முடைய ஆற்றாமையே செப்பேடாக வருமென்றும் நினைத்து (எங்குற்றாய்) என்று கையை நீட்டுகிறா ரென்னவுமாம். கையை நீட்டினவாறே கைக்கெட்டும், பிடித்துக்கொள்ளலாமென்றிருக்கிறார். உபக்நம் பெறாத கொடிபோலே தரைப்பட்டுக்கிடக்கிறவராகையாலே உபக்நம் தேட்டமாயிறே யிருப்பது. படர்கொடியிறே ஆத்மவஸ்துவாகிறது. (எம்பெருமான் - எங்குற்றாய்) உன்னுடைமை நோவுபடாநிற்க உடையநீயெங்கேபுக்கிருக்கிறாய். உடைமை யிருந்த விடத்தே உடையவன் வந்து முகங்காட்டுமித்தனை யொழிய உடையவனிருந்தவிடத்தே உடைமைசெல்லவற்றோ? சோறிருந்த விடத்தே பசியன் செல்லு மித்தனையொழியப் பசிய னிருந்தவிடத்தே சோறுசெல்லவற்றோ?

(உன்னைநாடி) நிரதிசயபோக்யனுமாய் ப்ராப்தனுமாயிருக்கிறவுன்னைத் தேடி. † ப்ராப்தியும் த்வரைக்குடலா யிருக்கிறதிறே இவர்க்கு. அதவா, (உன்னைநாடி) அநாதிகாலம் (க) * எதிர்சூழல்புக்குத் தேடித்திரிந்தவுன்னை நான் தேடும்படியாவதே!. (உ)†“ஓடினேனோடி” என்கிறபடியே விஷயாந்தரங்களிலேகைகழிந்த வெனக்கு நீயே மேல்விழுந்து முறையையுணர்த்தி உன்னை யொழியச்செல்லாதபடிபண்ணி, (ங) “தளிர்புரையுந்திருவடி யென்தலைமேலவே” என்னும்படி பண்ணி உன்பேறாக என்தலையிலே யுன்திருவடிகளை வைத்தது, இன்று உன்னைப் பிரிந்து நோவுபட வந்துமுகங்காட்டாதொழிகைக்கோ?

அழகிது, நாமே மேல்விழுந்து கார்யஞ்செய்தோமென்னும்படி யறிந்தீராகில் பின்னை மேலுள்ளதும் நாமேசெய்தபடிகண்டு, (ச)“త త్తస్య సదృశం భవేత్ - தத்தஸ்யஸத்ருசம்பவேத்”என்றிருக்கையன்றோப்ராப்தம், இங்ஙனே த்வரிக்கக்கடவீரோவென்ன: (ஏழையேன்) அதுசெய்யவொட்டுகிறதில்லை யென்னுடையசாபலம்; அதி

தேடவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்தியுமித்யாதி). பலிதமருளிச்செய்கிறார் - (ஓடினேனித்யாதி).

(க) தி - வாய் - உ - எ - கூ. (ங) க.
(உ) தி - மொ - க - க - க. (ச) ரா - ஸு - ந கூ - ந O.

சபலன் நானென்கிறார். நீசெய்தத்தை யநுஸந்தித்து "மேலும் தானே செய்கிறான்" என்று ஆறியிருக்கவொட்டுகிறதில்லை. (இங்ஙனமேயுழிதருகேனே) அவன் ஆஶ்ரிதபரதந்த்ரனல்லனென்னவொண்ணாது, அவன் போக்யதைபார்த்து முகந்தருவானென்னவொண்ணாது, இனி இழக்கைக்கடி என் பாபமிறே. இப்படி க்லேசித்தே போமித்தனையாகாதே!.

†(இங்ஙனமே) (௧) "ఏహి పశ్య శరీరాణి -ஏஹிபஶ்யசரீராணி" என்று - ஸ்ரீ தண்டகாரண்யத்தில் ருஷிகள் ராக்ஷஸர்கள் தின்ற சரீரத்தைக் காட்டினாற்போலே விரஹம்தின்றவுடம்பைக்காட்டுகிறார்.

(உழிதருகேனே) யாதநாசரீரம்போலே முடியவும்பெறாதே தரிக்கவும்பெறாதே து꞉காநுபவமே யாத்ரையாம்படிபண்ணுவதே! என்கார்யமென்கிறார். ஒன்றில் பகவத் விஷயத்தை யநுபவிக்கப்பெற்றிலேன், ஒன்றில் ஸ்வரூபத்தை யநுஸந்தித்து (௨) "తతస్తస్య సదృశం భవేత్ - தத்தஸ்யஸத்ருஶம்பவேத்" என்றிருக்கப்பெற்றிலேன், ஒன்றில் சிந்தயந்தியையும் சக்ரவர்த்தியையும் போலே முடியப்பெற்றிலேன், எனக்குக்கூறு விரஹக்லேசாநுபவமேயாய்விடுவதே! என்கிறார். ... ... (௯)

மூ.—பொன்னானாய்பொழிலேழுங்காவல்பூண்ட
புகழானாயிகழ்வாயதொண்டனேன்நான்
என்னானாயென்னானாயென்னலல்லால்
என்னறிவனேழையேன், உலகமேத்துந்
தென்னானாய்வடவானாய்குடபாலானாய்
குணபாலமதயானாயிமையோர்க்கென்றும்
முன்னானாய்பின்னானார்வணங்குஞ்சோதி
திருமூழிக்களத்தானாய்முதலானாயே. (௧௦)

பதம்.—உலகமேத்தும், தென்னானாய், வடவானாய், குடபாலானாய், குணபாலமதயானாய், (௫) இமையோர்க்கு, என்றும், முன்னானாய், பின்னானார், வணங்கும், (௧௦) சோதி, திருமூழிக்களத்தானாய், முதலானாய், பொன்னானாய், பொழிலேழும் காவல்பூண்ட, (௧௫) புகழானாய், இகழ்வாய, தொண்டனேன் நான், என்னானாயென்னானாயென்னலல்லால், ஏழையேன், (௨௦) என் அறிவன். (௨௧)

(இங்ஙனமே) இப்படியே - இப்ப்ரகாரத்திலே யென்னுதல்; தேஹத்தைக்காட்டுதல் ... ... (௧)

---

(௧) ரா - ஆ - ௬ - ௧௯. (௨) ரா - ஸு - ௩௯ - ௩௦.

உரை.—லோகத்தார்ஸ்துதிக்கத்தக்கதான, தென்திருமாலிருஞ்சோலை மலையிலே நின்றருளினவனே! வட திருவேங்கடத்திலே நின்றருளினவனே! மேற்றிசையிலே கோயிலிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே! கீழ்த்திசையில் திருக்கண்ணபுரத்திலே மதயானைபோலே செருக்குத்தோன்றநின்றவனே! (௬) நித்யஸூரிகளுக்கு, எக்காலத்திலும், கண்ணாற்கண்டநுபவிக்கலாம்படி முன்னேயிருப்பவனே! அவதாரத்துக்குப்பிற்பட்டவர்கள், ஆச்ரயிக்கத் தக்கதாக, (௧௦) தேஜோமயனாய், திருமூழிக்களத்திலே வர்த்திக்கிறவனே! ஜகத்காரண பூதனே! பொன்போலே எல்லாப்படியாலும் எனக்கு உபகரிக்குமவனே! ஸப்த லோகங்களையும் ரக்ஷிக்கையால்வந்த, (௧௫) குணப்ரதையையுடையவனே! இகழ்வையே வடிவாகவுடைய, தாஸபூதனானநான், என்னுடைய ஆனாய் என்னுடைய ஆனாய் என்று சொல்லுமித்தனை யல்லது, உன் விஷயத்தில் அதிசபலனானநான், (௨௦) உன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களில் எத்தை யறிவேன்? (௨௧) ... ... (௧௦)

வ்யா.—பத்தாம்பாட்டு. (பொன்னாய்) இப்பாட்டால்-ஆச்ரிதரிருந்தவிடத்தேசென்று முகங்கொடுக்குமவனாய் யோக்யதாயோக்யதைபாராதே முகங்கொடுக்குமவனாயிருக்க ஸர்வதா நமக்கு முகங்காட்டாதொழிந்தது, அடியிலே, (க) "மந்திரத்தைமந்திரத்தால் மறவாதென்றும் வாழ்தியேல்வாழலாம்" என்று சொன்னவார்த்தையை ஸாதநத்திலே அந்வயிப்பித்து வந்துமுகங்காட்டா தொழிந்தானாக வேணுமென்று சங்கித்து, ஸம்பந்தஜ்ஞாபகமான திருமந்த்ரத்தை உபகரணமாகக்கொண்டு இங்கே அநுபவிப்பார்க்கு எங்கும் யாவதாத்மபாவி அநுபவிக்கலாமென்று காலக்ஷேபார்த்தமாகச் சொன்ன வித்தனை யொழிய,ப்ராப்யம் உன்னையொழிய வேறுண்டென்று அறியிலன்றோ - ப்ராபகம் உன்னையொழியவேறுண்டென்றறிவது, நான் என்னறிவனென்கிறார். "மந்திரத்தால்" என்கையாலே - ஒரு ஸாதநபாவமும், "மறவாது - வாழ்தியேல்" என்கையாலே - ஒரு கர்த்தவ்யமும், "வாழலாம்" என்கையாலே - ஒரு பலமுமாய்த் தோற்றுமிறே. இவருடைய * நோற்றநோன்பிருக்கிறபடி. (௨) "நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன்" என்று - ஆகிஞ்சந்யத்தைச் சொல்லி, (௨) "ஆகிலும்இனி யுன்னைவிட்டொன்று மாற்றகிற்கின்றிலேன்" என்று - ருசியில் குறைவற்றிருக்கிறபடியையு மருளிச்செய்தாரிறே.

பத்தாம்பாட்டு. (பொன்னாய்) * (நோற்றநோன்பு). இப்பாட்டு.

(க) ௪.

(௨) தி-வாய்-௫-௭-௧.

(பொன்னானை) எனக்குப்ராப்யமானவனே! (க) "𑌰𑍁𑌕𑍍𑌮𑌾𑌭𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌧𑍀𑌗𑌮𑍍𑌯𑌮𑍍 - ருக்மாபம்ஸ்வப்நதீகம்யம்" என்றும், (உ) "𑌅𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃-𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃-அவ்யயோநிதி:" என்றும், (ந) "வைப்பாம்" என்றும் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணங்களிலே நிதிசப்தத்தாலே ப்ராப்யத்தைச் சொல்லக்கடவதிறே. தநமாவது - ஆபத்ஸகமாய், உண்டென்ன உயிர் நிற்கும்படியாய், ஸர்வாநுபாவ்யமாயிறே யிருப்பது. † இப்போது இது சொல்லுகிறது - உன்னையொழிய வேறொருப்ராப்யமுண்டென்றறியிலன்றோ உன்னையொழிய வேறொருப்ராபகமுண்டென்றறிவது என்கைக்காக. அங்ஙனன்றிக்கே, ப்ராபகாபேக்ஷயுள்ளது ப்ராப்யஸித்திக்கிறே; அத்தைப்பற்றச்சொல்லிற்றாகவுமாம். (ந) "வைப்பாம்மருந்தாம்" என்றாரிறே - நம்மாழ்வாரும். † மேற்சொல்லுகிறஸாதநம் (ச) "𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑍇-அநந்யஸாத்யே" என்கிற ஸாத்யத்துக்கநுரூபமென்கைக்காக ப்ரதமத்திலே உபாதாநம்பண்ணுகிறதாகவுமாம். (ஆனை) நான்விஷயப்ராவணனாய்த்திரியாநிற்க உன்னுடைய † வினைகேட்டாலே நீயே மேல்விழுந்து எனக்கு ருசியைப் பிறப்பித்து ப்ராப்யனானாய், இத்தனையன்றோசெய்தது.

(பொழிலேழும் காவல்பூண்ட புகழானை) இத்தால் - ப்ராபகமும் நீயேயென்கிறார். லீலாவிபூதிக்கு ரக்ஷகனானவனே! (பொழிலேழும்) என்று - ஸப்தலோகங்களையுஞ் சொல்லுகிறது. இத்தால் - கீழுள்ள லோகங்களையும் உபலக்ஷிக்கிறது. (ரு) "𑌈𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂- ஈத்ருசாநாம்" என்கிற அண்டாந்தரங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். பொழில் - லோகம். (காவல்பூண்ட) ராஜாவாய் அபிஷேகத்தைப் பண்ணியிருந்து ஆளிட்டு ரக்ஷிக்கையன்றியே கையிலே ஆயுதத்தையெடுத்து ஒருவூரைநோக்குவாரைப்போலேயன்றோ ஸகலலோகங்களையும் அவதாநம் பண்ணி ரக்ஷிப்பது. (பூண்ட) ரக்ஷணப்ரதிபந்தகமுண்டானாலும் அதில் குறையா திருக்கை. அதாவது - எத்தனையேனும் அந்தரங்கமான மஹாராஜர்ப்ரப்ருதிகளும்" (சூ) 𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂- வத்ய

ஆவனுடைய ப்ராபகத்வஞ் சொல்லுகிற விடத்திலே ப்ராப்யஞ் சொல்லவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதி). அநுரூபமான ஸாதநமென்கைக்காக ப்ராபகத்தை முன்னே சொல்லுகிறதென்று மூன்றாம் பரிஹாரம், (மேற்சொல்லுகிற ஸாதநம்)-"காவல்பூண்ட" என்று சொல்லுகிற ரக்ஷகத்வம். (வினைகேடு) - செயல்மாட்சி.

(க) மநுஸ்ம்-கஉ-கஉஉ.   (ச)
(உ) ஸஹஸ்ரநா-ச.   (ரு) வி-பு.உ-எ-உஎ.
(ந) தி-வாய்-ந-எ-உ.   (சூ) ரா-யு-கஎ-உஎ.

தாம்'' என்றாலும் (க) "न त्यजेयम्-நத்யஜேயம்" என்னும்படியிறே- ரக்ஷகத்வத்தில் பூட்சியிருப்பது. (உ) "अभयं सर्वभूतेभ्यः-அபயம்ஸர்வபூதேப்ய:'' என்கிறபடியே † தன்கையிலும் தன்னைக் காட்டிக் கொடாதேயிறே ரக்ஷிப்பது. † இத்தால் - என்னுடைய அவித்யாகர்மவாஸநாருசிகளைப் போக்கி ரக்ஷித்தாய்நீயேயன்றோ வென்கிறார். அதவா (பூண்ட) போக்யதையேயிறே வஸ்துவுக்கு வேஷம். †உபாயமாகிறது - ககிருந்யதையாலேயிறே. பால் பித்தஹரமானாலும் கஷாயமாகாதிறே. இத்தால் - நீயே மேல்விழுந்தன்றோ எனக்கு ப்ராபகனாயிற்றது மென்கிறார். (புகழானாய்) இப்படிரக்ஷிக்கையால் வந்த குணப்ரதையையுடையவனே!. (ங) "यशस्सैकभाजनम्-யஶஸ்ஸைகபாஜநம்'' (ச) "உலப்பில் கீர்த்தியம்மானே'' என்னக்கடவதிறே. (ரு) † "यानि नामानि गौणानि-யாநிநாமாநி கௌணாநி'' என்கிறபடியே - ரக்ஷணதர்மத்தால் வந்த குணசேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமாயிறே திருநாம மிருப்பது.

(இகழ்வாய தொண்டனேன் நான்) இத்தால் - ப்ராப்யப்ராபகங்களை ப்ராபிக்கவுரிய அதிகாரிஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறது. உனக்குப் புகழே வடிவாயிருக்கிறாப்போலேயன்றோ எனக்கு இகழ்வே வடிவாயிருக்கிறபடியும். † ஆகிஞ்சந்யமிறே அதிகாரம்; †ஸ்வதோஷம் ஸம்பாதிக்க வேண்டுவதில்லை; க்யாபநமே யபேக்ஷிதம். (சு) "अहमस्म्यपराधानामालयः-அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலய:'' (எ) "रावणो नाम दुर्वृत्तः-ராவணோநாமதுர்வ்ருத்த:''(அ) "अमर्यादः क्षुद्रः-அமர்யாத: க்ஷுத்ர:'' என்கிறவிடத்திலும் க்யாபநமேயிறே யுள்ளது, † ஸாத்யம் ஆகிஞ்சந்யமேயிறே. (தொண்டனேன்நான்) உன்பக்கலிலே அதிசபலனானநான். இத்தால் - ப்ராப்ய

(தன்கையிலும்)-சேதநனுன தன்கையிலும். இதுக்குப் பவிதமருளிச் செய்கிறார் (இத்தால்என்னுடைய வித்யாதி). கடைசியாயுற்றிருக்கையாலே, எறிட்டுக்கொள்ளுகையாதல்.

* காவல் பூண்ட இன்னாரென்று பேரைச்சொல்லாமல், (புகழானாய்) என்று குணத்தையிட்டுச் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச் செய்கிறார் (யாநிநாமாநீத்யாதி). (இகழ்வாய) என்று - தம்முடைய ஆகிஞ்சந்யஞ் சொல்லவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆகிஞ்சந்யமிறேயித்யாதி). ஆனால் தோஷம் பண்ணவேணுமோ என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதோஷமித்யாதி). ஸாத்யம் - ஸாதிக்கவேண்டினது. ஆகிஞ்சந்யமும்ருசியும் வேண்டு

(க) வி-யு-கஅ-ங (ரு) ஸஹஸ்-உபோத்.
(உ) ரா-ப-கஅ-ஙங. (சு) பக-சா-
(ங) (எ) ரா-[illegible]-கஎ-கo.
(ச) தி-வாய்-ஃ-கo-க. (அ) ஸ்தோ-ா-சுஉ.

ருசியைச் சொல்லுகிறது. ப்ராபகப்ரார்த்தனைக்கு † ஆகிஞ்சந்யமும் ஸ்வதோஷ க்யாபநமும் வேண்டினவோபாதி ப்ராப்யப்ரார்த்தனைக்கும் ப்ராப்யருசிவேணுமிறே. ஆகிஞ்சந்யமும் அவனை யொழியச்செல்லாமையுமிறே - த்வயத்துக்கதிகாரம். அதவா, († இகழ்வாயதொண்டனேன் நான்) ஒருகடதாஸி ஸார்வபௌமனை யாசைப்பட்டால் நாட்டார் இகழுமாபோலேயும், மௌஷ்டிகன் அபிஷேகத்தை யாசைப்பட்டால் இகழுமாபோலேயுமன்றோ, நித்யஸம்ஸாரியான நான் உன்னை யாசைப்படுகிறது.

(என்னானாயென்னானாயென்னலல்லால்) இத்தால் - இவ்வதிகாரியுடைய காலக்ஷேபஞ் சொல்லுகிறது. காலக்ஷேபத்துக்காக உன்னுடைய குணங்களை யநுபவித்தே னித்தனை யொழிய என்னாற்றாமையை ஸாதநமாக நினைத்திருந்தேனோ? ஆனையினுடைய ஸ்வபாவங்கள் ஈஸ்வரனுக் குண்டாகையாலே அந்தஸ்வபாவங்களைப்பற்ற (என்னானாய்) என்கிறார். ஆனையானது "ஒருநாள் கண்டோம்" என்றிருக்கவொண்ணாதபடி நித்யஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கையும், பெரிய செருக்கையுடைத்தாயிருக்கையும், தான் நினைத்தபோது கைக்கு எட்டினாரை யெடுத்துக் கழுத்திலேவைத்துக் கொள்ளக்கடவதாயிருக்கையும், தாந்தாமே ஏறவேண்டியிருப்பார்க்குப் படிந்து கொடுக்கக்கடவதாயிருக்கையும், தான் உகவாதாரைக்கீண்டு போகட்டால் ஆராய்ச்சியின்றிக்கே யிருக்கையும், தன்னைக் கட்டக்கயிறு தானேகொடுக்கக் கடவதுமாயிறே யிருப்பது; அப்படியே நித்யஸ்ப்ருஹணீயமாயிருக்கிற வடிவழகும், செருக்கால் பலித்த § ஸமாதிகரஹிதத்வமும், ராஜா பாணிச்சியைத் தனக்கு மஹிஷியாக்கி வைத்தால் நிவாரகரில்லாதாற்போலே, ஒரு நித்யஸம்ஸாரிக்கும் தன்பக்கல் ந்யஸ்தபரதையே ஹேதுவாகத் தன்னைக் கொடுத்தால் நிவாரகரின்றியிலே யிருக்கும்படியான ஸ்வாதந்த்ர்யமும், ஆனை தன் மேலே யேறப் படிந்து கொடுக்குமாபோலே ஸாதநாந்தர நிஷ்டருக்கு நேதாவாயிருக்கிற சீலமும், ஆஸ்ரித விரோதிகளை ஸம்பந்தங் கிடக்கச் செய்தே யழியச்செய்தாலும் நிவாரகரில்லாதபடியான விரோதிநிரஸநசீலமும்,போகோபகரணபக்தியைத் தானே கொடுக்க

வானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆகிஞ்சந்யமு மித்யாதி). (இகழ்வாய) இகழ்வென்று - தோஷமாய், தோஷமே வடிவென்னுதல்; எல்லாரும் இகழும்படி யென்னுதல்.

---

§ (பா) ஸர்வாதிகத்வமும்.

க்கடவதான ருசிஜநகத்வமுமாகிற இஸ்ஸ்வபாவங்களாயிற்று - இவர்க்குக் காலக்ஷேபத்துக்கு விஷயம். (க) "எட்டினோடிரண்டெனுங் கயிறு" என்று - பக்தியைக் கயிறாகச்சொல்லக்கடவதிறே. ஈஶ்வரனைப் புறம்புபோக வொட்டாதபடி மநஸ்ஸாகிற ஸ்தம்பத்தோடே பக்தியாகிற கயிற்றாலேயிறே கட்டுவது. வீப்ஸையாலே - அவ்வவ ஸ்வபாவங்களே காலக்ஷேபத்துக்கு விஷயமாயிருக்கை. † நிவ்ருத்தி தும்ஶகம். † விஷயாந்தரங்களில் இழியவொண்ணாது, அவற்றைக் கஞ்சிப்புகுந்தவராகையாலே; ஸாதநாந்தரங்களி லிழியவொண்ணாது, வேறொன்றை ஸாதநமாக ஸஹியாதவுபாயத்தைப் பரிக்ரஹிக்கையாலே; இனி இவ்விஷயந்தன்னை † முகாந்தரத்தாலே யநுபவிக்கையிறே யுள்ளது.

(என்னலல்லால்)இப்படி தேவரீர்படிகளை யநுஸந்தித்துக் காலக்ஷேபம்பண்ணினேனித்தனையொழிய. (என்னறிவன்) நான் † அடைவுபட ஒன்றறிவனோ? அமாநித்வாத்யாத்ம குணங்களை யறிவனோ? கர்மயோகத்தை யறிவனோ? ஜ்ஞாநயோகத்தை யறிவனோ? உபய ஸாத்யமான பக்தியோகத்தை யறிவனோ? நான் எத்தையறிந்தேன்? உறங்குகிறவனுக்கு விடிந்தாற்போலே விஷயாந்தரங்களை யொழிய வேறொன்றறியாதே திரியச்செய்தே உன்னுடைய வைலக்ஷண்யத்தைக் காட்டக்கண்டே னித்தனைபோக்கி ஸாதநாந்தரங்களை எங்கே கண்டேனென்கை. "நாமேப்ராப்யப்ராபகங்களென்றிருந்தீராகில், உம்முடைய கையில் முதலில்லை யென்றிருந்தீராகில், நாம்செய்தபடி கண்டிருக்கையன்றோ ப்ராப்தம், 'முகங்காட்டாதொழிவதே!' என்று கூப்பிடக்கடவீரோ" என்ன; (ஏழையேன்) சாபலப்ரேரிதனால் நான் செய்வதென்? அத்யந்த சபலனானேன். விஷயாந்தரங்களில் எனக்கோரடைவுண்டாகி லன்றோ இவ்விஷயத்திலும் எனக்கோரடைவுண்டாவது. ப்ராப்தாப்ராப்தவிவேகம் பண்ணவொட்டாத வென்னுடைய சாபலாதிசயத்தாலே கண்டவற்றிலே கால்தாழ்ந்து போந்தேன், இத்தனையன்றோசெய்தது. ஆற்றாமையை ஸாதந

இதுவே விஷயமாகவேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நிவ்ருத்திதும்ஶகம்) என்று. குணாநுபவத்தில் நின்றும் மீளப்போகாமையைப்பற்ற (தும்ஶகம்) என்கிறது. விடப்போகாதபடி இதிலே யிழிவானென், வேறொன்றாகாதோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (விஷயாந்தரங்களில்) இத்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே. (முகாந்தரம்) - ப்ராப்யாகாரம்.

(அடைவபட) - சாஸ்த்ரக்ரமத்திலே. விஷயங்களிலே யுக்தாயுக்த விபாகமற பலமானாற்போலே இங்குமென்றபடி.

(க) தி-ச-வி-அ௬.

மென்றுபசரியிட்டு விடப்பார்க்கில் நித்யஸூரிகளை முற்படவிட்டுப் பின்னையன்றோ என்னை விடுவது.

ஆனையின் ஸ்வபாவங்கள் நமக்குண்டென்றறிந்தது சாஸ்த்ர முகத்தாலேயோ, ஆசார்யமுகத்தாலேயோவென்னில்; உகந்தருளின நிலங்களிலே கண்டறிந்தேனென்கிறார் (உலகமித்யாதி) † திருமங்கைமன்னன் கட்டினதிக்கஜங்க ளிருக்கிறபடி. (உலகமேத்தும் தென்னானாய்) † உபயவிபூதியும் வந்து ஆஶ்ரயிக்கும்படி தெற்குத் திருமலையிலே நின்றருளினவனே! இருந்ததேகுடியாகத் தெற்குத்திக்கிலுள்ளார் வாழ்க்கையன்றிக்கே, (௧) வலஞ்செய்யும்வானோர்மாலிருஞ்சோலை" என்கிறபடியே - நித்யஸூரிகளும் ஏற்று அஃகமுண்ண வரும்படியிறே திருமலையிலே நின்றருளிற்று. தெற்குத்திக்கிலானாய்.

(வடவானாய்) அப்படியேயிறே வடக்குத் திக்கிலும் நின்றருளிற்று. (௨) "வானவர்வானவர்கோனொடுஞ் சிந்து பூமகிழுந் திருவேங்கடம்" என்றும், (௩) "வானவர்வானவர்கோனொடும் நமன்றெழுந் திருவேங்கடம்" என்றும், (௪) "எல்லாவுலகுந்தொழுமாதிமூர்த்தி" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே - நித்யஸூரிகளோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடு மநுஷ்யர்களோடு வாசியறவாழும்படியாகவிறே திருவேங்கடமுடையான் நின்றருளிற்று.

(குடபாலானாய்) கீழ்ச்சொன்ன ஆனைகளைப்போலே நிற்கையன்றியே மேலைத்திக்கிலே ஒரு மதஹஸ்தி சாய்ந்தாற்போலே யாயிற்று கோயிலிலே வந்து பெரியபெருமாள் கண்வளர்ந்தருளுகிறபடி. (௫) "வன்பெருவானகமுய்ய வமரருய்ய மண்ணுய்ய மண்ணுலகில் மனிசருய்ய" என்கிறபடியே ஸகலலோகங்களும் அநுபவித்து ஸத்தை பெறும்படியிறே கோயிலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறது.

(குணபாலமதயானாய்) பெரியமுதலியார்பக்கல் தமக்குண்டான ஆதரத்தாலே மன்னனுடைய வடிவழகையும் செருக்கையும் நிலையழகையும் பற்ற உடையவர் (குணபாலமதயானாய்) என்று மன்னனை யருளிச்செய்வர். (௬) "తృతీయంకృష్ణనగరమ్ - த்ருதீயம்க்ருஷ்ண நகரம்" என்கிறபடியே பஞ்சக்ஷேத்ரத்திலே த்ருதீயக்ஷேத்ரமாகச்

---

† ஆனை கட்டுகிறவன் ராஜாவாகையாலே - இங்கும் (திருமங்கைமன்னன்) என்கிறது. "உலகு" என்கிற ஸாமாந்யத்தாலே - அவ்விபூதியையும் காட்டுகிறது.

---

(௧) தி-வாய்-௨-௧௦-௮.
(௨) ,, ௩-௩-௨.
(௩) ,, ௩-௩-௭.
(௪) தி-வாய்-௩-௩-௫.
(௫) பெரு-திரு-௧-௧௦.
(௬)

சொல்லுகையாலும், (க) "கருவரைபோல் நின்றானைக் கண்ணபுரத் தம்மானைக் கண்டாள்கொலோ" என்றும், (உ) "கண்ணபுரமொன் றுடையானுக் கடியே னொருவர்க் குரியேனோ" என்றும், (ங) "கற்றூர் சேர் கண்ணபுரம்" என்றும் - இவர்தாம் அத்தேசத்திலே மிகவும் மண்டி யிருக்கையாலும் திருக்கண்ணபுரத்தை யருளிச் செய்கிறாரா கவுமாம். (உலகமேத்தும்) என்றது, எங்கும் அந்வயிக்கக்கடவது.

(இமையோரித்யாதி) இத்தால் - ப்ராப்யஸ்த்தாநத்தையும் ப்ராபகஸ்த்தாநத்தையு மருளிச்செய்கிறார். (இமையோர்க்கென்றும் முன்னாய்) நித்யஸூரிகளுக்கு என்று மொக்க ப்ரத்யக்ஷவிஷயமா யிருக்கிறவனே! யாவதாத்மபாவி ஸதாதர்சநத்துக்கு விஷயமாயிருக் கிறவனே!

(பின்னாரித்யாதி) பரமபதத்தோடு ஸ்ரீராப்தியோடு அவதார ங்களோடு, †அர்ச்சாவதாரங்களோடு வாசியற, † பிற்பட்டார்க்கும் ஆஶ்ரயணீயனாய்க்கொண்டு திருமூழிக் களத்திலே வர்த்திக்கிறவ னாய். நாஸ்திக்யப்ரசுரரானவர்களுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனாகைக்கிறே மேலே ஸமுத்ரக்கரையிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறது. அதவா, த்ரைவர்ணிகாதிகாரமாயிருத்தல், சதுர்த்த வர்ணாதிகாரமாயிருத் தல் செய்கையன்றியே, "இனியில்லை" என்னும்படி நிஹீநஜந்மத் திலே பிறந்தவர்களுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனா யிருக்கிறபடியைச் சொல் லிற்றாகவுமாம். தேசகாலங்களால் விப்ரக்ருஷ்டரானாரோடு ஜந்மத் தால் விப்ரக்ருஷ்டரானாரோடு வாசியற ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனென் கை. (சோதி) அந்தகாரத்தில் தீபம்போலே நிஹீநஜந்மாக்களும் ஆஶ்ரயிக்கும்படி நிற்கையாலே ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயத்வத்தால்வந்த, ஔஜ்ஜ்வல்யம். (ச) "திருமூழிக்களத் துறையுமொண்சுடரை" என் றும், (ரு) "என்கண் பாசம்வைத்த பரஞ்சுடர்ச்சோதி" என்றுஞ் சொல்லக்கடவதிறே.

(முதலானாயே) †இவையெல்லாவற்றுக்கு மடியான † ப்ரதம ஸுக்ருதமானவனே! (சு) "త్వత్పాదకమలాదన్యన్న మేజన్మాన్తరేష్వపి। నిమిత్తం కుశలస్యాస్తి - த்வத்பாதகமலாதந்யந்நமேஜந்மாந்தரேஷ்வபி। நிமித்தம் குஶலஸ்யாஸ்தி" என்னக்கடவதிறே. அங்ஙனன்

† மலையாளர், நாஸ்திகராய்க் கோயில் திருமலை வாசி யறியாமையாலே அர்ச்சாவதாரத்துக்கும் (பிற்பட்டார்க்கும்) என்கிறது. (இவை யெல்லாவற்று க்கும்) தானே ப்ராப்யப்ராபகனாக வறிகையும், திவ்யதேசங்களில் அநுபவ யாகிற விவையெல்லாவற்றுக்கும் ஹேதுவானஸுக்ருத மென்றபடி.

(க) தி-மொ-அ-க-க. (ச) தி-வாய்-கூ-எ-கக.
(உ) ,, ,, கூ-ங. (ரு) ,, -ரு-ரு-ச.
(ங) ,, ,, கO-இ. (சு) ஸ்ரீ-ஸ்தோ-கO.

தியே, ஜகத்காரணத்வத்தைச் சொல்லவுமாம். அதவா, (முதலானாயே) அழகிதாக உத்பாதகனானையென்று †கிலாய்ப்போடே தலைக்கட்டுகிறார் ... ... (௧௦)

மூ.—பட்டுடுக்குமயர்த்திரங்கும்பாவைபேணாள்
பனிநெடுங்கண்ணீர்ததும்பப்பள்ளிகொள்ளாள்
*எட்டுணைப்போதென்குடங்காலிருக்ககில்லாள்
எம்பெருமான்திருவரங்கமெங்கேயென்னும்
மட்டுவிக்கிமணிவண்டுமுரலுங்கூந்தல்
மடமானையிதுசெய்தார்தம்மை, மெய்யே
கட்டுவிச்சிசொல்லென்னச்சொன்னாள்நங்காய்
கடல்வண்ணரிதுசெய்தார்காப்பாராரே. (௧௧)

பதம்.—பட்டு, உடுக்கும், அயர்த்து, இரங்கும், பாவை, (௫) பேணாள், பனி, நெடு, கண், நீர், (௧௦) ததும்ப, பள்ளிகொள்ளாள், எட்டுணைப்போது, என்குடங்கால், இருக்ககில்லாள், (௧௫) எம்பெருமான், திருவரங்கம், எங்கேயென்னும், மணிவண்டு, மட்டு, (௨௦) விக்கி, முரலும், கூந்தல், மடம், மானை, (௨௫) இதுசெய்தார் தம்மை, கட்டுவிச்சி, மெய்யேசொல்லென்ன, கடல்வண்ணர், இதுசெய்தார்சொன்னாள், (௩௦) நங்காய், இதுகாப்பார், ஆர், (௩௩).(௧௧)

உரை.—(என்பெண்ணானவள்) பட்டுச்சேலைகளை, அரையில்தரியாநின்றாள்; மோஹித்து, அலமராநின்றாள்; மரப்பாச்சியை, (௫) ஆதரியாள்; குளிர்ந்து, நீண்ட, கண்களில், சோகாஶ்ருக்கள், (௧௦) துளும்பும்படி (நின்றாள்); உறங்குகிறிலள்; க்ஷணகாலங்கூட, என்மடியிலே, உட்கார்ந்திருக்கவும் க்ஷமையாகிறிலள்; (௧௫) என்னை அநந்யார்ஹையாக்கின ஸர்வேஶ்வரனுடைய, திருவரங்கமானது, எங்கேயென்று வாய்வெருவாநின்றாள்; அழகிய வண்டுகள், தேனைப்பாநம்பண்ணி, (௨௦) (விடாயின்மிகுதியாலே) விக்கி, ஆலாபனை பண்ணாநின்றுள்ள, மயிர்முடியையுடையளாய், மடப்பத்தையும், மான்போன்ற கண்களையுமுடையளானவென்பெண்ணை, (௨௫) இப்படியாக்கினவனை, கட்டுவிச்சியே!, உண்மையாகச் சொல்லென்றுசொல்ல; கடலின் நிறம்போலே ஶ்ரமஹரமான திருநிறத்தையுடைய ஸர்வேஶ்வரன், இப்படிச் செய்தாராகச்சொன்னாள்; (௩௦) என்னுயிர்த்தோழியே!, இத்தைப் பரிஹரிக்கவல்லவர்கள், வேறேயாரிருக்கிறார்கள்? (௩௩) (௧௧)

வ்யா.—பதினோராம்பாட்டு. (பட்டுடுக்கும்) ஆற்றாமையோடே (௧)"முதலானாய்."என்றார். அந்த †வெக்காயத்தோடே ஆண் பெண்ணாய், அதுதன்னிலும் தம்வாயாலே கூப்பிடுகைக்கு யோக்யதையில்லாதபடி மோஹங்கதையாய் வேற்று வாயாலே கூப்பிடும்படியாய்ச் செல்லுகிறதுமேல். அதாகிறது - இயற்கையிலேபுணர்ந்து பிரி

மேலுக்கநுகுணமாக (கிலாய்ப்போடே) என்றது ... ... (௧௦)
பதினோராம்பாட்டு. * (பட்டுடுக்கும்) ப்ரவேஶே; (வெக்காயம்) பயம்.

(௧) ௧௦. * (பா) எட்டனைப்போது.

ந்து பிரிவாற்றுதாளொரு பிராட்டி மோஹமும் உணர்த்தியும் இவைமுதலான தசாவிசேஷங்களும் ஒருகால் பிறக்கையும், அது தான் † அக்ரமமாகப்பிறக்கையுமாய்ச் செல்லாநிற்க; பந்துவர்க்கத் திலுள்ளாரும் யுக்தாயுக்த நிரூபணம் பண்ணமாட்டாதேயிருக்க; இந்நோவுக்கு நிதாநமறியாதே † பேஷஜகுசலரும் மந்த்ரவாத குச லரும் புகுந்து ப்ரவர்த்தியாநிற்கிறவளவிலே பகவத்பரையாயிருப் பாளொரு கட்டுவிச்சி, "இவளுடையநோவுக்கு நிதாநமறிகிலி கோள், இவளுக்கு எம்பெருமானடியாகவந்தநோவு,இது அவனாலே பரிஹ்ருதமாகவேணும்" என்று அவள் சொன்னவார்த்தையைக்கே ட்ட திருத்தாயார், வினவவந்தார்க்கு, இப்பெண்பிள்ளையுடையப்ர வ்ருத்தியையும் கட்டுவிச்சிசொல்லுகிற வார்த்தையையும் சொல்லு கிற பாசுரத்தாலே தம்தசையை யருளிச்செய்கிறார்.

இவர் பிராட்டிதசையை ப்ராபிக்கையாகிறது அநுபபந்நமன் றோ வென்னில்; உபபந்நம். பிராட்டிமார்க்கும் இவர்க்கும் அநந்யா ர்ஹ சேஷத்வமாகிற ஸம்பந்த மொத்திருக்கையாலும், (க) "நமக் கும் பூவின்மிசைநங்கைக்கு மின்பனே" என்கிறபடியே போகம் ஸமாநமாயிருக்கையாலும், (உ) "ముహూర్తమపి జీవావో జలాన్మత్స్యావివోద్ధృతౌ-முஹூர்த்தமபிஜீவாவோ ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோ த்ருதௌ" என்று - இளையபெருமாள் பிராட்டியோடே ஏகப்ரக்ருதி யாய்த் தம்மைச் சொல்லுகையாலே - வ்யதிரேகத்தில் ஆற்றாமை யொத்திருக்கையாலும், பிராட்டிதசையை ப்ராபிக்கத்தட்டில்லை.

ஆனாலும் தாம் ஸ்த்ரீயென்கிறபுத்தி பிறக்கக்கூடுமோவென் னில்; (௩) "స్వామిత్వాత్మత్వ శేషిత్వ పుంస్త్వాద్యాస్స్వామినో గుణాః। † స్వేభ్యోదాసత్వ దేహత్వ శేషత్వ స్త్రీత్వదాయినః - ஸ்வாமித்வாத்ம த்வ சேஷித்வபும்ஸ்த்வாத்யாஸ்ஸ்வாமிநோகுணாঃ । ஸ்வேப்யோதா ஸத்வதேஹத்வசேஷத்வஸ்த்ரீத்வதாயிநঃ" என்கிறபடியே - புரு ஷோத்தமனுடைய பும்ஸ்த்வமானது எதிர்த்தலைக்கு ஸ்த்ரீத்வதாயி யா யிருக்கையாலே, "நான் ஸ்த்ரீ" என்று புத்திபிறக்கத்தட்டில்லை; ஸ்த்ரீயென்கிற புத்திபிறக்கையாவது தான்-ஸ்த்ரீகளோடு † ஆகார

(அக்ரமமாக) - உணர்ந்து இரங்கியயராமல் அயர்த்திரங்குகை. (பேஷ ஜகுசலர்) - ஔஷதத்திலே ஸமர்த்தர்.

(ஸ்வேப்யঃ) - ஸ்வங்கள் பொருட்டுக் கீழ்ச்சொன்னவை யடையப்ரதி யோகியைக் கொடுக்கு மென்றபடி. (ஆகாரஸாம்யம்)-அவயவாகாரஸாம்யம்.

(க) தி-வாய்-ச-கு-அ. (உ) ரா-அ-இரு-ருக. (௩)

ஸாம்யத்தாலே பிறக்கும்புத்தியல்ல, §புருஷ விஷயத்தில், ஸ்த்ரீகளுக்குப் பிறக்கும் அநுராகவிசேஷபுத்தி பிறக்கை. ஸஜாதீயவிஷயத்தில் விஜாதீயபுத்திபிறக்க எங்கே கண்டோமென்னில்; (க) "పాఞ్చాల్యాః పద్మపత్రాక్ష్యాః స్నాయన్త్యా జఘనం ఘనమ్ । యాః స్త్రియో దృష్టవత్యస్తాః పుంభావం మనసాయయుః - பாஞ்சால்யா: பத்மபத்ராக்ஷ்யா: ஸ்நாயந்த்யா ஜகநம் கநம் । யாஸ்ஸ்த்ரியோத்ருஷ்டவத்யஸ்தா: பும்பாவம் மநஸாயயு:" என்று எதிர்த்தலையில் வைலக்ஷண்யத்தாலே ஸஜாதீயைகளான ஸ்த்ரீகளுக்கு, ஸ்த்ரீகளைக்கண்டால் புருஷர்க்குப்பிறக்கும் அநுராகவிசேஷபுத்திபிறந்ததிறே. அப்படியே, புருஷோத்தமவிஷயமாக இவர்க்கு ஸ்த்ரீகளுக்குப்பிறக்கும் அநுராக விசேஷம் பிறக்கத்தட்டில்லை. எதிர்த்தலையில் வைலக்ஷண்யமேயிறே விஜாதீய புத்திக்கு உத்பாதகம். ஆகையாலே, ஒருபிராட்டி தசையை ப்ராபிக்கிறார்.

இன்னமும் இயற்கையில் புணர்ச்சி என்கிற விதுக்கு நினைவென்னென்னில்; - ஸர்வேஶ்வரனுக்குச் சேதநவிஷயத்தில் ஸ்வஸம்பந்தமே ஹேதுவாகவிஷயீகரிக்கும் நிர்ஹேதுக விஷயீகாரத்தைச் சொல்லுகை. எங்ஙனேயென்னில்; பாஹ்யோபவநத்திலே ஒரு பிராட்டி புறப்பட்டுப் புஷ்பாபசயம்பண்ணுகிற ஸமயத்திலே அபிமதனுனகாந்தனும் † ம்ருகயாவ்யாஜத்தாலேவர, தோழிமார்களும், அந்யபரைகளாயிருக்கிற தசையிலே தர்மிப்ரயுக்தமான ஸ்த்ரீத்வபும்ஸ்த்வங்களே ஹேதுவாக, ஜ்ஞாபகருமின்றிக்கே கடகருமின்றிக்கேயிருக்க ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிறே - இயற்கைப் புணர்ச்சியாகிறது. ஸ்த்ரீத்வமாகிறது - ஒருவிஷயத்துக்கு அநந்யார்ஹ சேஷமாயிருக்கையிறே. எதிர்த்தலையில் பும்ஸ்த்வமாவது - வகுத்த விஷயமுமாய் ஸர்வவிதரக்ஷகமுமா யிருக்கையிறே. ஆகையாலே நிர்ஹேதுக விஷயீகாரத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஆனால், ஜ்ஞாபகராயிருப்பார்சில ஆசார்யர்களும், பொறுப்பித்துச் சேர்ப்பிக்கைக்குச் சில புருஷகாரபூதரும் வேண்டியன்றோ ஈஶ்வர விஷயீகார மிருப்பதென்னில்; † அப்போது ஆசார்யன் ஜ்ஞாபகனாகிறதும் இந்த சேஷசேஷித்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக, தேஹத்தில் ஆத்மபுத்தியையும் தத்ஸம்பந்த நிபந்தநமான ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையும் நிவர்த்திப்பிக்கையிறே; புருஷகாரபூதை

(ம்ருகயா) - வேட்டைவ்யாஜம். (அப்போது) ஆசார்யக்ருத்யத்தையும் புருஷகாரக்ருத்யத்தையும் தானே யேறிட்டுக்கொண்டானென்றபடி.

---

§ (பா) புருஷோத்தம விஷயத்தில். (க) பாரதம்,

யான பிராட்டியும், பூர்வ வ்ருத்தத்தை சஷமிப்பிப்பதும், இஸ்ஸம்பந்தத்தையும் இதனடியாகவந்த வாத்ஸல்யாதிகளையும் முன்னிட்டிறே.

இன்னமும், பிராட்டியுடைய நோவுக்கு நிதாநமறியாதே மந்த்ரௌஷதாதிகளாலே வ்யாபரிக்கிறார்சிலரும் அத்தை நிஷேதிக்கிறார் ளொருகட்டுவிச்சிவார்த்தையுமாய்ச் செல்லுகிற விதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; விஷயாந்தரப்ராவண்யமடியாகவந்த அவஸாதம், ஸாதநாந்தரநிவர்த்யம்; பகவத்ப்ராவண்யத்தால்வந்த அவஸாதம், அதுக்கு ஹேதுபூதனை யிருந்துள்ள வீஶ்வரன்றானேவந்து முகங்காட்டிப்போக்கவேணும். † தத்ஸம்ஶ்லேஷம்யாவதாத்மபாவியாகையாலும், இந்தப்ரேமாதிசயம் ஸ்வரூபப்ராப்தமாகையாலும் அநிவர்த்யம்.

ஸ்வவாக்யத்தோபாதி திருத்தாயார்பாசுரத்தாலும் பேசுகிறார்தாமாயிராநின்றது, இது ஸங்கதமாகிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்; ஓராறு பெருகிப்போகாநின்றால் கரையைப்பற்றிப்போமளவன்றிக்கே பெருக்குமிக்கிருந்தால் கைவாய்க்கால்களாய்ப் போம்போக்கும் நிரம்பிப்போகாநிற்கத் தானும் குறையாதேசென்று கடலிலே புகுமாபோலே, இவருடைய ப்ரேமாதிசயத்தாலே திருத்தாயார்வார்த்தையும் குறைவற்றுச் செல்லாநிற்கச்செய்தே தம்வார்த்தையுங் குறைவற்றுச் செல்லுகையாகிறவிது - ஸங்கதம்.

இன்னமும் பெண்பிள்ளை மோஹங்கதையாயிருக்க,(க)“[illegible]-ப்ருசம்பவதிதுஃகித:” என்று அவளிலும் தான் அவஸந்நையாயிருக்க ப்ராப்தமாயிருக்கத், தெளிந்து வார்த்தைசொல்லுகிறவிது யுக்தமோவென்னில்; பிராட்டியைப் பிரிந்த ஸமயத்தில் சக்ரவர்த்தித்திருமகனுருக்குப்பிறந்த அவஸாதத்திற்காட்டில் இளையபெருமாளுக்கும் அவருடைய அவஸாதத்தால் வந்ததும் தம்முடைய காவற்சோர்வால் வந்த அவஸாதமுமாய்க்கொண்டு அவஸாதம் இரட்டித்திருக்க அவற்றைப் பொறுத்துத்தெளிந்து வார்த்தை சொல்லவேண்டும் ஸமயமறிந்து பெருமாளைத்தேற்றினாற்போலே, இவளும் இப்பெண்பிள்ளையுடைய உஜ்ஜீவநார்த்தமாகத் தெளிந்திருக்கையுக்தம். † ரக்ஷ்யபூதர் அவஸந்நராயிருக்க வடையும், அவ

பகவானடியாக வந்தவவஸாதம் விஷயாந்தர மடியாக வந்தவவஸாதம் போலே ஸாதநாந்தரநிவர்த்ய மல்லாமைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்ஶ்லேஷமித்யாதி).

பரார்த்தமாகத் தெளிந்திருக்கை தானு மருமையென்றார், ரக்ஷ்யபூதர்க்காகத்தெளிந்திருக்கைதானும் அருமையென்கிறார் (ரக்ஷ்யபூதரித்யாதி).

(க) ரா-அ-௨-௯0.

ஸாதமொத்திருக்கச்செய்தேயும் அத்தையறிந்துபொறுத்துத் தெளிந்திருந்து வார்த்தை சொல்லவேண்டும் அருமையுண்டிறே - ரக்ஷகர்க்கு.

† இவளுடைய வார்த்தை இவளுக்குஜ்ஜீவநஹேதுவானபடியென்னென்னில்; † கட்டுவிச்சி வார்த்தை, பகவத்பரமா யிருக்கையாலும், இவள் தன்னுடையவ்யாபாரம் விரக்திபரமா யிருக்கையாலும், "இவளழகிலே அவன்படும்பாட்டை இவள் படுவதே!" என்று அவனைப்ரஸங்கிக்கையாலும், (க) * தீர்ப்பாரையாமினியில் கட்டுவிச்சிபோலன்றியே திருமடலில்கட்டுவிச்சிபோலே மஹாபாகவதையாயிருப்பாளொருத்தி யாகையாலே ‡"நோவுதீர்கையன்றிக்கே வர்த்திக்கிலும் அவள்ஸ்பர்சமமையும்" என்னும்படி யிருக்கிறவளை ப்ரஸங்கிக்கையாலும், ஆஶ்வாஸ ஹேதுவாகத்தட்டில்லை.

இன்னமும் † முதல்பத்து, இவர் தம்முடைய வார்த்தை; இரண்டாம்பத்து திருத்தாயார் வார்த்தை; மூன்றும்பத்து பிராட்டியார் வார்த்தை. (உ) "𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 - மச்சித்தா மத்கத ப்ராணா: போதயந்த: பரஸ்பரம்" என்கிறபடியே மூன்று பத்துக்கும் மூன்றுவாக்யார்த்தம்; - [𑌮𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 - மச்சித்தா:] 𑌮𑌦𑍇𑌕𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌃 - மதேகசித்தா:. விஷயாந்தரம் கலசாதபடி அநந்யார்ஹராய் அநந்யபோக்யரா யிருக்கிறபடியைப் பேசுகையாலே-முதல் பத்து ஜ்ஞாநபரம்; இரண்டாம்பத்து- அந்த ஜ்ஞாநகார்யமான வைராக்ய பூர்வகமாக பகவத்ப்ராவண்யாதி சயத்தைச்சொல்லுகிறது; ‡ ப்ரேமபூர்வகமானால் ப்ராப்தியளவும் செல்ல நிலவரோடே காலக்ஷேபம் பண்ணும்படியைச்சொல்லுகிறது - மூன்றும்பத்து; இரண்டாம்பத்து [𑌮𑌦𑍍𑌗𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌃 - மத்கதப்ராணா:] என்றதிறே, தன் மூச்சடங்கித் தாயார் வாயாலே வார்த்தை சொல்லுகையாலே; [𑌬𑍋𑌧𑌯𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍-போதயந்த:பரஸ்பரம்] என்றதிறே, தோழியோடே வ்ருத்த கீர்த்தநம் பண்ணுகையாலே.

இதில் முதல்பாட்டில் திருத்தாயார் இவளுடைய § விரக்தியையும் கட்டுவிச்சிசொன்ன வார்த்தையையும் வினவவந்தார்க்குச் சொல்லுகிறாள். அவர்களுக்குச் சொல்லுகிற வார்த்தையொன்றும் தன்னுடைய பாவவ்ருத்தி யொன்று மாயாயிற்றிருக்கிறது. "விஶ்லே

இவளுடையவார்த்தையாவது - கட்டுவிச்சிவார்த்தையை யநுவதிக்கையாலும், மகள் வ்யாபாரத்தைச்சொல்லுகையாலும், கட்டுவிச்சியினுடைய வைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லுகையாலும். தாயாருடையவார்த்தை மகளுக்குஜ் ஜீவநஹேதுவென்று உத்தரம்.

முப்பதுபாட்டையும் மூன்றுபத்தாகப்பிரித்து அருளிச்செய்கிறார்.

(உ) தி-வாய்-௪-௬. (க) கீதை.

‡ (பா) ப்ரேமபூர்ணமானால். § (பா) அசக்தியை.

ஷத்தில் இப்படி அவஸ்நையாம்படி ப்ரணயத்தில் தேசிகையாவதே!'' என்கிற உகப்பாயிற்று உள்வாயில் தனக்குச்செல்லுகிறது.

தனக்கு அபிமதமாயிருந்தால் அது தன்னை இவர்களுக்குச் சொல்லக்குறையென்னென்னில்; இயற்கையில் புணர்ச்சியாகையாலே அவர்களுக்குச் சொல்லமாட்டுகிறிலள், கடகரடியாகப் பிறந்த ஸம்பந்தமாகிலிறே சொல்லலாவது; ஆசார்யோபதேசபூர்வகமாக பகவத்ஸம்பந்தயுக்தனாகிலிறே நமக்குக் கொண்டாடலாவது. † அஜ்ஞாநகார்யமான கலக்கம் யதாஜ்ஞாநத்தாலே நிவர்த்யம், யதாஜ்ஞாநகார்யமான கலக்கம் - யாவதாத்மபாவி அநிவர்த்யம் என்னுமதிறே - இப்பாட்டில் ப்ரகாசிக்கிறது.

(பட்டுடுக்கும்) † இதுவும் மேற்சொல்லுகிற அவஸ்த்தைகளோபாதி ஆற்றாமையிலே ஒரு அவஸ்த்தாவிசேஷம். † அவன், ஸம்ஶ்லேஷதசையில் அவயவசோபையைக் காட்டியும் ஸமுதாயசோபையைக் காட்டியும் உடையழகிலே யீடுபட்டு, "இதொரு உடையழகிருக்கும்படியே!'' என்று அதிலே ஸக்தனாயிருக்கும்படியைக்கண்டு, அவன் வருகைக்கு ஸாதநாநுஷ்ட்டாநம் பண்ணுகிறாள்; - புடைவை யுடுக்கத்தொடங்கினாள். அவ்வுடையையுடுக்க, "இத்தை யிழக்கவொண்ணாதென்று அவன் வரும்'' என்று அத்தை யுடுக்கத்தொடங்கினாள். (உடுக்கும்) †அவன் ஆதரிக்கும் உடை அவன் வருமளவும் அழிப்பதுஉடுப்பதாகிறபடி. †அவனுக்கு உறுப்பாகத் தன்னுடம்பை அலங்கரிக்கையும் ப்ராப்தமிறே. † சேஷிக்கு அபிமதமானபோது நியந்த்ருத்வமு முத்தேஶ்யமாயிறேயிருப்பது.

(அயர்த்து) உடைவாய்த்தவாறே அவன் வருமென்று ஸங்கல்பிடையாயிருந்தாள், † அவ்வளவிலும் வரக்காணாமையாலே மோஹங்கதையானாள். அவன் வருகைக்குறுப்பாக அலங்கரித்தாள்,

---

கலக்கம் த்யாஜ்யமன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (அஜ்ஞாநகார்யமித்யாதி).

* மோஹித்தவள் உடுக்கக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இதுவும் மேற்சொல்லுகிறவித்யாதி). அவஸ்த்தா விசேஷத்திலேபலித்ததலைத அருளிச்செய்கிறார் (அவன்ஸம்ஶ்லேஷ தசையிலித்யாதி). வர்த்தமாநத்தைப் பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (அவனாதரிக்கும் உடை அவன் வருமளவித்யாதி). தன்னுடம்பை அலங்கரிக்கலாமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித்யாதி). அவனுக்கு உறப்பானாலும் செய்யாதது செய்யலாமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (சேஷிக்கபிமதமித்யாதி).

— ஆற்றாமையாலே யென்னுதல்; ஸ்வரூபஹாநியாலேயென்னுதல்.

அதிலும் அவன் வரக்காணாமையாலே ஸ்வார்த்தமாய் விழுந்தது, ஸ்வரூபஹாநியாலே மோஹங்கதையானாள். † ஆற்றாமையால் வரும் மோஹம்போலன்றே - ஸ்வரூபஹாநி பிறந்தால் வரும் மோஹம். (இரங்கும்) (க) "𑌪𑍍𑌰𑌲𑌾𑌪𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌹𑌃 - ப்ரலாபஸ்ததாஸம்மோஹ:" என்று இரக்கத்துக்குப்பின்பு மோஹமாகப்ராப்தமாயிருக்க அக்ரமமாகச் சொல்லும்படியிறே இவ்விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யமிருப்பதும், இவளுடைய ஆற்றாமையின் வைலக்ஷண்யமிருப்பதும். இரக்கமாவது - அவனையணையவேணுமென்னும் த்வரையாலேபடும்அலமாப்பு. † மோஹம் ஸ்வஸ்த்த தசை என்னும்படியிறே இந்தஅலமாப்பிருப்பது.

அதவா, (பட்டுடுக்கும்) நக்நமாய்த் திரிகிறது லஜ்ஜாவஹமாய், பட்டுடுக்கும்படியான பருவங்கிடைந்தாளென்கிறாள். (பட்டு) வஸ்த்ரஸாமாந்யத்துக்கும் பேர்; (க) "பொத்திப்புலியுகிர்ப்பட்டு" என்றாற்போலே வஸ்த்ரவிசேஷத்துக்கும்பேர். (உடுக்கும்) அரையில்தொங்காதபடியாலே எடுப்பது உடுப்பதாகிறபடி. † (உ) "முலையோமுழுமுற்றும்போந்தில மொய்பூங்குழல்குறிய கலையோ அரையில்லை - இவள்பரமே!" என்றிறே ஒருதிருத்தாயார் வார்த்தை. (அயர்த்து) பருவமிதுவாயிருக்க வ்யதிரேகத்தில் மூச்சடங்கும்படியிறே ப்ரணயத்தில் தேசிகையானபடி. (இரங்கும்) † அதுதான் ஸ்வஸ்த்த தசையென்னும்படி, மோஹங்கதையான தசையிலே ஜ்ஞாநம்வந்து குடிபுகுந்து அவனை நினைத்து அரதியாய்ச் செல்லாநின்றதாயிற்று. மோஹத்தில் ஜ்ஞாநம் நடையாடாதபடியாலே து:கமில்லையிறே.

(பாவைபேணாள்) இவளுடைய தசாவிசேஷத்தைக் கண்டு "இவளைத் தரிப்பிக்கும் விரகேதோ" என்று பார்த்து, பண்டு ஊணுறக்கமில்லாதபடி பாவையோடே போதுபோக்கக் காண்கையாலே பாவையைக்கொண்டுவந்துகாட்டினாள், அது† த்ருஷ்டிவிஷம்போலே

---

† ஆற்றாமையாலேயென்னவமையாதோ, ஸ்வரூபஹாநியாலுமென்னவேணுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஆற்றாமையால் வருமித்யாதி). மோஹித்தவள் இரங்கக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார். (மோஹம் ஸ்வஸ்த்ததசையித்யாதி). மோஹத்திலேஜ்ஞாநமில்லாமையாலே து:கம்மட்டமாய், இரங்குகிறவவஸ்த்தையிலே ஜ்ஞாநமுண்டாகையாலே து:கமதிசயித்திருக்குமென்றபடி.

கலை அரையில் தொங்காதவவஸ்த்தையிலே ப்ரணயத்திலே விதக்த்தையென்றவிடமுண்டோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (முலையோமுழுமுற்றுமித்யாதி). (இரங்கும்) என்றத்தைப்பற்ற அருளிச்செய்கிறார் (அதுவித்யாதி). (த்ருஷ்டிவிஷம்) - கண்ணுக்குவிஷம்போலே அஸஹ்யமாயிருக்கை.

(க) (உ) தி-வி-கூo.

யாயிற்று. பாவையை யொழியச்செல்லாதவள்கிடீர் பாவையை அநாதரிக்கிறாள். போகோபகரணங்களோடு தொற்றறும்படிகிடீர் ஒருவிஷயத்திலே அவகாஹித்தபடி. இத்தால் - பகவத்விஷயத்திலே அவகாஹித்தார்க்கு விஷயாந்தரங்கள் த்ருஷ்டிவிஷம்போலே யிருக்குமென்னு மர்த்தத்தை வெளியிடுகிறார். † பகவத்விஷயத்தில் ப்ராவண்யம் பகவத்ப்ரஸாத ஸித்தமானவோபாதி விஷயாந்தரங்களில் விரக்தியும் பகவத்ப்ரஸாத பலமிறே.

(பனிநெடுங்கண்ணித்யாதி) உறக்கமும் குடிபோயிற்று. (பனிநெடுங்கண்ணீர்ததும்ப) † ஆநந்தாஶ்ருவுக்கிலக்கானகண் சோகாஶ்ருவுக்கிலக்காவதே! ஸாக்ஷேத்ரம் * வெள்ளங்கொண்டாற்போலே ஈஶ்வரபோக்யமானகண் படும்எளிவரவே! இது. (பனிநெடுங்கண்) (௧) "𑌆𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌶𑍀𑌤𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌃 - ஆஹ்லாதசீதநேத்ராம்பு:" என்கிறபடியே ஸம்ஶ்லேஷதசையில் கண்ணீர் சீதளமாயிறே யிருப்பது. (நெடுங்கண்) † அல்லாத அவயவங்களிற் காட்டில் கண்ணழகிலே ஈடுபடும்படியிறே கண்ணின்போக்யதையிருப்பது. (௨) † "𑌏𑌕𑍈𑌕𑌗𑍁𑌣𑌾𑌵𑌧𑍀𑌪𑍍𑌸𑌯𑌾 𑌸𑌦𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 - ஏகைககுணாவதீப்ஸயாஸதாஸ்த்திதா:" என்கிறபடியே - பகவத்குணங்களில் ஓரோகுணங்களே அவதிகாணவொண்ணாதாற்போலே யாயிற்று - விபுவாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாயிருக்கிற ஈஶ்வரனுக்கும் இவள்கண்ணின் போக்யதையைப் பரிச்சேதிக்கவொண்ணாதபடி. அவன் ஸ்வரூபத்தாலே அபரிச்சிந்நன்; இவள் போக்யதையாலே அபரிச்சிந்நை. அதவா, (நெடுங்கண்) உபயவிபூதி யுக்தனையுங்கூட ஒருபுடையிலே யடக்கவற்றான கண்ணென்னவுமாம். இத்தால் - ஜ்ஞாநவைபவத்தைச் சொல்லுகிறது. (நீர்ததும்ப) சோகாஶ்ருவாலே ததும்புகையாலே.

(பள்ளிகொள்ளாள்) உறங்குகிறிலள். ஸம்ஶ்லேஷதசையில் ஆநந்தாஶ்ருவாலே யுறங்கப்பெறாள்; விஶ்லேஷ தசையில் சோகாஶ்

இப்படி அஸஹ்யமாகைக்கு அடியேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (பகவத்விஷயத்திலேயித்யாதி).

தாயாருக்கும் தனக்கும் அவனுக்கும் போக்யமானவாகாரத்தைப்பற்ற தாத்பர்யத்வய மருளிச்செய்கிறார் (ஆநந்தாஶ்ருவுக்கு) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. எல்லாமிருக்கக் கண்ணழகைச் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதவவயவங்களிலித்யாதி). நெடுமை - அழகால் வந்த மிகுதியாதல்; கண்ணின்பெருமையாதல்.

---

* (பா) "வெள்ளங்கோத்தாற்போலே"

(௧) விஷ்ணுதத்வம். (௨) ஸ்தோ-ர.

ருவாலே யுறங்கப்பெறாள். † ஸம்ஶ்லேஷ தசையில் அவனுறங்கவொட்டான்; விஶ்லேஷதசையில் விரஹம் உறங்கவொட்டாது. தன்வயிற்றில் பிறந்த இவள் உறங்காளென்ன ப்ராப்தமாயிருக்க, (பள்ளிகொள்ளாள்) என்பானென்னென்னில்; வயிற்றிற் பிறந்தவளேயாகிலும் ராஜமஹிஷியாகப் பட்டங்கட்டினால் “ஆழ்வார்” என்றிறே சொல்லுவது. அப்படியே புத்ரனோடு சிஷ்யனோடு வாசியற அவர்களுக்கு பகவத்ஸம்பந்தமுண்டானால் உத்தேஶ்யதை தோற்ற பூஜாவாசி சப்தங்களாலே சொல்லக்கடவதென்று பூர்வாசார்யர்களநுஷ்டித்துப்போந்த சாஸ்த்ரார்த்தத்துக்கடி இதிறே. இவளுடைய ஸௌகுமார்யத்தை யநுஸந்தித்து “உறங்காதொழிவதே!” என்கிறாள்.

(எட்டுணைப்போதென் குடங்காலிருக்ககில்லாள்) இவள் உறங்கக்காணாமையாலே, முன்பு தன்மடியிலே யுறங்கிப்போகக் கண்ட வாஸனையாலே தன்மடியைக் கொடுத்தாள்; அது நெருப்பிலே அணைந்தாற்போலிருக்கையாலே துணுக்கென்னவெழுந்திருந்தாள். (எட்டுணைப்போது) ஸர்வகாலமும் என்மடி யொழியச்செல்லாதவளுக்குக்கிடீர் க்ஷணகாலமும் பொருந்தாதொழிகிறது. (என்குடங்கால்) பெற்றதாயான வென்மடி பொருந்தாதபடி தஶ்ஶிக்ஷையைப் பண்ணின §(படியையுடைய) வனோரோ வென்கிறாள். † ரக்ஷ்யத்தோடு ரக்ஷகையோடு வாசியற ஸம்பந்தமற்றபடி. அபிமதவிஷயங்களோடு பூஜ்ய விஷயங்களோடு வாசியற ஸம்பந்தமற்றபடி.

(இருக்ககில்லாள்) உறங்குகை அபேக்ஷிதமல்லாமையாலே *எழுந்திருந்தாகிலு மிருக்குமோ வென்னும் நசையாலே அணைத்து மடியிலே யிருத்தப்பார்த்தாள், அதுவும் பொருந்திற்றில்லை. (கில்லாள்) சக்தையாகிறிலள். என்முகத்தில் பயிர்ப்பைக்கண்டு இருக்கத்தேடினாலும் அதுக்கு சக்தையாகிறிலள். † ஏதேனுமளவிலும் தன் மகளைக் குறைசொல்லுமவளன்றே; † நெருப்பிலே கிடக்க ஆசையுண்டானாலும் மடியிற்கிடக்கப்போகாதிறே.

இப்போது உறங்காளென்னாமல், கேவலம் (உறங்காள்) என்று ஸாமாந்யேந உறக்கத்தை நிஷேதிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷதசையிலித்யாதி).

ரக்ஷ்யம் மாநமாகையாலே, ரக்ஷகையானதாயோடு வாசியறவுறவற்றபடி.

தன்மடி அஸஹ்யமா யிருக்க, (இல்லாள்) என்று இவளுக்கு அபேக்ஷை தோற்றச் சொல்லுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஏதேனுமளவித்யாதி). ஆசையுண்டானால் இருக்கக்கூடாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நெருப்பிலே யித்யாதி).

---

§ குண்டலித்தம க்வாசித்கம். * (பா) எழுந்திருந்தாளாகி லிருக்குமோ.

இத்தால் - ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களில் விரக்தி ஜ்ஞாததயாவந்ததன்று, ஸத்தாப்ரயுக்தமென்கை. பகவத்ப்ரேமம் ஸத்தாப்ரயுக்தமானவோபாதி இதரவிஷயத்தில் விரக்தியும் ஸத்தாப்ரயுக்தமாயிறே யிருப்பது.

அவ்வளவேயோ, (எம்பெருமானித்யாதி) என்னை அநந்யார்ஹமாக்கினவன்கோயில் எங்கேயென்கிறாள். பாவையோடு தாய்மடியோடுவாசியறப் புறம்புள்ளதுவக்கை யறுத்தவனூர் எங்கேயென்னா நின்றாள். இன்னாருடைய கோயிலெங்கேயென்று அவன் பேரைச் சொல்லாதே (எம்பெருமான்) என்பானென்னென்னில்; இயற்கையில் புணர்ச்சியாகையாலே ஸ்த்ரீத்வ பும்ஸ்த்வங்களே ஹேதுவாகக் கலந்த தித்தனையிறே. ஜ்ஞாபகருண்டாய்க் கலக்கிலிறே பேரறியலாவது. அவனூர் கோயிலென்றறிந்தபடி யென்னென்னில்; ஸம்ஶ்லேஷதசையில் பிரிவைநினைத்து, "பிரியேன், பிரியில் தரியேன்" என்று பிரிவைப்ரஸங்கிக்கிற வளவிலே இவள் தரித்திருக்கவேணுமென்று, "நம்மூர்கோயில்" என்று ஊரை ப்ரஸங்கித்தான், அத்தாலே, ஊர்கோயில் என்கிறாள். (எம்பெருமான்) எனக்குத் தன்னை எழுதித்தந்து என்னை யெழுதிக்கொண்டவன். (திருவரங்க மெங்கேயென்னும்) கோயில் மேற்கேயென்றறியுமே. எங்கே யென்பானென்னென்னில்; ஆற்றாமையாலே கண்ணுஞ் சுழலேயிட்டு திக்ப்ரமம் பிறந்தால் பின்னை திக்குத்தேடவேண்டியிறே யிருப்பது.

(மட்டுவிக்கியித்யாதி) அவனை இப்படி படுத்தக்கடவ மயிர்முடியையுடையவள்திடீர் அத்தலையித்தலையாய் இப்படி நோவுபடுகிறாள். † செவ்வைப்பூசலிலேயிறே அவன் நோவுபடுவது, † வஞ்சநத்தே அகப்பட்டாளா மித்தனை யென்கிறாள். (மட்டுவிக்கி) பெரிய அபிநிவேசத்தோடே மதுபாநம்பண்ண விழிந்து விடாயின் மிகுதியாலே விக்கினபடியைச் சொல்லுதல்; மதுவைக்கழுத்தே கட்டளையாகப் பாநம்பண்ணின விடத்திலும் அபிநிவேசம் மாளாதபடியாலேதரித்து இழிய அவகாசமில்லாதபடியாலே விக்கினபடியைச் சொல்லுதல்; ஸாரஸ்யத்தாலே உள்ளிழிச்சவும்மாட்டாதே உமிழவும்மாட்டாதே நடுவேநாக்கடியிலே வைத்திருக்கிறபடியைச் சொல்

அவனுக்கு நோவில்லையோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (செவ்வைப்பூசலிலேயித்யாதி). செவ்வைப்பூசல் - இவளழகு அவன் நெஞ்சிலே படுகை. (வஞ்சநம்)-அவனழகு இவள் நெஞ்சிலே படுகை. இத்தால் - இயற்கைப் புணர்ச்சியாகையாலே இவளழகு தன்னெஞ்சிலேபடாமல் தன்னழகு இவள்நெஞ்சிலேபடும்படி வஞ்சித்துக்கலந்தானென்றபடி.

னுதல். † மநுஷ்யர்க்கு அந்நபாநங்களிரண்டும் தாரகமாகையாலே, அந்நத்தாலே விக்கினால் நீராலே ஸமாதாநம்பண்ணலாம், மதுவ்ரதமாகையாலே மதுவாலே விக்கினால் மதுவையிட்டு ஆஶ்வஸித்தல், தவிருதல் செய்யுமித்தனையொழிய த்ரவ்யாந்தரத்தால் ஆஶ்வஸிப்பிக்க வொண்ணாதிறே. (க)“ † 𑌪𑌤𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 - பதிம்விஶ்வஸ்ய” என்கிறபடியாலே பதிவ்ரதைக்கு வந்த ஆபத்தைப் பதிதானே போக்குமதொழிய விஷயாந்தரங்களாலே பரிஹரிக்கவொண்ணாதிறே.

(மணிவண்டு) ரஸாயநஸேவை பண்ணினாற்போலே நரைதிரை மூப்புஅற்றிருக்கிறபடி. (உ)“அரும்பினையலரை” என்கிற விஷயத்திற்கு ஸ்மாரகமா யிருக்கிறதாயிற்று. இவளுடைய மயிர்முடியைக்கண்டு (௩) “தூவியம்புள்ளுடைத் தெய்வவண்டு” என்கிறபடியே ஒரு *தெய்வவண்டு படிமலமாப்புக்கு ஸ்மாரகமாயிருக்கிறதாயிற்று, இவள் குழலில் மதுவாலே வண்டுகள் படிமலமாப்பு. (முரலும்) மதுவைக்கழுத்தே கட்டளையாகப் பாநம்பண்ணின ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே இருக்கிற விடத்திலே யிருக்கமாட்டாமையாலும், வாய்விட்டுக் கூப்பிடமாட்டாமையாலும் ஆளத்திவைக்கிறபடி. (மடமானை) எனக்கு பவ்யையானவள் கிடீர் இப்போது அபவ்யையாயிருக்கிறாள். அங்ஙனன்றியே, மடப்பமென்று - ஸ்த்ரீத்வமாய், நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடையவளென்னவுமாம். தனக்கு ஆற்றாமை மீதூர்ந்தாலும் அது பிறர்க்குத் தெரியாதபடி யடக்கி அவிக்ருதையாயிருந்து எதிர்த்தலையை விக்ருதமாக்கக் கடவ ளிவள்கிடீர், “எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே” என்று வாய்விட்டுக் கூப்பிடுகிறாள். (இது செய்தார்தம்மை) இவளுடைய தசாவிசேஷம் பாசுரமிட்டுச் சொல்லப்போகாமையாலே கடலைக்காட்டுமாபோலே (இது) என்று கையாலேகாட்டுகிறாள். (இதுசெய்தார்) † பண்டுநான் ஒப்பித்துவிட்டால் அவ்வொப்பனை குறியழியாதேவரும்; இப்போது இக்குழலை ஆத்தஸாரமாக்கினவனாரோ வென்கிறாள். அங்ஙனன்றியே, இவள்மயிரில் பூவைச் சருகாக்கி வண்டுகளைப் பட்டினிகொண்டவ

விக்கினால் வேறொன்றாலே ஸமாதாநம் பண்ண வொண்ணாதோ வென்ன ; அருளிச்செய்கிறார் (மநுஷ்யர்க்கித்யாதி). இத்தால் பலிதத்தை இவள்டத்திலேயேறிடுகிறாள் (பதிம்விஶ்வஸ்யேத்யாதி).

(இதுசெய்தார்) மூன்றுதாத்பர்யம்.

(க) புருஷஸூ. (உ) தி-மொ-எ-கo-க. (௩) தி-வாய்-க-க-௪.

ளுரோ வென்னுதல். (தம்மை) இவளுடைய அவஸாதத்தைக்கொ
ண்டு அவனுடைய வைலக்ஷண்யத்ஸதநிலையிடுகிறுள். இவளை இப்
பாடுபடுத்தின ஸௌபாக்யத்தை யுடையவருமொருவரே! (தம்மை)
இதென்னஸௌபாக்யம். அவர் எம்மடுவிலே வளர்ந்தாரோ! (தம்
மை) இவளை இப்படி ப்ரணயித்வத்தில் தேசிகையாக்கின பரமப்ர
ணயியாரோவென்கிறுள். † இவ்வாற்ருமையை விளைப்பித்தது அஸ
ஹ்யமாகில் இது செய்தவனைச் சொல்லவேணும், அது தமக்கபிமத
மென்னுமிடம் ப்ரகாசிக்கிறதாயிற்று - (தம்மை) என்கையாலே.

(மெய்யே கட்டுவிச்சிசொல்) யதார்த்தத்தைச்சொல். கட்டு
விச்சி, ஸத்யவாதிநியென்று ப்ரஸித்தை § யாயிருக்க யதார்த்தத்
தைச் சொல்லென்பானென்னென்னில்; இயற்கைப் புணர்ச்சியா
கையாலே நேராகச்சொல்லவொண்ணுதென்றிராதே, இது எனக்
கபிமதம், உள்ளபடி சொல்லென்கிறுள். †சிகித்ஸிக்கும்போது உள்
ளபடி யறியவேணுமிறே. (சொல்லென்னச்சொன்னுள்) நெடுநாள்
அநுவர்த்தித்துக் கேட்கவேண்டும் வார்த்தையை ஏவச்சொன்
னுள். எம்பெருமானுைப்போலேயும் ஸ்ரீதோபநிஷதாசார்யனைப்
போலேயுங்காணும் இக்கட்டுவிச்சிவைபவமிருப்பது; - செவிதாழ்த்
தார்க்கெல்லாம் வார்த்தைசொல்லிப் போந்தார் - உடையவர்; ருசி
யைப் பிறப்பித்து வார்த்தைசொல்லிப்போந்தான் - ஸ்ரீதோபநிஷ
தாசார்யன். (சொன்னுள்) தென்றலும் சிறுதுளியும்போலே இதுக்
கோரர்த்தம்வேணுமோ? இப்பாசுரமே யமையாதோ வென்னும்படி
காணும் வார்த்தைசொன்னசீர்மையிருந்தபடி. (சொன்னுள்) என்க்
குக் கேட்கை தேட்டமானுற்போலேகாணும். இவளுக்குச் சொல்
லுகை தேட்டமாய்ச் சொன்னபடி. † ஆசார்யனுக்கு பகவதநுபவ
ப்ரீதிக்குப் பரீவாஹாபேக்ஷை யுண்டாகையாலே ஆள் தேட்டமா

(தம்மை) வடிவின் வைலக்ஷண்யமாதல், அவன்ஸௌபாக்யமாதல்; ப்ர
ணயித்வத்தால் வந்தவைலக்ஷண்யமாதல். தாய்க்கு அபிமதமென்கைக்கு
ஜ்ஞாபகங்காட்டுகிருர் (இவ்வாற்ருமையித்யாதி).

உள்ளபடி சொல்லவேண்டுவா னென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (சிகி
த்ஸிக்கும்போதித்யாதி). § (இவளைத் தன்விஷயத்திலே ப்ரவணமாக்குகை -
அவன் இவளுக்குப்பண்ணின சிகித்ஸாப்ரகாரமென்றபடி.) கேட்டவுடனே
சொல்லவேண்டுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (ஆசார்யனுக்கித்
யாதி).

---

§ (பா) யாகில். § குண்டலிதம் ஸந்திக்த்தம்.

யிறே யிருப்பது. சிஷ்யன் கேட்டுத்தரிக்கக்கடவன், ஆசார்யன் சொல்லி தரிக்கக்கடவன். இவனுக்குக் கேட்கை உஜ்ஜீவநஹேது; அவனுக்குச் சொல்லுகை போகஹேது.

(நங்காய்) அவள்சொன்ன வார்த்தை சொல்லலாம்படிபுறம்பு கையொழிந்திருக்கும்படியான பூர்த்தியுண்டிறே. அவளுக்கு நான் தேட்டமானாற்போலே காண் எனக்கு நீதேட்டமானபடி. அவள் சொன்ன வார்த்தைதானேதென்ன; சொல்லுகிறாள் (கடல்வண்ணரிதுசெய்தார்) † * எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கே யென்றாள் - அவள்; இவள் (கடல்வண்ணர்) என்று-பெரியபெருமாளைச் சொல்லுகிறாள். இங்கு கடலின் ஸ்வபாவத்தைசொல்லுகிறதன்று, நிறத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஸ்வரூபத்திலே புகாதே குணத்திலே புகாதே வாய்கரையிலே யழுந்தினாளென்கிறாள். ஒருகாலனைத்துவிட்டான்போலேகாணும், அவ்வடிவிலே யகப்பட்டாள். † ஸ்வரூபத்திலே இழிந்தார்க்கு குணங்களிலேயிழியவேணும், உபயத்துக்கும் ப்ரகாசகமான விக்ரஹத்திலே யிழிந்தார்க்குப் புறம்புபோகவேண்டாவிறே. ருசிஜநகமாயிருப்பதும் வடிவே, ஆஶ்ரயணீயமாயிருப்பதும் வடிவே, போக்யமாயிருப்பதும் வடிவேயிறே.

(இதுசெய்தார்) (க) * தீராநோய்செய்தார். (இது) நீரேறுண்டு மோஹித்தாளை வடிவிலே தெரியுமாபோலே நோய் இவள்வடிவிலே தோற்றுகிறபடி. இந்நோய் பெரும்பேறென்னுமிடந்தோற்ற (இது) என்கிறாள். (உ) * தெய்வநன்னோயிறே. தெய்வமடியாகவந்த நோயாகையாலே விலக்ஷணமான நோயிறே. † நாட்டார் புருஷார்த்தமென்று ஸாதிக்கிற வித்தை நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே பெற்றவளன்றோ இவள். (ந) "ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு-ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு" இத்யாதியிற் சொல்லுகிறபடியே ஸாதநாந்தர நிஷ்டர்க்கு அநேகஜந்மஸாத்யையான பக்தி இவளுக்கு நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸித்தித்ததிறே. † உபாஸகனுக்கு ஸாதநத்தினு

நாயகிகட்டுவிச்சி, இருவர்க்கும் நினைவொன்றென்னுமத்தை அருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதி.)

ஸ்வரூபகுணங்களிருக்க விக்ரஹத்திலே யிழிவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபத்திலேயித்யாதி).

நோயென்று - பக்தியாய், அதிக்கு வைலக்ஷண்யமேதென்ன: அருளிச்செய்கிறார் (நாட்டாரித்யாதி). ப்ரபந்நர்க்கு பக்திவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (உபாஸகனுக்கித்யாதி).

(க) சிறியதிருமடல் - ௬உ. (ந)

(உ)

டைய மேலெல்லையாய் ப்ரபந்நனுக்கு ப்ராப்யத்தினுடைய முதலடியாயிறே பரமபக்தியிருப்பது.

(கடல்வண்ணரிதுசெய்தார்) ஒருவடிவைக்காட்டி ஒருவடிவைக்கொண்டார். (க) † "𑌨 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌪𑌿-நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்கிற வடிவைக்காட்டி, (உ) "𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑍇 - ஊர்த்த்வம் மாஸாந்நஜீவிஷ்யே" என்கிற வடிவைக்கிவர் கொண்டது. (காப்பாராரோ) ரக்ஷகனால்வந்த ஆபத்தை உங்கள் வேராலும் மந்த்ரத்தாலும் பரிஹரிக்கப்போமோ? † விஷயாந்தரங்களால் வந்தநோவு பகவத்விஷயத்தைக் கிட்டிப்போக்கலாம், பகவத்விஷயமடியாக வந்த நோவுஸ்வரூபப்ராப்தமாகையாலேயாவதாத்மபாவிஅநிவர்த்யமிறே.

(கடல்வண்ணரிதுசெய்தார்காப்பாராரோ) கடல்கொண்ட வஸ்துவைக் கடலே * வீசவேண்டாவோ? (காப்பாராரோ) இவளால் பரிஹரிக்கப்போமோ? † உன்னால் பரிஹரிக்கப்போமோ? பிறரால் பரிஹரிக்கப்போமோ? வேலியே பயிரையழித்தால் வேலிதான் நோக்குமித்தனையொழியப் பயிராலே நோக்கிக்கொள்ளப்போமோ?

இத்தால், ஸ்வாபதேசமாயிற்றது - நிர்ஹேதுகவிஷயீகாரம், தத்கார்யமான ப்ரேமாதிசயம், தத்கார்யமானவிரக்தி, ஆசார்யோபதேச பூர்வகமாக ஜ்ஞாநஸித்தி ஆகிறவிவை ... ... (கக)

மூ.—நெஞ்சுருகிக்கண்பனிப்பநிற்கும்சோரும்
நெடிதுயிர்க்குமுண்டறியாளுறக்கம்பேணாள்
நஞ்சரவில்துயிலமர்ந்தநம்பீயென்னும்
வம்பார்பூம்வயலாலிமைந்தாவென்னும்
அஞ்சிறையபுட்கொடியேயாடும்பாடும்
அணியரங்கமாடுதுமோதோழீயென்னும்
என்சிறகின்கீழடங்காப்பெண்ணைப்பெற்றேன்
இருநிலத்தோர்பழிபடைத்தேன்ஏபாவமே. (கஉ)

வடிவுக்கு வடிவு ஸமமானால் துக்கமேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நஜீவேயமித்யாதி). "ஊர்த்த்வம்மாஸாந்நஜீவிஷ்யே" என்னும்படியான தன் வடிவைக்காட்டிக் கிவர் "நஜீவேயம்க்ஷணமபி" என்று வாய்புலத்தும்படியான இவள்வடிவைக்கொண்டதுஎன்றுவாக்யத்தைஅந்வயித்து யோஜிப்பது.

விஷயாந்தரப்ராவண்யத்தோபாதி இத்தைப்போக்க வொண்ணாதோ, (ஆர்-காப்பார்) என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (விஷயாந்தரங்களாலித்யாதி).

(காப்பாராரர்) என்று-கட்டுவிச்சி வார்த்தையாகையாலே தாயானவுன்னால் பரிஹரிக்கப் போமோவென்றபடி. ... ... (கக)

(க) ரா-ஸு-சுசு-கO. (உ) ரா - ஸு-ரு அ-சுஎ.
* (பா) கரை யேற்றவேண்டாவோ.